

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ መንጌል።
ቅዱስ ማቴዎስ እንደ ጻፈው።

ምዕራፍ ፩።

፩ መጽሐፈ ልደቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።
መንጌላውያን ሲጽፉ ራሳቸውን መሠረት አያደርጉም ሌሎች ግን ራሳቸውን መሠረት ያደርጋሉ ምንም የሚገልጽላቸው መንፈስ ቅዱስ ቢሆን የሚጽፉ ከራሳቸው አንቅተው ነውና። ጳጳሙኛ ከንድ አገር ሁነው ጽፈው ወደ አንዱ አገር ይሰዱታልና። መንጌላውያ ግን የሚጽፉ ጌታ የተናገረውን ነው እንጂ ከራሳቸው አንቅተው አይደለምና ይመክከል ሁነው ይጽፉሉና። ጳግሙኛ ምንም እንዱም እንዱ ወሀሎ ያዱ ብእሲ ቢል ነገር ለ
፪ ማያያዝ ነው። የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ የልደቱ ቍጥር ይህ ነው። ጸሐፊው ሰብእሲ ከመ ዘሞተ ወበውእቱ መዋዕል መዕለ ትእማዝ እምኅበ አውግስጦስ ቄሣር ከመ ይጽሐፍ ኩሉ ዓለም እንዲል። እንድም የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ የልደቱ ወግ ታሪክ ይህ ነው። ስግ ለሚቤር ትክት ሀገረ መጽሐፍ እንዲል። የመግ የታሪክ ሀገር ሲል። መግ የን ትእግርን የንራኬብን የ
ሩትን ያመጣል። ታሪክ መለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ከመዝ ውእቱ ልደቱ ብሎ ያመጣል፡ልደቱ ለእግዚእነ አለ፡ ብዙ ልደታት አሉና ከዚያ ሲለይ፡ ልደተ አማን እምድር ልደተ ሔዋን እምገቦ። ልደተ አቤል እምከርሥ፡ልደተ በግዕ እምዕፅ፡ልደተ ሙታን እመቃብር አለ። እኒያ አውጭ ይሻሉ። እሱ ግን በገዛ ሥልጣኑ ነውና። የልደቱን ነገር ብቻ ይናገራልና መጽሐፈ ልደቱ አለ ምነው ቢሉ። መጽሐፍ ባንድ መጀመር ኋላ ብዙ ማምጣት ልማድ ነው። ከዚያ ሁሉ አሪት ዘልደት ይላል። የስነ ፍጥረትን ብቻ ተናገር ይቀራልን መጽሐፈ ልደቱ ባለው በተቀር አንድ ይላል የንውስ ምዕራፍ አንዝ ነው፡ ማቴዎስ መጽሐፈ ልደቱ ማርቆስ አንተ ውእቱ ወልድየ፡ ሉቃስ ወይመስሎሙ ወልደ ዮሴፍ ዮሐንስ ቀዳሚሁ ታል ያለውን ሁሉም የጌትነት ነገር ከሆነ ብሎ አራቱ የተባበሩበት ሲል ያዱ ይላል፡ሮቱ ቢል ማርቆስን እውጥቶ፡ በሶስተኛው ሰንጠረጅ ማርቆስ ለምኖ።
ወልደ ዳዊት ወልደ አብርሃም ሉቃስ ፫፡ም፡ቊ ፴፩።
የዳዊት ልጅ የአብርሃም ልጅ ክነገሥታት ዳዊት ከአበው አብርሃም ብቻ ይወለዱታልና እንዲሆን አለ ቢሉ። ትንቢት የተነገረ ለኢሀ ነውና። ትንቢ ትማ ክነገሥታት ለሰሎሞን እነ እክውኖ አባሁ ወውእቱ ይክውነኒ ወልድየ ተብሎ። ከአበውም ለፊም ለይኄድር እግዚአብሔር ውስተ ቤቱ ለልም ተብሎ ተነግሮ የለም ቢሉ የሚበዛ የለ ሀ ነውና፡ በሚበዛው ተናገረ። እንድም ተስፋ ለተስፋ ሲያነጻጽር በዘርአስ ይትባረኩ የነሶሙ እሕዛብ ምድር ያለውንና። እስመ እምፍሬ ከርሥከ እነብር ያለውን ተስፋ ለተስፋ ሲያነጻጽር። እንድም ዳዊት ሥርወ መንግሥት ነው። አብርሃምም ሥርወ ሃይማኖት ነውና። እስመ አብርሃም ክነ ሥርወ ሃይማኖትን መሃይሞቀሙ ለእይሁድ እንዲል። የዳዊትን ሥርወ መንግሥትነት ኋለ ያ መጸል፡እንድም እግዚአብሔር

ፈጣሪያቸውን ጸዊት ትጉማቸ ውኒ ሺያንሱላቸው ይወዳሱና ወሮንሥሥም ለእግዚአብሔር እምላከሙ መለዳዊት ንጉሥሙ እንዲል፣ዳዊትንም ከመውደዳ ቸው የተነሣ የንገሠውን ሁሉ ዳዊት ይሉት ነበር ። ወሶበ ሰ ምን ዘንተ ዳዊት ደንገፀት ነፍሱ ወነፍሰ ዙሉ ሕዝቡ እንዲለው አከዝን ። አንድም ያላመኑት ያመኑትን ወልደ ጸዊት ወልደ አብርሃም መ ሆኑን ሰፍራችሁ ቁጥራችሁ አስረክቡን ብለዋቸው ነበርና ዕሸዚህ እንዲህ አለ ።ከፍለ ዘ መንም ለመናገር ። በዚያውስ ላይ አብርሃም አይቀድምም ጸዊት አይከተልም ቢሉ፣አባቱ ን እያወቅ እያቱን ናፈቅ ይሉ ኛል ብሎ ለጌታም ከአብርሃም ጸዊት ይቀርበዋልና ። አንድም እርኅብ ተረግጦ ወደ ከር መውጣት ባዳራሽ ገብቶ ወደ እልፍኝ ግለፍ እንዲመች ። ወልደ ዳዊት ብሎ ወልደ አ ብርሃም ሲሉ ይመቻልና ።አን ድም ጌታን ወልደ ዳዊት ዳ ዊትን ወልደ አብርሃም አለው እንድም ወልደ ዳዊት ወልደ አብርሃም ዋሮ የቀረው ነው፣ አንድም የጌታ ጥቅል ስሙ ነው ፣ዕውራን በሦሳዕና ተሣ ሃለን ወልደ ዳዊት እንዳሉ ። ወልደ አብርሃም ብሎ ለጌታ ቀጸለለት ፣አንድም ይዘ ለመ ጌድ ይመቸኝ ብሎ ይዘት ምሂደ አብርሃምን ነውና ወደ ኋላ አደረገው ።

አብርሃም ወለዶ ለይስሐቅ ። አብርሃም ይስሐቅን ወለደው ከአጋር የተወለደ አስማኤል ከኬጡራ የተወለዱ ሄቱ ሕፃ ናት ያሉ አይደለምን ዕለምን ይስሐቅን ለይቶ አነሣው ቢሉ ነቢይ የሆነ እንደሆነ ልደተ አበውን ጠንቅቆ ይቈጥራልና መላውን ያነሣል ። ወንጌላዊ ግ ን የሚሻ የጌታን ልደት ነው ና ።የጌታም መወለድ ከይስሐ ቅ ነው እንጅ ከነዚያ አይደ ለምና ።አንድም ትንቢቱ ም ሳሌው ሊፈጸም ። ትንቢት እ ምይስሐቅ ይሰመይ ለከ ዘርእ ተብሎ ተነግሯል ። ምሳሌ ይ ስሐቅ መሥዋዕት ሁኖ ቀር ቧል ።ጌታም መሥዋዕት ሁ ኖ ይቀርባልና ።

ወይስሐቅኒ ወለዶ ለያዕቆብ፡ ያስሐቅም ያዕቆብን ወለደ ። እነዚያስ ዕለት እናት ባያገና ኖቸው ነው እኒህማ ዕለት እ ናት አገናኝቷቸው ፩ድ ቀን ተጸንሰው ፩ድ ቀን የተወለ ዱት ኤሳውን ስለምን ለይ ቶ ተወው ቢሉ ።ነቢይ የሆነ እንደሆነ ልደተ አበውን ጠ ንቅቆ ይቈጥራልና መላውን ያነሣል ፣ ወንጌላዊ ግን የሚሻ የጌታን ልደት ነውና ። የጌታ ም መወለድ ከያዕቆብ ነው እ ንጂ ከኤሳው አይደለምና ። እንድም ። ትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም ።ትንቢት ክክብ ይሠ ርቅ እምያዕቆብ ወያአትት ኃጢአተ እምእስራኤል ተ ብሎ ተነግሯል ።ምሳሌም በ ጸውዖተ ሐዋርያት አጠዝተ ው ያመጣሉ ከዚያው ክፍ ለው ይናገሩታል ። ያዕቆብ ከ ወንድሙ ከኤሳው ተጣልቶ ወደ አጐቱ ወደ ላባ ይሄዳ ከምንጭ አጠገብ ደረሰ ። ው ሃ ው ደንጊያ ተገጥሞ አባላዕ ከድንጊያው ሰፍረው ኖሎት ተሰብስበው አገኘ ። ምነው ክ ፍታችሁ አታጠጪቸውም አ ላቸው ። መላው ኖሎት እን ጂ ካልተሰበሰቡ ከፍቶ ማጠ ጣት አይሆንልንም አሉት ። ውሀው ሾሬ ነው ጠላት ጥ ቂት ራሱን ሁኖ መጥቶ መር ዝ እንዳይበጠጠርት ለሃ ለኟ የሚከፈት ደንጊያ ገጥመው ይሄዳሉ ። እሱ ብቻውን ከፍ ቶ አጠጥቶላቸዋል ያዕቆብ የጌታ ።ደንጊያው የመርገሙ ሥጋ የመርገሙ ነፍስ ። ውሀ ው የጥምቀት። አባግዕ የምዕ መናን ፣ ኖሎት የነቢያት የከህ ናት ምሳሌ። ወያዕቆብኒ ወለዶ ይሁዳየ ወአኃዊሁ ። ዘፍ ፡ ፳፱ ፫።፳፭ ፳፩ ፡፳፱ ፴፭ ያዕቆብም ይሁዳን ወንድሞቹን ወለደ።የይስሐቅን ልደት በተ ናገረ ጊዜ እለ አስማኤልን። የያዕቆብን ልደት በተናገረ ጊዜ ኤሣውን አላነሣ ።ከዚህ አሁን ደርሶ ይሁዳሃ ወአኃ ዊሁ እለ ምነው ቢሉ። ጌታ ከሥራ ሁለቱ ነገድ ይወለዳ ልና፤ደም ነቢይ ቢሆን አባቶቻ ችንን ከቀኖር አይለያቸውም ነበር ፣ ወንጌላዊ ስለምን ለይቶ ተዋቸው ብለው አይሁድ ደገ ኛዪቱን ሕገ ወንጌልን ከመ ቀበል በተከለከሉ ነበርና ።አን ድም ለምሳሌ ይመቸኝ ብሎ ከሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ያልተወለደ ምድረ ርስትን እ ይወርስም ። ያሥራ ሁለቱ ሐ

ዋርያትንም ትምርት ያልተቀ በለ መንግሥተ ሰማያትን አ ይጠርስምና ያውሰ ቢሆን ይ ሁዳን ለይቶ ማንሳቱ ስለምነ ው ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው ሊፈጸም ። ትንቢት ኢይጠፍዕ ምስፍና ወምልክና እምአባሉ ለይሁዳ እስከ አመ ይረክብ ዘጽኑሕ ሎቱ ተብሎ ተነግ ሯል ። ምሳሌውን አሁን ያ መጣል ።ዘፍ፡ ፵፱ ፲ ።

፲ መይሁዳኒ መለደ ፋሬስሃ ወዛ ራሃ እምትዕማር ። ዘፍ፡ ፴፰ ፳፱ ፩ጲጥ፪ ፪ ፡ ሩት፬ ፲፰ ፡ ፩ኅ ፬፪፭1

፲፩ ይሁዳም ፋሬስን ዛራን ከትዕ ማር ወለደ ። የይስሐቅን ልደ ት በተናገረ ጊዜ ሳራን ፡ የያዕ ቆብን ልደት በተናገረ ጊዜ ር ብቃን ፡ የይሁዳን የወንድሞቹ ን ልደት በተናገረ ጊዜ እለ ልያን እለ ራሄልን አላነሣ አ ሁን ያርሶ እምትዕማር አለ ምነው ቢሉ ፡ ይህች ምክንያት ያላት ናት ። ይሁዳ ሴዋ የምት ባል ሚስት አግብቶ ኤርን አ ውናንን ሴሎምን ይወልዳል ፡ ኤር ማለት ፀሐይ ማለት ነው አውናን ማለት ወይን ማለት ነው ፡ ሴሎም ማለት መስተሳ ልም ማለት ነው ። ለበዙሩ ለ ኤር ከአሕዛብ ወገን ትዕማር የምትባል ብላቴና አምጥቶ አ ጋባው ፡ አባቱ ማኅበቴን ባይ ፈቅድልኝ ነው እንጂ ፡ ማኅባ ቴንማ ቢፈቅድልኝ ከኃያላኑ ከእስራኤል ወገን ያጋባኝ አል ነበረምን ብሎ ተጸይፎ የማይ ደርስበት ሆነ ። እግዚአብሔር ትዕዚት አይወድምና በዚህ ም ክንያት ቀሠፈው ። ኋላ በኦፊት የሚሠራው በሕገ ልቡና ተገ ልጸለት ንቅም ዘርዓ ለእጉክ ብሎ ለአውናን አጋባው ። እ ሱም ሥራውን እየሠራ ከንቄ ዘርአ በእፍአ ሆነ ልጅ ቢወለድ ለሱ ለስሙ መጠሪያ ይሆነዋል እንጂ ለኔ ምን ይሆንኛል ብ ሎ ፡ እግዚአብሔር ምቀኝነት አያወድምና ቀሠፈው ፡ በሳራ ወለተ ራጉኤል አስማንድዮስ የ ሚባል ጋኔን በጭንዋ አድሮ ሰባቱን ባሎቿን እንደገደለባት ይህች ብላቴና ልጆቼን ት ጨርስብኛለች ብሎ በፈሊጥ ያሰናብታታል ። ሑሪ ቤተ አ ቡኪ ወንበፈ መበለተኪ እ ስከ አመ ይልጎት ወልድየ ሴ ሎም ብሎ ፡ አድጎ ሳለ እንዳላ ደገ አድርጎ ። እሷም እያዘነች ሄዳለች ። ማዘንዋ ሳን ዝሙት ቀረብኝ ብላ አይደለም ፡ እመ ቤታችን ጌታችን ከቤተ ይሁ ዳ ያወለዳሉ ሲሉ ትሰማ ነበ ርና ፡ ከባለተስፋ ቤት ወጥቼ ሄድሁ ብላ ነው እንጂ ፡ በዚያ ወራት ሚስቱ ሴዋ ሞተችበ ት ። መዋዕለ ኅዘኑ ሲፈጸም ቴምናታ ወደምትባል ሀገር በ ጎቹን ሊያሸልት በሚሄድበት ጊዜ ናሁ ይሁዳ ሐሙኪ የዓ ርካ ውስተ ቴምናታ ከመ ይ ቅርዕ አባጎዒሁ ብለው ነገሯ ት ፡ ሴሎም እንዳደገ ያላትም ነገር እንዳልተፈጸመላት ባየች ጊዜ እንዳታለለኝ ላታለው ብ ላ ልብሰ ዘማ ለብሳ ጀንጥላ አስጥላ ድንኳን አስተክላም ቢ ሉ ከተመሳቀለ መንገድ ቆየ ችው ። አስራኤል ሴት ሲያዩ አልፎ መሄድ አይሆንላቸውም ነበረና በጂ በቁኝ አላት ። በዚ ያውሰ ላይ ሚስቱ ሞታችበት ግለት ለዚህ ያመቻል ። ምን ተ ትሁበኒ አስበ ደነስየ አለ ችው ። አፈኑ ለኪ ፩ መሐስን ጠሊ ፡ የፍየል ጠቦት አልክል ሻለሁ አላት ። ሀበኒ አኅዘ መ ያዣ ስጠኝ አለችው ። ምን አ ለኝና ቢላት ፡ ቀለበትህን ኩፈ ትህን ዘንጣህን ስጠኝ አለችው መያዣ ሰጥቶ ተገናኝቶ ይሄ ዳል ። እሷም ዘማ አይደለችም ና ልብስዋን አሰልባ እንደ ጥ ንቲ ተቀመጠች ። የበላ መል ከኛው ኢራስ አዶሎማዊ ይባ ላል ። ይኸን ጠቦት መስደህ ለ ዚያች ዘማ ሰጥተህ ገንዘባችንን ይዘህ ና ብሎ ላከው ። ቢፈል ግ አጣት አይቴ ቤታ ለዘማ እያለ ይጠይቅ ጀመር ፡ እኛስ በሀገራችን ዘማም የለብን አ ሉት ። ተመልሶ አጣኋት አለ ው ፡ ብታገኛት ትሰጣት ነበር እንጂ ካጣሃትማ ገንዘባችን ከ ኛ ፡ በዚያውም ላይ ዛፈስ የያ ዕቆብ ልጆች ጠገቡና አይቲ ቤታ ለዘማ እያሉ ዘማ ሲፈል ጉ ይዘራሉ ሆነ ባሉን ነበር አ ለው ። ከሰስት ወር በኋላ ትዕ ማር መርዓትክ ፀንሰት በዝሙ ት ብለው ነገሩት ። በምን አው ቀው ቢሉ ከሰስት ወር በኋላ ፅንስ እየገፋ ሙት እየጠቁረ ይሄዳልና ። በዚያ ወራት በአ ሕዛብ ሰልጥናባቸው ነበረና በ ደንጊያ መግራችሁ በእሳት አ ቃጥላችሁ ግደሏት ብሎ አዘዘ አድርሱኝ አለቻቸው የማያዩ ርስዋት ሆነ ። እንኪያስ ዝ ኅ

ልቅት ዘመኑ ዝ ኩፈት ዘመኑ ዝ ሕለት ዘመኑ ብላችሁ ስጡ ልኝ አለቻቸው ፤ ወስደው ሰጡት አይቶ ጸድቀተኒ ትዕግር ረታችኝ፤ ጸድቀት እምኔየ ከኔ ይልቅ ተሻለች ከኔ የተነሣ ከበረች ብሎ ተናግሯል ። መንታ እንደወነሰች አውቃ በምትወልድበት ጊዜ መወልዲቱን አስቀድሞ የተወለደውን በዙሩን እንድናውቀው ቀይ ሐር እሠሪበት አለቻት ፤ አስቀድሞ ዛራ እጁን ሰደደ ፈትለ ለይ ሐር አሰረችበት ፤ ፋሬስ እሱን ወደ ኋላ ስበ ተወለደ ። ፋሬስ ማለት ጣሽ ጠምሳሽ ክፍለት ፍልጠት ኃያል ማለት ነው ፤ ዕፁብ በእንቲአከ ማለት ነው ። ዕፁብ በእንቲአከም ማለት ያየ ነው ቀርቶ ያላየነው ወጣ ማለት ነው ። ዛራ ማለት ወለት ድክምት ማለት ነው ። ደክሞ ተወልዷልና ። ቅድመ ዘርኢና ሁ ዝኒ ሠረቀ ማለትም ነው ። ቀይሕ ፈትለ ለይ ማለት ነው መልከ መልክም ማለት ነው ዛሀራ ይላል በዓረብ መልከ መልክም ሲል ይህ ሁሉ ምሳሌ ነው ፤ ይሁዳ የእግዚአብሔር አብ ኤራስ አደሉግዊ የቅዱስ ገብርኤል በግዕ የእግዚአብሔር ወልድ ሕልቀት የሃይማኖት ኩፈት የአከሊለ ሦክ ሕለት የመስቀል ትዕግር የቤተ አይሁድ ። ትዕግር ማያገ ይዛ ቀረች እንጂ ዋጋዋን እንዳላገኘች ቤተ አይሁድም ትንቢቱን ተስፋውን ሰምተው ቀሩ እንጂ በክርስቶስ አላመኑምና አንድም የምሳሌ ምሳሌ። ትዕግር የምሑራብ።ምሑራብ የቤተ ክርስቲያን ምሳሌ፤ትዕግር ልጆችን ከአባታቸው ከይሁዳ አገኘች እንጂ ። ከልጆች እንዳላገኘች ። ቤተ ክርስቲያንም ምዕመናንን ከአግዚአ ነቢያት ከ እግዚአ ከሀናት ከክርስቶስ አገኘች እንጂ ። ከነቢያት ከከሀናት አላገኘችምና ። አንድም ትዕግር የቤተ ክርስቲያን ምሳሌ ትዕግር ከልጆችም ከባትም ዘርን እንዳልተጸየፈች ፤ ቤተ ክርስቲያንም ከሕዝብ ከአሕዛብ ከሐቃል ከሀገሪት ከግዙር ከቆላፍ ያመኑትን ሁሉ ትቀበላለችና ። ለዘመጽአ ጎቤየ ኢ ይሰድዶ ወኢያወጽአ አፍአ እንዲል ፤ ፋሬስ የአሪት ዛራ የ ወንጌል ምሳሌ ። ዛራ አስቀድሞ እጁን እንዳወጣ ። ወንጌልም በመልከ ጼዴቅ ታይታ ጠፍታለችና ። ፋሬስ እሱን ወደ ኋላ ስቦ እንደ ተወለደ በመከከል አሪት ተሠርታለች ። ዛራ በኋላ እንደተወለደ ወንጌል ኋላ ተሠርቻለችና ። እደ ዛራ የቀሳውስት ፈትለ ለይ የሥጋው የደሙ ምሳሌ ። ይህንስ ለምን ይሽዋል ቢሉ ትዕግር በሃይማኖት እንደከበረች አሕዛብም በሃይማኖት እንዲከብሩ ለማጠየቅ።በእስራኤል ዘለፋ ለአሕዛብ ተስፋ ለመሆን ። በልደተ ሥጋ ይመከሉና ፤ ለኛስ ክርስቶስ ከትዕግር ተወልዶልን የለም ለማለት ። በዓቂበ ሕግ ይመከሉና የሕግ አፍራሽ ልጆች አይደላችሁምን ለማለት። ክርስቶስ በዳዊት ከበረ ይላሉና ዳዊት በክርስቶስ ከበረ እንጅ አሱማ የትዕግር ልጅ አይደለም ለማለት።

ወፋሬስኒ ወለደ ኤስሮምሃ ፤ ፋሬስም ኤስሮምን ወለደ ።
ወኤስሮምኒ ወለደ አራምሃ ።
ኤስሮምም አራምን ወለደ ።
፬ ወአራምኒ ወለደ አሚናዳብሃ፤ ዘጉ ኂ ፲፪ ።
፭ አራምም አሚናዳብን ወለደ ፤ ወአሚናዳብኒ ወለደ ነዓሶንሃ ። አሚናዳብም ነዓሶንን ወለደ ። ወነዓሶንኒ ወለደ ሰልሞንሃ ። ነዓሶንም ሰልሞንን ወለደ ።
፮ ወሰልሞንኒ ወለደ ቦኤዝሃ እምራኬብ፡ሩትዮ ፳፱፡፭፻፲፮ ዓ
፯ ሰልሞንም ቦዔዝን ከራኬብ ወለደ ።በአሪት ባዖስ ይለዋል ከዚህ በዔዝ አለ እንደምነው ቢሉ ላንድ ሰው ሁለት ስም አለው ። አንድም በጸያፍ የገባ አሳንም በአሪት ረዓብ ዘማ ይላታል ፤ ከዚህ ራኬብ አለ እንደምነው ቢሉ ላንዲት ሴት ሁለት ስም አላት ። አንድም በጸያፍ የገባ ፤ ራኬብ ማለት ፤ ዘትትረከብ ለሁሉ ማለት ነው የይስሐቅን ልደት በተናገረ ጊዜ ሳራን የያዕቆብን ልደት በተናገረ ጊዜ ርብቃን የይሁዳን የወንድሞቹን ልደት በተናገረ ጊዜ ልያን ራሄልን አላነሣ ከዚህ ደርሶ ስለምን አነሣ ቢሉ ምክንያት ያላትና ት ። ኢያሱ በሰጠን ሰፍር ሳለ ከሌብና ሰልሞንን ኢያሪኮን ሰልላችሁ ኑ ብሎ ሰደዳቸው ደጋ ደጋውን ሲሰልሉ አድረው ኢያሪክ ከቄላው ሲደርሱ ነጋባቸው አሕዛብ አይተው አወቋቸው በምን ምክን

ያት በሉ ሲፈሩ አይተው ። እንድም የጕብኛ ዓይነ ባክና ነውና ዓይናቸው ሲባክን አይ ተው ። አንድም በልብሳቸው በ አካላቸው እስራኤል ቅርፀ ቀ ላል ናቸው ልብሳቸውም ነጭ ነው ። አሕዛብ ግን ቁመተ ገ ፋፋ ልብሰ አጻፋ ናቸውና ። የ ኢያሪክ ቅጽሯ ሰባት ነው ራ ኬብ ሕዝቡን ትቀበል ነበር ፣ ቢሉ ስድስቱን ወደው ሥጥ አንዱን ወደውጭ አድርጋ ከ ስድስተኛው ዛኒጋባ ጥላ ትኖር ነበር መኳንንቱን ትቀበል ነበር ቢሉ ስድስቱን ወደውጭ ኋንዱ ን ወደው ሥጥ አድርጋ ከስድስ ተኛው ዛኒጋባ ጥላ ትኖር ነበር። ገብተው ሰውሪኛ አሏት ፣ ከሰጋነ ት አውጥታ በቀርከሃ አቴና ጠ ቅላ አቆመቻቸው ። እንዲመ ጡ አውታ ፍርፋሪ ጥላ ውሀ አፍሳ ትቄያለች መጥተው የ እስራኤል ገበኞች ከንቺ ገብ ተዋል ስጭን አሏት ። መግ ባትስ ገብተው ነበር ሕቀ በ ደሩክሙ ፣ እህል ቀምሰው ውሀ ጠጥተው ሄዱ አለቻቸው ። መ ሻታቸውን ብታምንላቸው ። መውጣታቸውን ያመነችልን መስሏቸው ፣ ገብተን እንይ ሳ ይሉ ተመልሰው ሄዱ ። ኋላ ገብታ ትወርሱ ሀገረነ ወት ቀትሉ ነገሥታቲነ አለቻቸ ው በምን አውቀሽ አሏት ። እስመ እግዚአብሔር ወደየ ፍርሃተ ውስተ ልበ ኃያላኒነ ። ኃያላኑ ሲፈሩ ሲሸበሩ ያድ ራሉ ፤ ላምሳ ለስሳ የሚከፈ ተው የብረት ሳንቃ ከመዝ ሀለመነ ንትረኃው እያለ በገዛ እጁ የሚከፈት ሆነ ። ነገር ግን አሕዛብ ተድላ ሲያደርጉ እኔ አላደረግሁምና ደርባችሁ እን ዳታጠፉኝ ማሉልኝ አለቻቸ ው ። አሳቸውም ጠንቅቀው ይ ምላሉ ። አንች ለኛ እንዲህ ብለሽ ኋላ ለዘመዶችሽ ነግ ረሽ ፈጣሪያችን በቸርነቱ ቤ ያድነን ከመሐላ ንጹሐን ነን ከደጅሽ ሰንደቅ አላግ ትከ ዪበት ከመስኮትሽ ሐር ገዢ በት ሰውሽ ከቅጽር በአፍአ አይውጣ ወጥቶ ቢሞት በኛ አዳ የለብንም አሏት ። እሷም መከራ ትሰዳቸዋለች ፣ አሕዛብ ና ጉንዳን መንገድ ከያዘ አይለቅምና ሶስት ቀን በመ ንገድ አትሂዱ በዳር ሂዱ በመሳልት አትሂዱ በሌሊት ሂዱ ብላ መከራ ሰደደቻቸው እንደ ነገረቻቸው አድርገው ኢያሱ ከለበት ደረሱ ። እንደ ምን ውናችሁ መጣችሁ አላ ቸው ። እንዲህ ያለች ሴት አግኝተን ሰውራ ሰደደችን አሉት ። ከአሕዛብ ወገን እን ዲህ ያለች ሴት መገኘቷ ፈቃደ እግዚአብሔር እንጂ ቢሆን ነው ብሎ አልዋለም አላደረም ዕለቱን ተነሥቷል መጀመሪያ አንድ ጊዜ ዙሮ ሰፈረ ከዚያም ጥቂት ጥቂት እልፍ እያለ ይሰፍራል ፤ እን ዲህ እንዲህ እያለ እስከ ስደ ስት ቀን ይሰነብታል ፤ በሰባ ተኛው ቀን ኃያላኑን በቀኝ በግራ በፊት በኋላ አሰልፎ ከሀናቱን ልብሰ ተክህኖ አል ብሶ ታቦተ ጽዮንን አሸክሞ ስድስት ጊዜ ዙራችሁ በሰ ባተኛው የነጋሪት ድምፅ ስት ሰሙ አውኩ ደንፋ አላቸው እንዲህ ማለቱ አሕዛብ ቍ ጡዓን ናቸው ወጥተው ይገ ጥሙኛል ድል አደርጋቸዋ ለሁ ብሎ ነው ። ስድስት ጊዜ ዙረው በሰባተኛው የነጋሪት ድምፅ ሲሰሙ አወኩ ደነፉ ቅጽሩ ባራት ማዕዘን ፈረሰ ተናደ ፤ አሕዛብን አጥፍቶ ኢ ያሪክን እጅ አድርጎ አድጋል ሰልሞን ከዚች ሴት ደጅ ጠ ሩን አቆመ ፤ ያች ያልኩህ ሴት ይህች ናት ብሎ ግዳይ ጣለ ለት ባርኬልሃለሁ አግብት ። ልጅ ትውለድልሀ አለው ። እሱዋን አግብቶ ቦዔዝን ይወ ልዳል ፤ ይህ ሁሉ ምሳሌ ነው ኢያሱ የጌታ ፤ ኢያሪክ የምዕ መናን ፤ አሕዛብ የአጋንንት ፤ ምሳሌ ። ኢያሱ አሕዛብን አጥ ፍቶ ኢያሪክን እጅ እንዳደ ረገ ። ጌታም አጋንንትን ድል ነሥቶ ምዕመናንን ገንዘብ ለማ ድረጉ ምሳሌ ፣ መስኮት የከና ፍረ ምዕመናን ፤ ሐር የሥጋው የደሙ ፣ ሰንደቅ ዓለማ የመስ ቀል ራኬብ የአሕዛብ ። ብዙ ወንድ ስታወጣ ስታገባ ኑራ ኋላ ባንድ በሰልሞን እንደ ተወሰነች ። አሕዛብም ብዙ ኃ ጢአት ሲሠሩ ብዙ ጣዖት ሲያመልኩ ኑረው ባንድ በ ጌታ አምነው ለመኖራቸው ምሳሌ ። ሰልሞንና ከሌብ የአ ሪትና የወንጌል ምሳሌ ናቸው ሰላይነታቸው በዚህ ዓለም እ ንደሆነ ወንጌልና አሪትም የተ ሠሩ በዚህ ዓለም ነውና ። ይ ህንስ ለምን ይሸዋል ቢሉ ፤

ሐተታ እንዳለፈው እንደ ትምርት በል።

ወሮኄዝ ወለደ ኢዮቤድሃ እሰን ሩት።

ቦኤዝም ኢዮቤድን ከሩት ወለደ። የይስሐቅን ልደት በተናገረ ጊዜ ሳራን። የያዕቆብን ልደት በተናገረ ጊዜ ርብቃን የይሁዳን የወንድሞቹን ልደት በተናገረ ጊዜ እነልያን እነራሄልን አላነግ፤ ከዚህ ደርሶ ይህችን አነግ ምነው ቢሉ። ምክንያት ያላት ናት። አቤሜሌክ የሚባል ከሀገሙ ጨዋም ነው ቢሉ ሚስቱ ኑኃሚን ትበላለች ኑኃሚን ማለት ፍሥሕት ጥዕምት ማለት ነው ልጆቻቸውም መሀሉን ኬልዮን ይባላሉ በረኃብ ምክንያት ደመለ ሞዓብ ተሰደው ሲኖሩ ለታላቁ ልጁ ለመሀሉን ሩትን ለታናሹ ለኬልዮን ውርዙን አጋብቷቸው ሲኖር አስቀድሞ አባት ሞተ ከዚህ በኋላ ልጆቹ ሞቱ። ኑኃሚን እንደዚህ ሁና ስትኖር ከእስራኤል ወገን መንገደኛም ቢሉ ነጋዴም ቢሉ ሰው መጣ። ሀገራችን እንደምን ሁኑዋል ብላ ጠየቀችው። ሀገራችን ግ ለምጽአል ቀንጽአል ምን ታጥቶ የወደሱ ዘለላ ጋን ይመላ የስንዴው ዛላ እናኝ ይመላ አላት። ሠናይ ለብእሲ ለእመ ይከውን መቅበርቱ ውስተ ርስቱ እንዲል፤ እንኪያስ ከሀገሬ እሞታለሁ እቀበራለሁ ብላ መንገድ ጀመረች ሁለቱ ምራቶችዋ ተከተሏት። አላትና ትተ ክልናለች አትሉኝ ፈጅቻለሁ ወልጻ ታደርስልናለች አትሉኝ አርጅቼ አለሁ ተመለሱ አለቻቸው ውርዙ፡ ከሞቱ አቴቱ ምንአለኝ ከማቱ የምትል ያል ታደለች ናትና ስግት እጅ ነ ሥታት ተመለሰች። ሩት ግን ከሞተ አቴቱ ምን አለኝ ከማቱ የማትል ደግ ሴት ናትና አገርሽ አገሬ ፈጣሪሽ ፈጣሪዬ ነው ከሞትሽበት እሞታለሁ ከተቀበርሽበት እቀበራለሁ ብላ ተክትላት ሄደች። የሀገሯ ሰዎች ያወዷት ነበርና ኑኃሚን ኑኃሚን መጣች እያሉ ተቀበሏት ምን ፍሥሕት ጥዕምት ትሉኛላችሁ መራር ኀዘንት ትከዝት ዘሉኝ እንጂ። መሊዕየ ወፃእኩ ወዕራቅየ ገባእኩ፤ ከባል ከልጅ ወጥቼ ብቻዬን ተመለስኩ አለቻቸው። ዐሀገራቸው ሞቱን ከልሰሙ ቦታውን ለሌላ አይሰጡበትም ና ቤቷን ጠርገው ላት ገበቷ። ሩት እየወጣች እየወረደች የሞያ እየዋለች ትመግበታለች። ከዕለታት ባንድ ቀን ከቦኤዝ አዝመራ ሄዳ ስትለቅም ቡዔዝ ለሠራተኞች ምሳ አሲዘ መጣ እግዚአብሔር ምስሌክሙ አላቸው ኃይል ያሰጣችው ሲል፤ አሆ በከመ ቃልከ። እንደ ቃልህ ይደረግልን አሉት ይህች ሴት ወዴት ናት ብሎ ጠየቀ በምን ምክንያት ቢሉ አሕዛብ መልክ መልክሞች ናቸውና በመልኳ። አንድም አጥርታ ስት ለቅም አይቶ። አንድም ስትፈራ አይቶ። እስራኤል የሆኑ እንደሆነ አራሪ ለማራሪ ማራሪ ለአዕዋፍ ይተዋሉ ። ከኑኃሚን ጋራ የመጣች ሞዓባዊት ናት አሉት ለዚችስ ገቢረ ሠናይ ይገባል ብሎ ጠርቶ ከጠገቡ አድርጎ ከእንጀራው ቈርሶ ከወጡ አጥቅሶ ሰጣት ወዲያው ሥራት ይሠራላታል ከእነ ግዲህ ወዲህ አትከልክሏት ከመከከል ገብታ ትልቀም አትቅረጥዋት የሰበሰበችውን ተሸከሙላት፤ ጊዜ ሲያጋጥማችሁም ከምትጠጡት ስጥዋት ብሎ ይሠራላታል እርሷንም ይመክራታል። እስራኤል ቀናተኞች ነን ከንጹ አዝመራ የዋለ ከንጹ አይውልም። ትልዊዮን ለአዋልድየ። አዝመራው እስኪከተት ዛሬ ወዴት ውለዋል እያልሽ እየጠየቅሽ ከኔ አዝመራ ዋይ አላት እርስዋ ናሁ አመትከ ረከበት ሞገሰ በቅድሜከ ብላ እጅ ነሣች። የሰበሰበችውን ይዛ የተረፋትን በቀሚስዋ ኪስ ቋጥራ ሄደች ብትሰፍረው አሥር መስፈሪያ ሁኑዋል ያሥሩ ታላት ምሳሌ። ያን ሰጥታት ስትመገብ ዛሬ ከማን አዝመራ ውለሽ ኑሯል አለቻት። ከቦዔዝ አዝመራ አለቻት። አንች በታውቂው ነው እንጂ። እሱማ የባልሽ የመሀሉን ርስት ጉልት ያለ በእሱ እጅ እንጂ ነው አንቺ ለኔ በጎ ሥራ ብትሠሪ እኔም ላንቺ በጎ ሥራ መሥራት ይገባኛልና አውደማ የሚጥልበትን ቀን ጠይቀሽ ንገሪኝ አለቻት። ጠይቃ ነገረቻት ገላዋን አጥባ ሽቱ ዘግባ ደጎና ልብስ አልብሳ የሴቶች ወግ አደርሰ መከራ ትሰዳታለች። እስራኤል ሰብሉ ቢያያዙም አይወዱምና ከክምር ስር ተ

መውረሽ አምሽተሽ ሲተኛ ቀርፀሽ ከእግሩ ስር ተኚ። አንቺ ግንሽ ይልሻል እኔ ባርያህ ሩት ነኝ አመራረስ አቄራረስ ይገ ባኛል ብዬ መጥቻለሁ በዚው ከዚህ በኋላ አምላክ እስራኤ ል ያለው ይደረግልሻል አለ ቻት። እንደነገረቻት እስኪበሉ ከጨርር ስር ተሰውራ ቁያታ ሲተኛ ቀርባ ከእግሩ ስር ተኛ ች አንቺ ግንሽ አላት እኔ ባ ሪያህ ሩት ነኝ አመራረስ አቄ ራረስ ይገባኛል ብዬ መጥቻ ልው አለችው ከቀደመው ደ ግስትሽ የዛሬው ይብለጥ አረ ጋዊ ነው ብለሽ ወደ ሕፃን፣ መልክ ከፋ ነው ብለሽ ወደ መልክ መልክም ድኃ ነው ብ ልሽ ወደ በለጠጋ አለመሂድ ሽ፣ ነገር ግን ከኔ ይልቅ አመ ራረስ አቄራረስ የሚገባው አለ ያ ቢያደርገው አደረገው ያ በ ያደርገው ሕያው እግዚአብሔ ርን እንዳደርግልሽ። አሁንም ሰ ው ሳያያሽ ሂጂ ብሎ እንዳታ ፍር ጌት መስፈሪያ ሰጥቶ ልዷታል። የጌቱ ቃላተ መ ንጌል ምሳሌ፣ ሲነጋ በጌዝ ሰው ሕወስቦ ባደባባይ ተቀምጦ ያን ሰው ሲያልፍ አይቶ አስጠራ ው። የመሀሉን ርስት ጉልት ያ ቄ ፄንተ እያ ነው ይህችን ብ ላቴና አግብተህ ስሙን የሚ ያስጠራ ልጅ አትወልድምን አ ሉው። ቀዳሚ ተሐምዎ ዘዚአየ ፀሩግም ተሐምዎ ዘዘ፡ ከ። እውነትህ ነው አስቀድሞ አመ ራረስ አቄራረስ የኔ ነው። ቀ ጥሎ ያንተ ነው። ዘዚአየ ተ ሐምዎ ተሐምው አንተ የኔን አ ንተ ውሰደው ከሁለት ዛፍ ያ ለች ወፍ ሁለት ክንፏን ትነጸ ፍ እንዲሉ እኔስ የሁለት ቤተ ማቅናት የሁለት ልጅ ማሰደግ አያሆንልኝም አለው፣ እንኪያ ስ በአሪት የሚገባውን አድር ገህ ስጠኝ አለው፣ ሚግውን አውጥቶ ይሰጠዋል። ሚግ ለ እግር ቤዛ እንደ ሆነ ኃይል ቤ ዛ የሚሆን ልጅ ቀረብኝ ሲል በዚህም ቤተ ፍቱሐኒ አሳፅን ተብለው እስከ ፯ ቤት ድረስ ይሰደቡብታል ጸቅ ይሉበታል ጽቁ ነህ ሲሉ፣ ሕዝቡም መርቀ ው ያጋበታል። የያዕቆብን ቤት በልያ በራኤል ምክንያት በል ጅ በከብት እንዳነጸው ፣ ያን ተንም ቤት ዘሚች ብላቴና ም ክንያት በልጅ በከብት ይነጽ ልህ ብለው መርቀው ይሰጡ ታል። እርስዋን አግብቶ ኢዮ ቤድን ይወልዳል። ኢዮቤድ ያ ለችው ኑኃሚን ናት። ኢዮቤ ድ ማለት መጽንዒ ርስት ጸ ዋሬ ርስግን መርሥዔ ኃዘን ማለት ነው። ይህንስ ለምን ይ ሻዋል ቢሉ ሐተታ እንዳለ ፈው እንደ ትዕግር በል። ከ ዚህም ጌታን ከነዘህ መወለድ አያሳድፈውም እሳቸውን ያጸ ራቸዋል ያከብራቸዋል እንጂ፣ ብርሃነ ፀሐይ ከሸለል በወደቀ ጊዜ ሸለሉን ያጸራዋል ይሰ ነግለዋል እንጂ። ብርሃነ ፀሐ ይን እንዳያሳድፈው።

ወኢዮቤድኒ ወለደ ዖሜይሃ።

ኢዮቤድም ዕሜይን ወለደ።

ወዕሜይኒ ወለደ ዳዊትሃ ንጉሠ ዕሜይም ንጉሥ ዳዊትን ወለደ፣ ሐተታ። በሚያመጣው ሰሎሞ ንሃ ንጉሠ ሮብዓምሃ ንጉሠ፣ አብያሃ ንጉሠ አይል አሁን ደርሶ ዳዊትሃ ንጉሠ አለ ም ነው ቢሉ። ዳዊት ሥርወ መን ግሥት ነውና። ሥርወ መንግ ሥትማ ሳአል አይደለም ቢሉ ትንቢት የተነገረ ለዳዊት ነውና ትንቢትማ ለሳአልስ ብንያም ተሰላ መሣጢ ይበልዕ ሲሳዮ በነግህ ተብሎ ተነግሮለት የ ለም ቢሉ፣ ያንግ እንጂ ወፍና ሠርክ ይሡብ ለመላእክቲሁ በለው አፍርሶታል።

፯ ወዳዊትኒ ንጉሥ ወለደ ሰሎ ሞንሃ እምነ ብእሲተ አርዮ። ፪ ነገ፣ ፲፪፣ ፳፬።

፯ ዳዊት ንጉሥም ከአርዮ ሚ ስት ከቤርሳቤሀ ሰሎሞንን ወ ለደ። አሊያስ ሌቶቹ ከአረማ ውያኑ ወገን ቢሆኑ ነው። እነ ዚህማ እሱ ዕብራዊ እሱዋ ዕብራዊት ስለምን እንዲህ አለ ቢሉ። ዳዊትማ ጉልማሳ አስ ገድሎ የጉልማሳ ሚስት ቀም ቶ ማግውን ግርማውን ቢፈራ ኃጢአቱን ሳያገልጽበት ቀረ እንዳይሉት። ሐዋርያ መምሕር ወመገሥፅ ዘኢያደሉ ለገጽ እንደሆነ ለማጠየቅ። አንድም በተነሳሕያን ፍርሃት እንደሌለ በቸው ለማጠየቅ። አዳምን ያ ህል ሰው በድሎ ንስሐ ቢገባ ተማረ። ዳዊትን ያህል ሰው በድሎ ንስሐ ቢገባ ተማረ። ጴጥሮስን ያህል ሰው ክዶ ን ስሐ ቢገባ ተማረ። እናንተም ንስሐ ብትገቡ ትድናላችሁ ለማለት። አንድም በዓቂበ ሕግ ያመከሉና እናንተስ የሕግ አ ፍራሽ ልጆች አይደላችሁምን

ለማለት። ክርስቶስ በዳዊት ከ
በረ ይላሉና፤ ዳዊት በክርስቶስ
ከበረ እንጂ እሱማ ጦልማሳ
አስገድሎ የጦልማሳ ሚስት
ቀምቶ አልነበረም ለማለት።
፯ ወሰሎሞንንም ወለደ ሮብዓምን
ሮነገ ፪ ፴፫። ፲፱ ፴፩። ፲፩ ፷።
፯ ሰሎሞንም ሮብአምን ወለደ።
ወሮብዓምን ወለደ አብያን።
ሮብዓምም አብያን ወለደ።
ወአብያን ወለደ አሳፍን።
አብያም አሳፍን ወለደ።
፰ ወአሳፍን ወለደ ኢዮሳፍጥን።
፰ አሳፍም ኢዮሳፍጥን ወለደ።
ወኢዮሳፍጥን ወለደ ኢዮራምን
ኢዮሳፍጥም ኢዮራምን ወለደ
ወኢዮራምን ወለደ አካዝያስን
ኢዮራምም አካዝያስን ወለደ
ወአካዝያስን ወለደ ኢዮአስን፤
አካዝያስም ኢዮአስን ወለደ፤
ወኢዮአስን ወለደ አሜስያስን
ኢዮአስም አሜስያስን ወለደ
ሐተታ። አካዝያስን፤ ኢዮአስን
አሜስያስን የሚጽፍም የማይ
ጽፍም ይገኛል። የጻፈ እንደ
ሆነ የተመቸ። የተወ እንደሆ
ነ በሀገራቸው አንድ አ እንጂ
ሁለት አ አይገኝምና አና አ
አሳስቶት፤ በሀገራቸውስ ስንኳ
ን ሁለት አ አራት አ ይገኛ
ል ብሎ ዝያና ዝያ አሳስቶ
ት። አንድም መምለክያነ ጣዖ
ት ናቸውና ስማቸው በመጽ
ሐፍ መጻፍ አይገባውም ብ
ሎ። ይህማ እማማይሆን ጌታ
ግብር ይጸየፋል ብሎ። ለቀሎ
ጥር ይመጥኝ ብሎ። ለቀሎጥ
ርስ ይመጥኝ ቢል በኢሀ ዕጣ
ወጥቶባቸዋልን ቢሉ። ግድፈተ
ጸሐፌ ነው።

ወአሜስያስኒ ወለደ አዝያንሃ
ዘተሰምየ አዛርያስ።
አሜስያስም አዛርያስ የተባለ
ዖዝያንን ወለደ። ሕዝቡ በፍና
ተሣልቆ በማይገባ ልብሰ ተ
ክህኖ ለብሶ ማዕጠንተ ወርቅ
ይዞ ከቤተ እግዚአብሔር ገ
ብቶ ቢያዋኑ አዛርያስ ይባሉ
ብለውታልና፤ በፍና ተሣልቆ
ስለተናገሩ አዛርያስ የተባለ
አለ። እንድም አዛርያስ በሉኝ
ያለ ዖዝያንን ወለደ። የአዛርያ
ስን ስራ ልሥራ ማለት አዛ
ርያስ በሉኝ ማለት ነውና።
በዘመኑ ሊቀ ከህናቱ አዛር
ያስ ይባላል በቀኑ ይቍመጣል
ምነው ይለዋል፤ ወከህን ይነ
ዝር በየማኑ እንጂ ይላል ይ
ለዋል። ፍርዱን ይገሥበታል
ምነው ይለዋል። እምነ መን
ግሥት የዓቢ ከህነት እንጂ
ይላል ይለዋል። ከሱ የሚበ
ልጥ ልብስ ይለብሳል፤ ምነው
ይለዋል፤ ከህናተ፡ከ ይለብሱ ጽ
ድቀ እንጂ ይላል ይለዋል።
ባባቱ ከቤተ መንግሥት ብወ
ለድ በናቱ ከቤተ ከህነት እ
ወለድ የለምን ብሎ ልብሰ
ተክህኖ ለብሶ ማዕጠንተ ወ
ርቅ ይዞ ሊያዋን ሲገባ ሕዝቡ
ተው አይገባም አይሆንም
አሉት። ንጉሥ ነውና ተጋፍቶ
ገባ፤ ሲያዋን ጢሰ ቅታሬው
ቢነክው ከግንባሩ ለምፅ ወጣ
በት በሻሽ ቢሸፍነው ከሻሹ
ላይ ወጣ። አስረኤል ለምፅ
የያዘውን ስንኳን ሊያነግሡት
ሊገናኙት አይወዱምና። ወአ
ውፅእም ለዖዝያን ውስተ ቤተ
ሐፍስት እንዲል። ቀሳ አመ
ጡት ወኢዮአታም ወልዱ
የዓቅብ ቤተ መንግሥት ወያ
ኬንን ሕዝበ ምድር እንዲል
ልጁን ኢዮአታምን አንግሠ
ዋል ይህንንስ ለምን ይሸዋል
ቢሉ። ሐተታ እሱ ከስተማሩ
ት ትምርት ከሠሩለት ሥራት
ቢወጣ እንዲህ ያለ መከራ
አገኘው። እናንተም ከስተማር
ናችሁ ትምርት ከሠራንላችሁ
ሥራት ብትወጡ እንዲህ ያለ
መከራ ያገኛችኋል ለማለት።
፱ ወዖዝያንኒ ወለደ ኢዮአታምሃ
፱ ጎፀ ፷፯ ፸፫፡፸፯ ፱፡፸፰ ፸፯
፱ ዖዝያንንም ኢዮአታምን ወለደ።
ወኢዮአታምኒ ወለደ አካዝሃ።
ኢዮአታምም አካዝን ወለደ።
ወአካዝኒ ወለደ ሕዝቅያስሃ።
አካዝም ሕዝቅያስን ወለደ።
፲ ወሕዝቅያስኒ ወለደ ምናሴሃ። ፱
ጎፀ ፴፱ ፵፫፡ ፵፫ ፰ ፸፩።
፲ ሕዝቅያስም ምናሴን ወለደ።
ወምናሴኒ ወለደ አሞፅሃ።
ምናሴም አሞፅን ወለደ።
ወአሞፅኒ ወለደ ኢዮስያስሃ።
አሞፅም ኢዮስያስን ወለደ።
፲፩ ወኢዮስያስኒ ወለደ ኢኮንያ
ንሃ ወአኃዊሁ አመ ፍልሰተ
ባቢሎን። ጎፀ ፵፯ ፡ ፩ ፱።
፲፪ የባቢሎን ሰዎች ወደ ኢየሩ
ሳሌም በዘመቱ ጊዜ የኢየ
ሩሳሌም ሰዎች ታማርከው ወደ
ባቢሎን በወረዱ ጊዜ ኢዮ
ስያስም ኢኮንያንን ወንድሞ
ቹን ወለደ። ሐተታ ወንጌላዊ
ስቶን ዘንግቶ የልጅ ልጁን
ልጁ ብሎ አጎቶቹን ወንድ
ሞቹ ብሎ እንደነገሠ ጊዜ
የተደረገውን ለልደቱ ስጥቶ
ተናገረ ቢሉ፤ ስቶም ዘንግቶም

አይደለ ። ልማድ ይዘ ነው እንጂ የልጅ ልጁን ልጁ አለ ል ማድ ይዘ ። ያዕቆብ ከሳባ ከብሎ ሚስቶቹን ልጆቹን ይዘ በመጣ ጊዜ ላባ ሰስት ቀን የሄደውን አንድ ቀን ገሥግሦ ደርሶ ፣ ለምንት ትሰርቀኒ ደቂቅየ ወ እዋልድየ ከመ ዘበኩናት ፄወ ወ ወሚመ ኢይደልወኒኑ እስ ኁ ደቂቅየ ወእዋልድየ ብ ሎታል ። አንቶቹንም ወንድ ሞቹ አለ ልማድ ይዘ ። የአብ ርሃም ቤተ ሰዐችና የሎጥ ቤተ ሰወች በሣር በውሀ ምክንያት ቢጣሉ ፣ ለምንት ንትኤመዕ እ ንዘ አኃው ንሕነ በበይናቲነ ልእመ አነ የማን ሑር አንተ ፀጋመ ፣ ወለእመ ፀጋም አነ ሑር አንተ የማነ ብሎታል ። እንደ ነገሠ የተደረገውን ለል ደቱ ሰጥቶ ተናገረ ። ይህንም ልማድ ይዘ ነው ። ደቂቅከ ይ ትዐሩ ፈላስያነ ብሔረ ነኪር ወይቀንይዎሙ ግብፅ ፬ተ ፻ተ ዓመተ እንዳለ ። በግብፅ የሚ ኖሩት ሁለት መቶ አሥራም ልት ዘመን ሲሆን በክነዓን የ ሚኖሩትን ደርዐ ስደቱን ከሰ ሙት ብሎ እንደ ተናገረ ። እውንም ፄዋዌውን ከሰሙት ዉሎ እንደ ነገሠ ጊዜ የተ ደረገውን ለልደቱ ሰጥቶ ተና ገረ ። ታሪክ ኢዮስያስ በነገሠ ፴ራ ሶስት ዓመት ኤልያ ቄም ኢክንያንን ይወልዳል ። በዚህ ጊዜ ነቢዩ ኤርምያስ ይህ ልጅ በነገሠ ጊዜ ፄዋዌ ይደረጋል ብሎ ትንቢት ተና ገረል ። የኢዮስያስ መላ ዘመነ መንግሥቱ ሠላሳ አንድ ነው ኢኮንያን በተወለደ በሥራ ስ ምንት ኢዮስያስ በነገሠ በሰ ላሳ አንድ ዓመት ፈርዖን ኒ ካው ዘመተ ኒካው ማለት አን ካሳ ማለት ነው ። ስለ ምን ዘመተ ቢሉ ንጉሠ በብነግን ለመውጋት ። አንድም መንግ ሥት ለማዳረስ ። ከመ ያብጽሕ እያሁ ላዕለ ፈለገ አፍራጢን አንዲል ። ቀድሞ የሀገራችን ነገሥታት መንግሥት ለማዳ ረስ አኩሉም ይወጡ እንደ ነበረ ፣ መጥቶ ሰፈረ ። ንጉሠ እ ስራኤል ካንት ፀብ የለኝምና መንገድ ስጠኝ አለው ። ለሕ ዝቡ ቢነግራቸው እኛስ ሀገ ራችንን የአሕዛብ መገሥገሸ አናደርጋትም አሉት ። እይሆ ንም በሌላ መንገድ ሂድ አ ለው ። እንግዲያውማ የመጣሁ በትን ሳላደርግ የምመለስ ነኝ ብሎ ኃይለኛ ንጉሥ ነውና ተጋፍቶ ሄደ ። ኢዮስያስም ሰልፎ ቆየው ኢዮስያስ በነ ፍጥ ተመቶ ወደቀ ። አስከሬ ናቸውን ይዘው ወደ አምባ ተጠጉ ። እሱም ፀብ የለውምና አልፎ ሄደ ። አምባ ገብተው ኢዮስያስን ቀብረው ልጁን ዮአክስን አንግሠው ተቀመጡ ንጉሠ በብነግን ወግቶ ሶስት ወር ኑሮ ግብሩን ተገብሮ ወ ደ ኢየሩሳሌም ቢመለስ አገ ሪቱን ጫ ብላ አገኛት የዚህ ች ሀገር ኃያላን እንደ ቀትር ንብ ይናደፉ ነበረ ወዴት ሄ ደዋል ብሎ ጠየቀ ፣ አንድም የ ቀሩት መጥን ሲያገቡልኝ እነ ዚህ የማያገቡልኝ በምን ምክን ያት ነው ብሎ ጠየቀ ። አንድም የዚች አገር ንጉሥ ተመ ቶ ነበር አለን ሞተ ብሎ ጠ የቀ ። እሱማ ሙቶ አምባ ገብ ተው እሱን ቀብረው ልጁን ዮአክስን አንግሠው ተቀምጠዋ ል ብለው ነገሩት ። በሀገራቸ ው ሥራት ፈሊጥ የለም የገ ደለ ያንግሥ የዘመተ ይመለስ አይሉም ብሎ አምባውን ሠ ብሮ ዮአክስን አሥሮ ኤልያ ቄምን አንግሦላቸው ሄድዋል ኤልያቄም ማለት ቆመ ለነ እ ግዚአብሔር ማለት ነው ፣ ኢቆ መ ለክመ ሲል ኢዮአቄም ብ ሎታል ፣ ግብጽ ከሄደ በኋላ ሰ ስት ዓመት ይገብርልታል ። ወ ተቀንየ ኢዮአቄም ንጉሠ ይ ሁዳ ለንጉሠ ግብፅ ሰለስተ ዓመ ተ እንዲል ። በአራተኛው ዓመ ት ናቡከደነፆር ጻር ጻር መው ጋት ጀመረ መንገድ ተያዘብ ኝ ብሎ ግብር ነሣ ባምስተኛ ው ዓመት መጥቶ ገብር አለ ው ። ንጉሥ ኑርድ ልበስ ፈር ዖን ኒካው አባቴን ገድሎ መ ንድሜን አሥሮ እኔን አንግሦ ግብሩን ተገብሮ ሄደ እኅድ ባሪያ ለሁለት ጌታ መገዛት እን ደምን ይሆንለታል አለው ፣ አ ሕዛብ ፍርድ ጠነቀቅን ባሮች ናቸውና ፣ የዚያን ያንክሳ መጻ ረሽ ሳላሳይህ የፅለት ራት የ ጣት ቀለበት ልትለኝ አይገባ ህም ብሎ ግብፅ ወርዶ ፈርዖን ኒካውን ገድሎ ሰስት ዓመት ኑ ሮ ባቢሎን ዘግብፅ አሰኝቷት ተመልስዋል ። ከተመለሰም በኋ ላ ፫ት ዓመት ይገብርልታል ፤ አንድ ዓመት ይሆናል ። ከዚህ በኋላ ሞት ቢያምረው ፀሰግ

ይ የለ ዱር በእስራኤል የለ ግብር ብሎ ግብር ነሣው፤እሱ ም ተክል ለማየት ወጥቶ ሳ ለ ከለዳውያን ገድለውታል። አንድም በእደ እግዚአብሔር ታሞ ሙቷል፤ልጁን ኢክንያ ን አነገሡ ኢክንያን ሶስት ወ ር እንደ ነገሠ ናቡከደነፆር ተመልሶ መጣ ይተወኛል መ ሰሎት ወበት ገባ፤እሱን አሥ ር ሕዝቡን ግርክ ሲሄድ አ ንቱ ናታን ከመንገድ ቆይቶ ልጅ ሳለሁ የልጅ ልጅ አዋ ቂ ሳለሁ አላዋቂ፤ታላቅ ሳለሁ ታናሽ አንግሠውብኝ ነበር የ ዚህን ግፍ አይቶ እግዚአብ ሔር መንግሥትን ላንተ አሳ ልፎ ከሰጠህ ንጉሥ ፍርድ ል በስ አለው፤ምን ላድርግልህ አለው። አንግሠኝ አለው። ሕ ዝቡንማርኬ እወስዳቸዋለሁ በ ግን አነግሥሃለሁ አለው በሀ ገሬአእ አውቃለሁ ተክል በሚ ኩተቱቱ በገበራርት አንግሠኝ አለው። አንግሥት ሂዷል ስ ሙን ሲዴቅስያስ አለው። ባት ከዳኝ ማለት ነው። እሱም አም ባውን እያጸና ግብሩን እየሰ ደደ ስምንት ዓመት ኖረ፤በዘ ጠኝኛው ዓመት እንደወንድሙ ሞት ቢያምረው በእስራኤል የለ ግብር በሰማይ የለ ዱር ብሎ ግብር ነሣው። አስቀድሞ ፀባኒተ ሞዓብን ፀበኒተ ሶር ያን ሰዶ አስከ በበው፤ኋላም እ ሱ ፪ት ዓመ ከኔ ወር ይከበዋል፤ ወተገፍትዓት ሀገር ይላል የዘ መነ ረኃብ ሰው ቀዩ ይጠቁ ራል ጥቁሩ ይነጣልና። አንድም እኩሉ እንገብር እኩሉ እን ዋጋ በግለት ተለያዩ። ናቡከደ ነፆር ሥራት ሠርቶላቸው ነቢ ሰው የሞተባቸው እንደሆነ፤ መቃብር አይከልከሉ እያወጡ በየርስታቸው ይቅበሩ ብሎ በዚያ ልግድ ዋይ ሽሽ ተበ ላሽ ብላችሁ ይዘችሁኝ ውጡ አላቸው። ዋይ ሽሽ ተበላሽ እ ያሉ ይዘውት ሲሄዱ ያ ምንድ ነው ብሎ ጠየቀ። በምን አውቆ ቢሉ ሰው በዝቶ ነበርና። አን ድም ፍርድ ያደላበት ሴት ነግ ራበት የእስራኤል ንጉሥ ሞቶ በሠራሀላቸው ሥራት ሊቀብ ሩት ይወስዱታል አሉት። የወ ዳጅን እንጂ አስከሬን አጥቦ ገንዘ መቅበር ይገባል ወደኔ አምጡት ብሎ አስመጥቶ መ ግነዙን ፈተው በያዩት ዓይኑ ቆለል ቆለል ሲል ተገኝቷ ል ወተናገሮ ፍትሐ እንዲል ወቀሰው። መርዉ ባነግሥ ሀ ምነው ከዳኸኝ። ከከዳኸ ኝስ በኋላ ወይ እችላለሁ ብለህ አትዋጋ ወይ አልችልም ብለ ህ አትገብር በዚያውስ ላይ እ ኔን ከዚህ አጉረህ ወዲት ልት ሄድ ኑሯል ብሎ መኳንንቱን ፍረዱኝ አላቸው። እችላለሁ ብ ሎ አይዋጋ አልችልም ብሎ አይገብር ሞት ይገባዋል አሉ ፍርድስ አላወቃችሁም ሞቱ ለብእሲ ዕረፍቱ ሞትማ ዕረፍ ት አይደለምን እኔ አውቃለሁ ብሎ ፯ ለመንግሥት የደረሱ ልጆች ነበሩት ከፊቱ በሠይፍ አስመታቸው፣ እሱንም ከፋ ባ የበት ዓይኑ በጎ አይይበት ብ ሎ ሁለት ዓይኖቹን በፍላት አውጥቶ ትብትብ አሸክሞ ዱ ር ለዱር በፈረስ ሞራ እያስጎ ተተ በቢሎን ይዘት ወርዱዋ ል ከዚያም ባቄላ ሲፈ ጭ ከወ ፍጮ ስር ልሙ ፈርሶ ሞቱዋል ወይከውን መቃብሪከ ታሕተ እግረ ማኅረዕ ያለው የነቢዩ ታል ይደርስ ይፈጸም ዘንድ። የዮአክስ ሶስት ወር የኢኮን ያን ሶስት ወር ከመንፈቅ። የ ሴዴቅያስ ዓሥር ዓመት ከመ ንፈቅ ዓሥራ አንድ ዓመት። የኤልያቄም ዓሥራ አንድ። የኢዮስያስ ዓሥራ ስምንት። ዓርባ ይሆናል፤ይኸ ሁሉ ዘመ ን እያለ ፄዋዌውን ከሰሙት ብሎ እንደ ነገሠ ጊዜ የተደረ ገውን ለልደቱ ሰጥቶ ተናገረ አንድም ከዚህ ሁሉ ሐተታ ለ መጻን ዘአመ ፍልሰተ በቢሎ ን የሚል ይገኛል። እስራኤል ተማርከው በቢሎን በወረዱ ጊ ዜ የነገሠ ኢኮንያንን ወለደ ይ ህ አያሳትትም። ፄዋዌ ሥጋው ለፄዋዌ ነፍሱ ምልክት እንደ ሆነ ሚጠተ ሥጋው ለሚጠተ ነፍስ ምልክት ነውና። እስራኤ ል ተማርከው በቢሎን መው ረዳቸው ነፍሳት ገሃነም ለመ ውረዳቸው ምሳሌ ነውና እስራ ኤል ከበቢሎን መውጣታቸው ነፍሳት ከሰኦል ከገሃነም ለመ ውጣታቸው ምሳሌ ነውና። ኤልያቄምን የሚጽፈውም የ ሚተወውም አለ። የተወው እ ንደሆነ መጽሐፈ ኤርምያስን አ ቃጥሎ ነበርና በመጽሐፍ መ ጻፍ አይገባውም ብሎ። ይኸማ እንዳይሆን ጌታ ግብር ይጸየፋ ል እንጂ ባሕርይ ይጸየፋልን ብሎ ለቅጥር ይመቸኛል ብሎ

ያውስ ቢሆን በሱ ዕጣ ወጥቶ በታልን ብሎ።ግድፈተ ጸሐፊ ነው ይህን ለምን ይሸዋል በ ሉ እሳቸው ከሠሩላቸው ሥራ ት ከስተማሯቸው ትምርት በ ወጡ እንዲህ ያለ መከራ አገ ኛቸው።እናንተም ከሠራንላች ሁ ሥራት ካስተማርናችሁ ት ምርት ብትወጡ እንዲህ ያለ መከራ ያገኛችኋል ለማለት።

፲፪ ወእምድኅረ ፍልሰተ ባቢሎን ኢ ኮንያንኒ ወለደ ሰላትያልሃ።

፲፫ የኢየሩሳሌም ሰዎች ቱግርክ ው ባቢሎን ከወረዱ በኋላም ኢኮንያን ሰላትያልን ወለደ። ሐተታ ምነዋ ኢየዓርግ ብእሲ እምውስተ ዘርኡ ዘይነብር ዲበ መንበሩ ይል የለምን ቢሉ። አይነግሥም አለ እንጂ አያ ወለድም አለ።ያውስ ቢሆን አይነግሥም ያለው ሴዴቅያስ ኢኮንያንን ነው እንጂ።ኤልያ ቄም ኢኮንያንን ነውን።

ወሰላትያልኒ ወለደ ዘሩ ቤልሃ ሰላትያልም ዘሩባቤልን ወለደ

፲፱ ወዘሩባቤልኒ ወለደ አብዩድሃ

፳ ዘሩባቤልም አብዩድን ወለደ። ወአብዩድኒ ወለደ ኤልያቄምሃ አብዩድም ኤልያቄምን ወለደ። ወኤልያቄምኒ ወለደ አዛርሃ። ኤልያቄምም አዛርን ወለደ።

፲፱ ወአዛርኒ ወለደ ሳዶቅሃ።

፲፭ አዛርም ሳዶቅን ወለደ። ወሳዶቅኒ ወለደ አኪንሃ። ሳዶቅም አኪንን ወለደ። ወአኪንኒ ወለደ ኤልዩድሃ። አኪንም ኤልዩድን ወለደ።

፲፮ ወኤልዩድኒ ወለደ አልዓዛርሃ

፲፯ ኤልዩድም አልዓዛርን ወለደ ወአልዓዛርኒ ወለደ ማትያንሃ አልዓዛርም ማትያንን ወለደ ወማትያንኒ ወለደ ያዕቆብሃ። ማትያንም ያዕቆብን ወለደ።

፲፮ ወያዕቆብኒ ወለደ ዮሴፍሃ ፈ ጋሪሃ ለማርያም እንተ እምኔሃ ተወልደ እግዚእ ኢየሱስ ዘተ ብህለ ክርስቶስ።

፲፯ ያዕቆብም ክርስቶስ የተባለ ኢ የሱስ ከስዋ የተወለደ የመቤ ታችን እጮኛ የሚሆን፣ዓቃ ቤሃ ተለአኪሃ፣አገልጋይዋ ጠ ባቂዋ የሚሆን ዮሴፍን ወለደ መገናኛው ጉንዱ አልዓዛር ነው አልአዛር ማትያንንና ቅስራን ይወልዳል ማትያን ያዕቆብን ያዕቆብ ዮሴፍን ይወልዳል ቅ ስራ ኢያቄምን ኢያቄም እመ ቤታችንን፣በሀገራቸው ሴትና ወንድ አቀላቅሎ መቅጠር የ ለምና ሥርዓት አፈረሰ ይሉ ኛል ብሎ በዮሴፍ አንጻር ቄ ጠረ እስዋንም እንዳትቀር በ ቅጽልአመጣት፣ሐተታ በቮቤት እንድትታሰር ማድረጉ ስለ ም ን ቢሉ በልማድ፣አዋልደ ሰለ ጳድ ከመ-ሴ ዘንድ ሄደው አባ ታችን የሞተ በበደሉ ነው እኛ ከነገር አልገባንምና ርስት አከ ፍለን ስመ-ን እናጸራው አሉ ት፣ወደ እግዚአብሔር ቢያመ ለክት።ርቱዓ ይቤላ አዋልደ ሰሰጳድ ሀቦን መክፈልቶን ማ ዕከለ አኃዊሆን አለው።እስራ ኤል ይኸነን ሰምተው ሴት የ ያዘችው ነገር ከሁሉ ይደር ሳል ከእንግዲህ ወዲህ ርስት ከርስት ትውልድ ከትውልድ እንደተፋለሰ ዕወቅ አሉት፣ሁ ለተኛ አመለከተ።አስተዋሰቦን ዘእምቅሩቦን ባባታቸው ወገን በሶስት በሶስት ቤት እየተጋ ቡ እንዲወርሱ አድርግ ብሎ ታልና በነዚያ ልማድ።አንድም ዔዋዊ ቢጸናባቸው ወንዱ ለሴ ቲቱ ሴቲቱ ለወንዱ የማያዝ ኑ ሁነዋል በተዘምዶተ ሥጋ ላይ የግቢ ተዘምዶ የተጨመ ረ እንደሆነ ጥሏት አይሄድም ያዝንላታል ብለው የሚያጋቧ ቸው ሁነዋልና በዚያ ልማድ በዘያስ ላይ እንድትታጭ ማ ድረጉ ስለ ምን ቢሉ፣ኃይል አርያማዊት ባሏት ነብርና፣ወን ድ ከወንድ ተገኝ ባሉ ነብርና ከመ በብሂሉቱ ፍሕርተ ብእሲ ያግጎድ ከመ እግዝእትነ ማር ያም በአማን ብእሲት ይእቲ እንዲል፣አንድም ፅንስን ከአጋ ንንት ለማሰሳት አውቀው ቢሆ ን ብዙ ፅንስ ባበላቹ ነብርና።እን ድም መስተመይናን ዝሁላነ አ እምሮ አይሁድ ሰብሳብ ርኩ ስ ይላሉና።ንጹሕ እንደሆነ ለ ማጠየቅ።አንድም በመከራዋ ጊዜ ሊከተላት ከርስት ገብቶ ሊቆጠርላት ከውግረት ሊያድ ናት።ዮሴፍ ምክንያት ባይኖ ራት በድንጊያ መግረው በገደ ሏት ነብርና።ከፅዕለትም ሊያድ ናት፣ወይእኅዛሁ ሰብው አንስ ት ለኔ ብእሲ ወይብላሁ እክለ ዚአነ ንሴሰይ ወልብሰ ዚአነ ንትዔረዝ ጻዕሙ ይሰመይ ስ ምከ በላዕሌነ ወአኃድገነ ዘንተ ፅዕለተ እንዲል።ይህንም ፪ ሊ ቃውንት አመሩ ፈቃደ ዮሴፍ መሰለስቱ ሊቃውንት አመ ሩ ፈቃደ ሥላሴ ይላል።ሁ ለቱ ሊቃውንት የተባሉ ዮ ሴፍ ለጊዜው አገባለሁ መስ

ሎት ነበር ብለው የጻፉ ሳዊ ርስ ዘእስሙናይን ያዕቶብ ዘር ሃ ናቸው። ፫ቱ ሊቃውንት የተባሉ ሥላሴ ንጽሕናውን ባ ውቱ አስጠብቀውታል ብለው የጻፉ አትናቴዎስ ሐዋርያዊ ጎ ርጎርዮስ ዘኑሲስ ዮሐንስ አፈወ ርቅ ናቸው።ዘተብለ ክርስቶስ አለ ይሆም ስም ብቻ የትስብእት ብቻ የመለኮት አይደለም።ከ ሁለት አከል አንድ አከል ከ ሁለት ባሕርይ ፩ድ ባሕርይ ቢ ሆን የወጣለት ስም ነው እንጂ ወእነግር አነሂ ከመ ኢመፍ ትው እስምዮ ለቃለ እግዚአ ብሔር ክርስቶስ ዘእንበለ ት ስብእት፣ወኢ ለትስብእት ዘእን በለ መለኮት ክርስቶስሃ ይሰ መይ ወእምቅድመ ትሥጉት አልበ ዘይሰምዮ በዝንቱ ስም ለቃለ እግዚአብሔር ክርስቶስ እንዲል።በዝንቱ ስም ተሰ ምዮ ነቢያት ቅቡዓነ እስመ ስመ ክርስቶስ ይትበሃል ላዕለ ብዙኅ ፆታ ከመ ነገሥተ እስ ራኤል ወከህናቲሆሙ ከመ አ ሮን ወጸዊት ወዘኅረዮሂ ከመ ሥርዓተ ቂርስ ውእቱ ይላልሳ ቢሉ።ይኸንም እንጂ ወተተ በሥሰ በመንፈስ ከመ ከህናተ ሐዲስ ውእቱ።ወላዕለ ዘተወ ልደ እምእግዝእትን ማርያም ይትበሀል እንበይነ ተዋህዶ ዘ ከነ ለመለከት በእንተ ዘተሠ ገወ እምድንግል ህየንተ ቅ ብዓተ ቅብዕ ባለው አፍርሶ ታል።እንዲህ ከሆነ ማን ሲ ያይ ተናገርታል ቢሉ አንዱን ሲያይ።ገብርኤል ስሙ ዘአ ምኃ ለማርያም ዘበትርጓሜሁ አምላክ ውእቱ እንዲል።ኤል ን ሲያይ።ይህም አምላክ ሰው ቢሆን የወጣለት ስም ነው። ወዝ ስም ዘውእቱ ክርስቶስ ወ ፍክሬሁ ቅብዓት ምስለ አም ላኅ ትስብእቱ ረከበ ለዋህድ እንዲል።ከበረ መባሉም በሥጋ ነው።ወቅብዓቱሰ ዘተወክፉ በ ትስብእቱ ይእቲ ወኢኮነ ቅብ ዓቱ አምሰለ ቅቡዓን እስመ እለ ይትቀብዑ ይፈቅዱ ቀሪበ ኀቤሁ ለከሞነ ወልድና ውእ ቱሰ አምላክ ውእቱ በጠባይ ዒሁ ዘእንበለ ፈቂድ እንዲል በ እለ ይቤሉ አምቅድመ ተ ዋህዶ ወበ እለ ይቤሉ እም ድኅረ ተዋህዶ እንዲል።ወገባ ሪሁሰ ለውእቱ ሥጋ መንፈስ ቅዱስ እስመ ውእቱ ቀብዖ ወተዋህዶ በቱ አምላክ ቃል ያለውን ይዘው ተቀብቶ ተዋ ህዶ የሚሉ አሉ፣ተሠጊም ነሥአ ቅብዓተ በዘተሰብአ ተ ቀብዓ ያለውን ይዘው ሰው ሁኖ ተቀብቶ ተዋህዶ የሚሉ አሉ።ነገር ግን እንዲህ አይደ ለም ሲቀበም ሲዋሐድም አን ድ ጊዜ ነው።ከመ ቅዕበተ ዓይን።እለሰ የአምኑ ርቱዓ ይ ሜህሩ ከመ ተቀብዓ ቃል በ ሥጋሁ ወእምአመ ከነ ቃል ሥጋ አሜሃ አስተርአየ በመ ንፈስ ቅዱስ እንዲል።

፲፯ ወሰሉንኬ ትውልድ እምአብ ርሃም እስከ ዳዊት ፲ወ፬ቱ

፲፯ ከአብርሃም እስከ ዳዊት ሕ ሥራ አራት ትውልድ ነው። ወእምዳዊት እስከ ፍልሰተ ባ ቢሎን ትውልድ ፲ወ፬ቱ። ከዳዊት እስከ ዬዋዊ ፲፬ ትው ልድ ነው። ወእምፍልሰተ ባቢሎን እስከ ክርስቶስ ትው ልድ ፲ወ፬ቱ።

ከዬዋዊ እስከ ክርስቶስ አሥራ አራት ትውልድ ነው።

ወሰሉንኬ ትውልድ እምአብ ርሃም እስከ ክርስቶስ ፵ወ፪ቱ ከአብርሃም እስከ ክርስቶስ መ ላው አንድ ሁኖ ቢቈጠር አርባ ሁለት ነው።፲ወ፬ቱ ፲ወ፬ቱ ፲ ወ፬ቱ ይላል።አርባ ሁለት ይ ሆናል።አሥራ አራት አሥራ ሰባት አሥራ ሁለት ይላ ል አርባ ሰስት ይሆናል። አሥራ አራት አሥራ ሰባት አሥራ አራት ይላል አርባ አ ምስት ይሆናል።አርባ ሁለት ያለ እንደ ሆነ ሁለቱን አግ ብቶ ሰስቱን ነገሥታት አው ጥቶ፣አርባ ሰስት ያለ እንደ ሆነ ከሰስቱ አንዱን አግብቶ ሁለቱን አውጥቶ።አርባ አራት ያለ እንደሆነ ከሁለቱ ከመቤ ታችንና ከኤልያቄም አንዱን አግብቶ አንዱን አውጥቶ። አርባ አምስት ያለ እንደሆነ፣ መላውን አግብቶ።ከፍ ብሎ አርባ ስድስት ዝቅ ብሎ አርባ አንድ ቢል ግድፈተ ጸሐፊ ነው ተርትሮ የቈጠረውን ደ ምሮ፣ደምሮ የቈጠረውን ተር ትሮ ቈጠረ፣ደምሮ የቈጠረ ውን ተርትሮ ተርትሮ የቈጠ ረውን ደምሮ ባይቈጥር አይ ሁድ ወንጌላዊ ተርትሮ መቍ ጠር እንጂ መደመር መደመር እንጂ ተርትሮ መቍጠር አይ ሆንለትም ብለው ደንኖዩቱን ሕገ ወንጌልን ከመቀበል ቢ ተከለከሉ ነበርና።አንድም ተር

ትሮ መቍጠር የሰስትነት ደ
ምሮ መቍጠር ያንድነት ም
ሌ። አንድም ተርትሮ መቍ
ጠር እንደ ሶስት ምስክር ደ
ምሮ መቍጠር ቃሉ አንድ
የመሆኑ ምሳሌ። ልግ በሥሉስ
ጥፋ በሥሉስ እንዲሉ። አንድ
ም በዳንኤል ልግድ ፫ሰንበታ
ተ አድሞሙ ለሕዝብክ ያለ
ውን ተርትሮ የቈጠረውን ደ
ምሮ ይምሮ የቈጠረውን ተር
ትሮ እንደ ቈጠረ። አንድም
በሶስቱ ክፍለ ዘመን የተቈጠ
ረው ባንድ በጌታ እንደተፈ
ጸመ ለማጠየቅ። በዘመነ አበው
በዘርዕክ ይትባረኩ ዅሎሙ
አሕዛብ ምድር ተብሎ፣ በዘመነ
ነገሥት እስመ እምፍሬ ከር
ሥክ አነብር ዲበ መንበርክ
በዘመነ ክህናት መቅደስ ትት
ሐነጽ እስከ ክርስቶስ ንጉሥ
ወእምዝ ትትመዘበር ተብሎ
የተነገረው ተስፋ ባንድ በጌታ
እንደ ተፈጸመ ለማጠየቅ።
አንድም ተርትሮ, ቈጠረ ሥጋ
ዊ ምግብና ሲለዋወጥ መዋ
ቲል፣ በዘመነ አበው ምክር
ተግሣፅ ሁኑዋል ያባት ለልጅ
ያልፍ ነበር መጻሕፍት አል
ተጻፉም፣ በዘመነ መሳፍንት፣
መጻሕፍት ተጽፈዋል መስቀል
መቍረጥ ሁኑዋል። በዘመነ ክ
ህናት እንደ ሁለቱም ሁኑዋል
እንደ ዘመነ አበው ምክር
ተግሣፅ ሁኑዋል። ያባት ለልጅ
የማያልፍ ሁኑዋል። እንደ ዘ
መነ መሳፍንትም መስቀል
መቍረጥ ሁኑዋል መጻሕፍት
ተጽፈዋል። ደምር ቈጠረ መ
ንፈሳዊ ምግብና ምንም በክ
ህናት በኤዲስ ቀደሳት እጅ
ቢሆን አልተለወጠም አንድ
ነው ለማለት። አርባ ሁለት
ባለው ለሰሎሞን ስድስት እር
ከን ያላት አትሮንስ ነበረችው
እሱ በስድስተኛዪቱ ሁኖ ነገር
ሲሰማ ሲፈርድ ይውል ነበር
ስድስቱ እርከን በሱባዔ ሲገ
ቡት አርባ ሁለት ይሆናል።
ያርባ ሁለቱ አበው ምግብና
ሲፈጸም ጌታ ሰው የመሆኑ
ምሳሌ። ሰሎሞን የጌታ አትሮ
ንስ የመቤታችን ምሳሌ፣ አርባ
ሶስት ባለው ለደብተራ አሪት
አርባ ሶስት አዕማድ ነበሯት
አርባ ሶስት አዕማደ ትስብእት
አበው ሲፈጸሙ ጌታ ሰው
ለመሆኑ ምሳሌ። አርባ አራት
ባለው አስራኤል ባርባ አራ
ተኛው ጉዞ ሰጢን ሰፍረው
ርስታቸውን አይተው አድረ
ዋል፣ እንደ ዚህ ምዕመናንም
ከርባ አራተኛዪቱ ትውልድ
ከመቤታችን ተወልዶ ርስታ
ቸው ጌታን አይተዋልና፣ አር
ባ አምስት ባለው ባርባ አም
ስተኛው ጉዞ እየርስታቸው
ገብተዋል፣ እንደዚህ ሁሉ
ምዕመናንም አርባ አምስተኛ
ትውልድ የሚሆን ርስታቸው
ጌታን ይወርሳሉና።

በእንተ ልደተ ክርስቶስ።

፲፰ ወለእግዚእነ ኢየሱስ ክር
ስቶስ ከመዝ ውእቱ ልደቱ።
የንትዕግርን የነራኬብን የነሩት
፲፱ ን ሲናገር መጥቶ ነበርና፣ የጌታ
ችን የኢየሱስ ክርስቶስ ልደ
ቱ እንዲህ ነው አለ፣ ከጥንት
ሲነገር ሲያያዝ የመጣው ነው
እንጂ፣ እንደ እንግዳ ደራሽ እ
ንደ ውሀ ፈሳሽ አይደለም።
መሰበ ተፍጎረት ማንሻ። አንድ
ም መለእግዚእነሰ ይላል፣ በዘ
ር በሩክቤ የሚወለዱ የአበ
ውን ልደት ሲናገር መጥ
ቶ ነበርና፣ የጌታችን የኢየሱስ
ክርስቶስ ግን ልደቱ እንዲህ
ነው አለ፣ እንበለ ዘር ነው፣ ከ
መዝ ያለውን ያመጣዋል፣
መሰበ ተፍጎረት እሙ ማርያ
ም ለዮሴፍ። ሉቃ ፩ ፳፯። እናቱ
እመቤታችን ለዮሴፍ በታጨ
ች ጊዜ።
ዘእንበለ ይትቃረቡ ተረክበት
ጽንስተ እንዘ ባ ውስተ ማኅፀ
ና እመንፈስ ቅዱስ።
ዘእንበለ ይትቃረቡ ዘእንበለ ይ
ትራከቡ ይላል፣ እሱ ሌት እን
ደሆነች ሳያውቃት እሱዋ መ
ንድ እንደሆነ ሳታውቀው ዮሴ
ፍ ጠባቂ ሳላት አጋጋ ሳትሻ
አንድም ድንጋሌ ሥጋ ድንጋ
ሌ ነፍሰ ሳላት። አንድም እም
ዘ ባ ካላት ከባሕርይዋ በግብረ
መንፈስ ቅዱስ ጸንሳ ተገኘች
ወግባሪሁሰ ለውእቱ ሥጋ መን
ፈስ ቅዱስ እስመ ውእቱ ቀ
ብያ ወተዋሐደ ቦቱ አምላክ
ቃል እንዲል። ይህ እም በሲ
ሆን ነው፣ እስመ እም ይተረጉ
ም ለጎበ ብዙኅ ፍና እንዲል
ሰማያት ወምድር ተፈጥሩ እ
ምእግዚአብሔር አጸም ወሐ
ዋን ተፈጥሩ እምእግዚአብሔ
ር እንዲል፣ እመንፈስ ቅዱስም
ቢል በመንፈስ ቅዱስ ተከፍሎ
ኑርበት አይደለም፣ አነጻት ሲል
ነው እንጂ፣ ወአከ ዘበቱ ሥጋ

ለመንፈስ ቅዱስ ። አላ መንፈስ ቅዱስ አንጽሐ ሥጋሃ ለማር ያም ወረሰያ ድሉተ ለተወክፎ ቃለ አብ እንዲል ። አነጻተም ቢል ኑርባት አነጻት ማለት አ ይደለም ከለከላት ሲል ነው እ ንጂ ። ውእቱሰ ንጹሕ እምነ ፍቱ ግብራት እለ ሥሩዓን በእንለ እመሕያው ወእሙራን በመ ዘውእቶሙ ሩክቤ ወዘርዕ ወ ሰስሎተ ድንግልና እንዲል ከለከላትም ቢል ብታደርገው ዕዳ የሚሆንባት ሁኖ አይደ ለም አላደረገችውም ሲል ነው እንጂ ። ከዚያ ሁሉ ወኪነ ይስሐቅ ያፈቅር ለዔሳው እ ስመ ዘውእቱ ነወ ይሴሰይ ብሎ ወያዕቆብሰ ንጹሕ እም ዝንቱ ይላል ። አሁን በኤሳው አድኖ መብላት ዕዳ ሁኖበ ትን ነው ። ያዕቆብን አላደረገ ውም ድልድል ቅምጥል ከቤት ዋይ ነው ሲል ነው እንጂ ። ልደቱን በዘር ያላደረገው እ ንበለ ዘር ያደረገው ስለምን ቢሉ ቀዳማዊ ልደቱን ለመ ግለጥ ። አምስት ሽህ አምስት መቶ ዘመን ሲፈጸም ከእመ ቤታችን ያላባት መወለዱ ቅ ድመ ዓለም ከአብ ያለናት እንደተወለደ ያስረዳልና ። ልደ ት ቀዳማዊ ተዓውቶ በደኃራዊ ልደት እንዲል ። ዳግመኛ በዘ ር በሩክቤስ ተወልዶ ቢሆን ዕሩቅ ብእሲ ባሉት ነበርና ፣ ሶበሰ ተወልደ በሩክቤ ብእሲ ወብእሲት ዘከማየ ብዙኃን እ ምተኃዝቡ ወእምረሰይም ሐሰ ተ እንዲል ። ያውስ ቢሆን ል ደቱን ተፈትሖ ካላት ያላደ ረገው ተፈትሖ ከሌላት ያደ ረገው ስለምን ቢሉ ፣ ትንቢቱ ምሳሌው እንደተፈጸመ ለማ ጠየቅ ። ትንቢት ፣ ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ተ ብሎ ተነግሯል ። ምሳሌም አዳ ም ከኅቱም ምድር ተገኝቷል ጌታም በኅቱም ማኅፀን ለመ ገኘቱ ምሳሌ ነውና ። ሔዋን ከኅቱም ገበ ተገኝታለች ፣ ጌ ታም ከኅቱም ማኅፀን ለመገ ኘቱ ምሳሌ ናትና ። ቤዛ ይስ ሐቅ በግዕ ከኅቱም ጕንድ ተ ገኝቷል ። ቤዛ ዓለም ክርስቶ ስም በኅቱም ማኅፀን ለመገ ኘቱ ምሳሌ ነውና ። ጽምዓ እ ስራኤልን ያበረደ ውሀ ከኅቱ ም ኩሉሕ ተገኝቷል ጽምዓ ነፍሳትን ያበረደ ማየ ሕይወት ጌታም በኅቱም ማኅፀን ለመ ገኘቱ ምሳሌ ነውና ። ጽምዓ ሶምሶንን ያበረደ ውሀ ከኅቱም መንሰከ አድግ ተገኝቷል ፣ ጽ ምዓ ነፍሳትን ያበረደ ማየ ሕይወት ጌታም በኅቱም ማኅ ፀን ለመገኘቱ ምሳሌ ነውና ። ትንቢቱን አውቆ አናገሯል ። ምሳሌውንም እንጂ አውቆ አ ስመስሏል ፣ ፍጻሜው እንደምን ነው ቢሉ ከመ ትኩን መራ ሂተ ለሃይማኖት ዓባይ እንጂ ይላታል ። ድንግል ወእም ስት ባል መኖሯ ፣ አምላክ መሰብእ ሲባል ለመኖሩ ምሳሌ ነውና ስትወልደው ማኅተመ ድንግ ልናዋ አለመለወጡ ፣ ሰው ሲ ሆን ባሕርየ መለኮቱ ላለመለ ወጡ ምሳሌ ናትና ።

፲፱ ወዮሴፍሰ ፈጻሬሃ እስመ ጸ ድቅ ውእቱ ኢፈቀደ ይክሥታ ፲፱ እሙናዋ የሚሆን ዓቃቢሃ ተስአኪሃ ፣ አገልጋይዋ ጠባቂዋ የሚሆን ዮሴፍ ግን ደግ ነ ውና ሊገልጣት ሊገልጥባት አ ልወደደም ።

አላ መከረ ጽሚተ ይኅድጋ ። ትቷት ሊሄድ ወደደ እንጂ ። ሐተታ ። ይህን ደግነቱን ያስተር በታልን በአሪት ታዘ የለምን ሚስቱን የጠረጠራት እንደሆ ነ ውሀ በመንቀል የገበስ ዶ ቄት አድርጉ ሚስቱን ይዘ ይ ሄዳል ከመድረኩ ስትደርስ ሊ ቀ ከሀናቱ ከንንብሽን ግለጭ ይላታል ይግለጥብኝ በዩ ሲላ ት ነው ። በአሪቱ የሚደገም አለ ያነን ደግሞ ሕራረ ፅጣ ኑን ጨምሮ በጥብጦ ባልሽ የ ጠረጠረሽን አድርገሽው እን ደሆነ ሥጋሽ ይበጥ ቁርበትሽ ይላጥ አጥንትሽ ይርገፍ ፣ አላ ደረግሽው እንደሆነ በወንድ ል ጅ ተበከረ ብሎ ይሰጣታል ። እስዋም መርገሙን ይደረግብኝ በረከቱ ይሁንልኝ ብላ ትጠ ጣዋለች ፣ ይህ ደግነቱን ያስተ ርበታልን በአሪቱ ታዘ የለም ቢ ሉ ዮሴፍ ጻድቀ ወንጌል ነው እንጂ መቸ ጻድቀ አሪት ነዋ ።

፳ ወእንዘ ዘንተ ይሐሊ ናሁ አ ስተርአዮ መልአከ እግዚአብ ሔር ለዮሴፍ በሕልም ።

ታሪክ ። እመቤታችን የብፅዓት ልጅ ናት ሶስት ዓመት ሲሆ ናት አባት እናቷ መስደው ለ ከሀናት ሰጡ ። ከሀናትም ተቀብ ለው አክብረው ከቤተ መቅ ደስ ያኖሯታል ። አሥራ ሁለት ዓመት ትኖራለች ከዚያ ሶስት ከዚያ አሥራ ሁለት አሥራ

እምስት ዓመት ይሆናል። አይ
ውደ፟ ለምቀኝነት አያርፉምና
ይህች ብላቴና መጠነ እንስት
እያረሰች ቤተ መቅደሳችንን
ታሳድፍብናለች ትውጣልን አ
ሉት፤ ዘከርያስ ሂዶ እንዶምን
ትሆኝ አላት። ወደ እግዚአብ
ሔር አመልክትልኝ አለችው
፤ያመለክት ከነገደ ይሁዳ ሚ
ስቶቻቸው የሞቱበትውን በት
ር ሱባስበሀ ከቤተ መቅደስ አ
ግብተህ አውጣው ምልክት
አሳይልሃለሁ አለው። ቢሰበስብ
ሽህ ዘጠኝ መቶ ሰማኒያ አም
ስት ለሁለት ሽህ አሥራ አ
ምስት የጎደለው ግለት ነው
ያን አግብቶ ቢያወጣው ከዮ
ፊፍ በትር፤ አዮሴፍ ዕቀባ ለማ
ርያም የሚል ተገኘ። ዕጣም
ይያወጡ ለሱ ወጣ፤ ርግብም
መዋታ በራሱ ላይ አረፈች፤
እንደ ሶስት ምስክር ያም ሆነ
ያም ሆነ ከእግዚአብሔር አግ
ኙተን የሰጠንህን ከእግዚአብ
ሔር አግኝተን እስክናሰናብ
ትህ መስደህ ጠብቅ አትንካ
ብሎው ሰጡት። ይዟት ሄደ ጊ
ዜው ዓፀባ ነበርና ንግድ ሂዶ
ሶስት ወር ኑሮ ቢመለስ ዮሐ
ንስ የሚባል ፈላስፋ ወዳጅ
ነበረው ሊጠይቀው መጣ ተ
ጨዋውተው ሲሄድ ሊሸኘው
ወጣ፤ ይህች ብላቴና ወንሳለች
ኳንተን ነው ከሌላ አለው። እ
ኔስ እንኳን ነቢብ ገቢር ሐል
ዮም አላውቅባት አለው። እን
ኪያስ ወንሳለች ገብተህ ጠይ
ቃት አለው። በምን አውቆ
ቢሉ ፈላስፋ ነውና በመልካ
ገቢው አወለተ እስራኤል መኑ
ቀረጸ አክናፈ ድንግልናኪ ወ
እምኀበ መኑ ወነሰኪ ብሎ ጠ
የቃት። እመንፈስ ቅዱስ አለ
ችው። ነገሩ ቢረቅበት ከደጁ
ወድቆ የሚኖር ደረቅ ግንድ
ነበርና ተከላ አለምልግ አሳ
ይታዋለች። በዚያው ላይ አዕ
ዋፍን ከባሕርያቸው እንዲራቡ
አዕዋምን እንዲያፈሩ የሚያ
ደርግ ማን ይመስልሃል አለ
ችው ነገሩን ተረዳው። ከዚህ
በኋላ ለበዓል የሚወጡበት
ጊዜ ደረሰ። ትጮት ብወጣ ያ
ደረገችውን ታስታውቅ ከደ
ረቷ ትታጠቅ እንዲሉ ያደረ
ገውን አውቆ ትቷት መጣ
ይሉኛል ይዣት ብወጣ ሴሰኝ
ብለው በደንጊያ ወግረው ይገ
ሉብኛል እያለ፤ወወድቀ ዮሴፍ
ውስተ ጽኑዕ መዋግደ ሕሊና
ይላል ይህን ሲያወጣ ሲያወ
ርድ። ከእግዚአብሔር የታዘዘ
መልአክ ለዮሴፍ በሕልም ነገ
ረው (ሐተታ) ህልም ከሶስት
ወገን ነው ከሐሞት ከመል
አክ ከሰይጣን የሚገኝ ነው፤
ከሐሞት የሚገኝ በልቀም ደ
ም ሳፍራ ሳውዳ የሚባሉ ሐ
ሞታት አሉ። በልቀም እሳታ
ዊ፤ደም ግያዊ፤ሳፍራ ነፋሳዊ፤
ሳውዳ መሬታዊ ነው። እኒህ
በሠለጠኑ ጊዜ በየጎብራቸው
ሲያሳዩ ያድራሉ። ከሰይጣን የ
ሚገኝ እንደ ሄሮድስ በስዶታ
ጊዜ ከዚህ ዋለች ከዚህ አደ
ረች እያለ ይነግረው ነበር፤
ከመልአክ የሚገኝ እንደ ዮሴ
ፍ እንደ ፈርዖን እንደ ናቡከ
ደነፆር።
እንዘ ይብል አዮሴፍ ወልደ
ዳዊት ኢትፍራህ ኖሚአታ ለ
ማርያም ፍጎርትክ።
አ ቃለ አክብሮ ቃለ አጎሥሮ
ቃለ አራጎርኖ ይሆናል። ቃለ
አጎሥሮ፤ አሐናንያ አአብዳን
ሰብአ ገላትያ። ቃለ አክብሮ
አ ጳውሎስ ምንተ ትቤ አ አ
ኃውየ ፍቁራን፤ቃለ አራጎርኖ
አድንግል አዘክረ አዮሴፍ ያ
ለው ይህ ነው። የርጎሩጎ የዳ
ዊት ልጅ ዮሴፍ ሆይ እትህ
ናትና ራራላት። አንድም የጥ
ቡዕ የዳዊት ልጅ ዮሴፍ ሆይ
ከከሀናት እጅ እንደ ተቀበልህ
ከእደ መንፈስ ቅዱስ መቀበ
ልን አትፍራ። ኖሚአታ ባለው
አብነት አዕርጎታ አውዕያታ
ዓቂበታ ተልእኮታ ይላል። እስ
መ እምፍሬ ከርሥከ አነብር ዲ
በመንበርከ ያለው ትንቢት እን
ደተፈጸመ ለማጠየቅ ዳዊትን
አነሣው።
እስመ ዘይትወለድ እምኔሃ እ
መንፈስ ቅዱስ ውእቱ።
ከሱዋ የሚወለደው በግብረ
መንፈስ ቅዱስ ነውና። ማቴዎስ
እመንፈስ ቅዱስ ያለውን ሉቃስ
መንፈሰ እግዚአብሔር ቅዱስ
ይመጽእ ላዕሌኪ ያለውን። አ
ሳይያስ መንፈሰ እግዚአብሔር
ዘላዕሌየ ዘበእንቲአሁ ቀብኣኒ
ያለውን፤ሊቁ ዛቲመ ትርጓሜሃ
ለቅብዓት፤ እስመ መንፈስ ቅ
ዱስ አንጽሐ ሥጋሁ ለአዳም
ብሎ ወስዶታል፤ንጽሕን ክብር
የሚል ወዲት አለ ቢሉ። ወ
ሠኅርከ እምንጽሑ ይላል።

ፀ፩ ወትወልድ ወልደ።
ፀ፪ ወንድ ልጅ ትወልዳለች። ሉቃ
፩ ፴፩ ግብረ ሐ፲፱ ፲፱።

ወተሰምዮ ስሞ ኢየሱስሃ ። ስመንም ኢየሱስ ትለዋልች። እስሙ ውእቱ ያድኅኖሙ ለሕዝቡ እምኃጣውኢሆሙ ።

ወንኖኅ እስራኤልን በኃጢአት ከመማሰኖው ፍዳ ያድኖሞ ልኖ ፤ ኢያሱስ ብሎ ንባቡን ። ያድኖናሙ ብሎ ስሙን ከነ ትርጓሜው ተናገረ።ኃይሉ ለዮም ወኍሪው አብጽሐ ቅዱ ስ መልአክ እንዲል።

፳፪ ወዝንቱ ኩሉ ዘከነ ከመ ይት ፈጸም እምኅበ እግዚአብሔ

፳፫ ር በነቢይ እንዘ ይብል ፤ናሁ ድ ንግል ትፀንስ ወትወልድ ወ ልደ ። ኢሳ ፯ ፲፬።

አስፈሩን ለሚንጌላዊ የሰጡ

፳፬ እንደሆነ፣አመቤታችን በግብረ መንፈስ ቅዱስ ትፀንሰለች በ ግብረ መንፈስ ቅዱስ ትወል ዳለች ብሎ ፤መልአኩ ለዮሴፍ

፳፭ መንገሩ ፤ነቢይ ድንግል ትፀን ስ ወትወልድ ወልደ ብሎ የተ ናገረው ይደርስ ይፈጸም ዘን ይ ነው። እጸፋውን ለመልአኩ የሰው እንደሆነ እመቤታችን በድንግልና መጽነስዋ በድንግ ልና መውለድዋ እግዚአብሔ ር በነቢዩ አድሮ ነቢይ ከእግዚ አብሔር አግኝቶ ተገልጾለት ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወ ልደ ብሎ የተናገረው ትንቢ ት ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ነው፤ ወይሰመይ ስሙ አማኑኤል። ስሙም አማኑኤል ይባላል ። ዘትርጓሜሁ እግዚአብሔር ምስሌነ ፤

አማኑኤልም ማለት እግዚአብ ሔር ከሥጋችን ሥጋ ከነፍሳ ችን ነፍስ ነሥቶ ከኛ ጋራ እ ንድ ሆነ ማለት ነው፤ ሐተታ መንጌላዊ የሚጽፍላቸው በቋን ቋቸው በዕብራይስጥ ነው ። መልአኩም ለዮሴፍ የሚነግረ ው በዕብራይስጥ ነው።ምን ይ ተረጉማል ቢሉ ያስ ቅዱስ ቄ ርሎስ የንስጥሮስን ነገር ሲያስ ፈርድ አንተ ጎድረት ካልሀ አ ማኑኤል ያለውን ንባብ እግዚ አብሔር ምስሌነ ብሎ የተረጉ መ መንጌላዊ አበላ።ሕስወኬ ይ ሰመይ መንጌላዊ ዘይተረጉም በጎቤሆሙ ብሎ ረትቶበታል ይ ተረጉምላቸዋል ትርጓሜው ግ ን በቋንቋቸው ከሀናቱ የሚያ ውቱት ሕዝቡ የማያውቁት እ ንደ ጥሬ ያለ አለና ያነን ማጽ ናት ማጉላት ነው መጽሐፍ በ መ በዘ ያጉላል በመ ሲያጉላ ፍሥሐ መኃሬት ፍቅር መሰላ ም። በዘ ሲያጉላ ምንት ብከ ዘ ኢነግአከ እምከልዕከ መምንት ብከ ዘኢከነ ውሁብ ለከ ይላል አንድም ዮሐንስ መንጌላዊ የ ማቴዎስ መንጌልን ለሰብአ ኢ ላንሳን ተርጉሞላቸዋል ። በዚያ ጊዜ አማኑኤል ንባቡ ከእብራ ይስጥ እግዚአብሔር ምስሌነ ትርጓሜው ከኤላንሳን መጥቶ ልናል።አማኑኤልን የመሰለ የ ኤላንሳን ንባብ ሳይመጣልን ቀ ርቷል።አንድም የሀገራችን መ ላሽ አማኑኤል ያለውን የዕብ ራይስጡን ቋንቋ ወደግዕዝ ቢ መልሱት እግዚአብሔር ምስ ሌነ ማለት ነው።እግዚአብሔር ምስሌነ ማለትም ከሥጋችን ሥጋ ከነፍሳችን ነፍስ ነሥቶ ከ ኛ ጋራ አንድ አካል አንድ ባሕ ርይ ሆነ ማለት ነው ብሎ ተ

፳፮ ርጉሞታል ። ወተንሢአ ዮሴፍ እምንዋሙ ገብረ በከ መ አዘዘ መልአከ እግዚአብ ሔር።

፳፯ ዮሴፍ ከእንቅልፉ ተነሥቶ መ ልአኩ ያዘዘውን እንዳዘዘው አደረገ።

ወነሥአ ለማርያም ፍጎርቱ። ይዘሃት ውጣ እንዳለው ይዟ ት ወጣ።ጠብቅ እንዳለው ጠበ ቀ ተቀበል እንዳለው ተቀበለ

፳፰ ወኢያእመራ እስከ አመ ወለ ደት ወልደ ዘበኵራ።

፳፱ መጸሕፍት በኩር ያሉላት ል ጅዋን እስክትወልድ ድረስ አ ላወቃትም።አእመራ አዳም ለ ሔዋን አእመራ ሕልቃና ለሐ ና ብእሲቱ እንዲል የግብር ዕ ውቀት አላወቃትም።ከወለደች በኋላስ አወቃት ማለት ነውን ቢሉ ፍጻሜ የሌለው እስከ ነ ው ኢተመይጠ ቋዕ እስከ አ መ ነትን ማየ አይኅ ኢወለደ ት ሚልከል እስከ አመ ሞተ ት እንዲል ሚልከል ከሞተች

፩ በኋላ ወለደች ማለትን ነው ፍ ጻሜ የሌለው እስከ ነው። አ ንድም በንድ ጎብረ መልከዕ አላወቃትም ሊል ነው ሥጋ ዊው በብዙ ጎብረት ትንቢት የ ተነገረለት በብዙ ጎብረ አምላ ል የተመሰለለትን እሱን እን ደፀነሰች ለማጠየቅ መልኳን ይ ለዋውጠው ነበርና።በ አመ ታ ሕመልምል ወበ አመ ትወንዱ እንዲል ስንኳን የፀሐየ ጽድ ቅ ሰሌዳ ድንግልን ሙሴንስ እንኳ ኃላፊ ብርሃን ቢሳለበት እስራኤል ተገልዙብ ለነ ብለ ውታል ፡ አንድም ኢያእመረ

ይላል ወልድ የተባለ እሱ ድ
ንግል የተባለች ለርስዋ እንደ
ምንች አላወቀም አጸፋውን ለ ፩
መንፈላዊ የሰጡ እንደሆነ ም
ሙ መልአኩ ነግሮት የለምን
ዚሉ ፡ ፩ ከሆነ ብሎ ፩ ዓይን አያ
ልረግጥ ፩ ምስክር አያስደነግጥ
እንዲሉ ። አጸፋውን ለመልአኩ
የሰጡ እንደሆነ ነቢዩ ነግሮ
ት የለምን ቢሉ ድንግል አለ እ
ንጂ እሷን አለዉ ወልድ አለው
እንጂ አምላክን አለው ብሎ አ
ምስት ነገር አይቶ ኢስኪሪዳ ድ
ሪስ ኢያአመረ አላወቀም ። ም
ጽአተ ሰብአ ሰገል ዘምስለ አ
ምኃ ፡ ሐረተ ኮከብ በክልኤ ፍ
ኖ ። ሥርዋተ ስብሐተ እግዚእ
ንዚያ ቅዳሴ መላእክት ፡ ፍርሃ
ት ኖሎት ይህን አይቶ እስኪ
ሪዳ ድረስ አላወቀም ። በሁሪ
ዉጥንት በበዓት በተቀድሶ ።
መጸውዕ ስሞ ኢየሱስሃ ።
እስከ አመ ወለደት ወእስከ አመ
ጸውዕ ፡ መጻሕፍት በሁር ያሉላ
ት ልጁዋን እስክትወልድስመን
ም ኢየሱስ ብለው እስኪጸሩት
ድረስ ኢያአመረ ። ፩ም ዘበሁሪ
ወዘጸውዕ ፡ መጻሕፍት በሁር ያ
ሉላት ስሙንም ኢየሱስ ያሉት
ልጁዋን እስክትወልድ ድረስኢ
ያአመረ ። ወእከ በከመ ቃየን ዘ
እምእኩይ ወቀተሎ ለእኁሁ እ
ንዲል ። ወዘቀተሎ ሲል ።

በእንተ ምጽአተ ሰብአ ሰገል ።

ምዕራፍ ፪ ።

፪ ወተወልዶ እግዚእ ኢየሱ
ስ በቤተ ልሔም ዘይሁዳ በ
መዋዕለ ሄሮድስ ንጉሥ ናሁ
ሰብአ ሰገል መጽኡ እምብሔ
ረ ጽባሕ ። ሉቃ ፪ ፡ ፯ ።
ሄሮድስ ነግሦበት ሸፀረ ዘመ
ን የይሁዳ ዕፃ በምትሆን በቤ
ተ ልሔም ጌታችን ኢየሱስ ክ
ርስቶስ ተወልዶ ሳለ በተወለ
ደ ጊዜ ከተወለደ ፹ኋላ ። ሰብ
አ ጥበብ ሲል ነው ጥበብ ያ
ላቸው ሰዎች ከወደ ምሥራቅ
መጡ ገል ውስተ አፈ ንጉ
ሥ እንዲል ። አንደም መሰግ
ላን ይላል ጥበበኞች ሰዎች ማ
ለት ነው ።
ሐተታ ። ቤተ ልሔምን እነሣ
ወአንቲኂ ቤተ ልሔም ብሎ የ
ሚያመጣ ነውና ። ሄሮድስን አ
ነሣ ወአዘዘ ያቅትሉ ሑሎ ሕ
ፃናተ ዘቤተ ልሔም ብሎ ዮሚ
ያመጣ ነውና ። አንድም ቤተ
ልሔምን አነሣ ትንቢቱ ምሳ
ሌው ሊፈጸም ፡ ትንቢት ወአንቲ
ኂ ቤተልሔም ተብሎ ተነግሯል
ምሳሌ ከሌብ ምድረ ርስትን ሰ
ልሎ ሲመለስ ኬብሮንን አይቶ
መጥቶ ኢያሱን ኬብሮንን ስ
ጠኝ ቀድሞ ሙሴ ሰጥቶኝ ነ
በር ። ከሥራ ሁለቱ ጉበኞች አ
ንዱ አኔ ነበርኩ ያን ጊዜ ፵ ዘ
መን ሁኖኝ ነበር ። ዛሬም ፹ ዘ
መን ይሆነኛል ከንት ጋራ መ
ጡጣት መውረድ ይቻለኛል ገና
ከጉልበት ነኝ አለው አስራኤ
ልን አስመክሮ ሰጠው እሱዋ
ን እጅ አድርጎ አዙባ የምትባ
ል አገባ ። ከጠላቶቹ ወገን ነበ
ረችና በሱዋ ስም አልጠራት
ም ። ቀጥሎ ከብታ የምትባል አ
ነበ በከብታ ከብታ ተብላለች
ቀጥሎ ኤፍራታ የምትባል አ
ገባ ። በኤፍራታ ኤፍራታ ተብ
ላለች ። ከሱዋ ወንድ ልጅ ወ
ለደ በዚያ ወራት እንጂራ እን
ባ እገዛ ብሎት ነበርና ስሙን
ም ልሔም አለው ጎብስት ማ
ለት ነው ። ወአምጽኡ ልሔሞ
ሙ እንዲል ጎብስቶሙ ሲል
በልሔም ቤተ ልሔም ተብላ
ለች ፡ ከብታ ማለት ቤተ ስብሐ
ት ማለት ነው ። ቤት የመቤታ
ችን ስብሐት የጌታችን ምሳሌ
ኤፍራታ ማለት ፀዋሬተ ፍሬ ማ
ለት ነው ። ፀዋሬት የመቤታች
ን ፍሬ የጌታችን ምሳሌ ፡ ቤተ
ልሔም ማለት ቤተ ጎብስት ማ
ለት ነው ፡ ቤት የእመቤታችን
ልሔም የጌታችን ምሳሌ ። ሄሮ
ድስን አነሳ ዘመን ትውልድ የ
ሚቆጠር በንጉሥ ነውና ። ታሪ
ክ እስክንድር የሚባል ንጉ
ሥ ነበረ እሰክንድርያ ምትባ
ል ሴት አግብቶ አቶሮብሎስን
ሕርቃሎስን ይወልዳል በሚሞ
ትበት ጊዜ ለሚስቱ ታናሹን
እንግሠሽ ታላቁን ከሀን አድ
ርገሽ ኑሪ አላት ። አድልቶ አ
ይደለም ታናሹ ሕርቃሎስ ብ
ልህ ነው ሰው ማሰደር ያውቃ
ል ብሎ ነው እንጂ እንደ ነፃ
ራት አድርጋ ስትኖር ፡ ሄሮድስ
ወልደ ሐንዶፈር የእስራኤል
ን መንግሥት በማናቸውም ም
ክንያት ይፈላለገው ነበርና ከ
ታላቁ ከአትሮብሎስ ይልክበ
ታል ፡ ታላቅ ሳለህ ታናሽ አዋ
ቂ ሳለህ ላዋቂ ያነገሡህ ሀም
ን ምክንያት ነው ፡ ጦርም አንሶ
ህ እንደሆነ ከኔ ወስደህ አሱንገ
ድለህ ንገሥ አለው አሱም እው
ነት መስሎት ጦር ተቀብሎ
መጥቶ ወንድሙን ገድሎ ነገ

ው ። የሐርቃሉስ አርስዋአሉስ የሚባል ልጅ ነበረው በጥበብ ቢሉ ተዋገቶም ቢሉ ያጉቱን ጦርውን ቂረጠው ። እስራኤል እስሉ የጉደለ አያነ ሙም ነበርና መንግሥት በመክከል ሳለ እጎታቸው ግር ያ ትባላለች እሱዋን አግብቶ ነው ። ምንም እሱ በጥበብ በትንክል የነገሥኩ ቢመስለው መንግሥት ከቤተ ይሁዳ አልጠም ። ኢይጠፍዕ ምስፍና ወምልክና እምአባሉ ለይሁዳ እስክ አመ ይረክብ ዘጽኑሕ ሉቱ ቱባሉ የተነገረው ትንቢት እንደ ተፈጸመ ለማጠየቅ በላዩ ላይ ሰግያዊ ንጉሥ ተመለደ ለማለት ሄርድስን አነገው ። እምብሔረ ጽባሕ አለ ብርሃን የሚገኝ ከምሥራቅ ነው ። ብርሀት ሕግ ሠራሁላችሁ ሲል ። የምሥራቅ ወርቅ ጽሩይ ነው ፣ ጽፊት ሕግ ሰራሁላችሁ ሲል እኒህስ ምን ይዘው መጥተዋል ቢሉ ሰለስቱ መላእክት ሰስቱን ንዋያት ወርቅ ዕጣን ከርቤ አምጥተው ለአዳም ሰጡት ። አዳም ንሥኢ ሕዜኪ ብሉ ለሔዋን ሰጣት ። ከዚያ ሲወርድ ሲዋረድ ከበታቸው እጅ ገ ብቷል ዠረደሽት የሚባል ፈሳስ አባት ነበራቸው ። በቀትር ጊዜ ከነትን ማይ አጠገብ ሁኖ ፍልስፍና ሲመለከት ድንግል በሰሌዳ ከከብ ተሥላ ሕፃን ታቅፋ አየ ፈጥኖ በሰሌዳ ብርት ቀርያ አኖረው ። በሚሞትበት ጊዜ እንዲህ ያል ኮከብ ሲወጣ ባያችሁ ጊዜ ሰማያዊ ንጉሥ ይመለጻልና ወስዳችሁ ስጡ ብሏቸው ነበርና ያን ሰምተው ይዘው መጥተዋል ። አንድም ዘእምዘመዱ ለበለዓም እንጂ ይላቸዋል ። በለዓም ከከብ ይሠር ቅ እምያዕቆብ ያለውን ሰምተው ይዘው መጥተዋል ። አንድም ትሩፋን ባቢሎን ሳሉ ነገሥተ ተርሲስ ወደሰያት አምጓ ያበውኡ ንገሥተ ሳባ ወዓረብ ጋዳ ያመጽኡ እያሉ ሲጸልዩ ይሰሙ ነበርና ይሀን ይዘው መጥተዋል ። አንድም ባርክ አቴና ወርዶ አሥራ ሶስት ያህል ልሳን ተምሯል ያን ጊዜ ዛሬ የሀገራችሁ ንጉሥ የሚገበረውን ወርቅ ኋላ በሀገራችን ከኛ ወገን ንጉሥ ተወልዶ ይገበረዋል ብሎ ነግሯቸው ነበርና ይሀንን ይዘው መጥተዋል ። አንድም ዳንኤል መቅደስ ትት ሐነጽ እስከ ክርስቶስ ንጉሥ ወእምዝ ትትመዘበር ያለውን ሰምተው ይዘው መጥተዋል ። አንድም ዳንኤልን ምንም እሱን ሰውነቱን ባይወዱት ነገሩን ይቀበሉት ነበርና ዛሬ የናንተ ሀገር ንጉሥ የሚገበረውን ኋላ ከኛ ወገን ንጉሥ ተወልዶ ይገበረዋል ብሎ ነግሯቸው ነበርና ይሀን ሰምተው ይዘው መጥተዋል ለነዚህስ እንዲገለጽላቸው ያደረገ ስለምን ቢሉ ይጩት ነበርና ለፍቅሩ ይሰሉ ነበርና ፣ ከሀደት በነዚህ ጸንቶ ነበርና ። ክሕደትም ወደጸናበት መሄድ ልማድ ነውና ሁን ብመዋዕለ ሰደቱ ከሀደት ወደ ጸናባቸው ወደ ግብፅ ሄደ ብሎ እንዲያመጣው በእስራኤል ዘለፋ ለአሕዛብ ተስፋ ለመሆን እኛኒ እንኳ አውቀን ስንመጣ እስካሁን ሳያውቁት ኑረው ብለው ። እንደም ክመ ይንግእ ንዋየ አቡሁ እንጂ ይላል ያባቱን ገንዘብ ለመቀበል ። አሶር የአከዩ በቅብረውያን ወዕብራውያን የአከዩ በአሦር እንዲል ። ነገሥተ ፋርስ ለፀብዕ እንጂ ለፍቅር አይመጠም ነበርና በጌታ ልደት ፍቅር እንደ ተጀመረ ለማጠየቅ ፪ ወበጽሑ ውስተ ኢየሩሳሌም እንዘ ይብሉ አይቴ ሀሉ ዘተወልደ ንጉሠ አይሁድ ።

፪ የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ ወዴት አለ እያሉ ኢየሩሳሌም ደረሱ ። ሐተታ ፣ ምነው ከከቡ ይመራቸው አልነበረምን ቢሉ ከሰው ሲደርሱ ይሰወራቸው ነበርና ። ከዚህም ስም ላዕላዊ ስም ማዕከላዊ ስም ታሕታዊ አለ ። ስም ላዕላዊ ስም ታሕታዊ አልገለጸላቸውም ። ስም ማዕከላዊ ገለጸላቸው እንጂ ስለምን ቢሉ ስም ላዕላዊ ገልጸላቸው ። አይቴ ሀሉ አምላክ ዘተወልደ አይቴ ሀሉ ፈጣሪ ዘተወልደ ብለው ጠይቀው ቢሆን ። እኒህ ሞኞች ተላሎች ሰግይና ምድር የማይችሉትን ማን ችሎት ተወለደ ይላሉ ባሏቸው ነበርና ። ይሀንማ እንጻይሉ አሕዛብ እይደሉ እስራኤል አይደሉምን የተነገረውን ትቢት የተቈጠረውን ሱባዔ ያውቁ የለም ቢሉ ። በዚያውስ ላይ እኛ ይልቅ እናውቀውን ባሏቸው ነበርና ስም ታሕታዊ ገልጸላቸው ። አይቴ ሀሉ ሕፃን ዘተወልደ ብ

ልሙ ጠይቀው ቢሆን ። እነዚህ ሞኞች ተላሎች በአዕላፈ እስ ራኤል ከተማ እልፍ መቶ እ ልፍ ተወልዶ ያድራል ስንቱን እናውቅላቸዋለን ባሏቸው ነበ ርና ፡ስም ማዕከላዊ ገለጸላቸው እስመ ርኢን ከከበ ዚአሁ በም ሥራቅ ወመጻእነ ከሙ ንስግድ ሎቱ ።

፬ተፈጥሮ ገንዘቡ የሚሆን ። አ ንድም አምሳያው የሚሆን ከከ ውን አይተን ልንሰግድለት መ ጥተናልና ። ይኸስ በቁመ ከከ ቁ ነውን መልአክን ቢሉ ፡ መል እክ ነው ፡ በምን ይታወቃል ቢሉ ። ከከብ በሌሊት እንጂ ፀሐይ አይታይም ። በመዓ ልት በመታየቱ ፡ ከከብ ወደ ምዕራብ ይሄዳል እንጂ ወደ መስዕ አይሄድም ። ወደመስዕ ፀሐይ ። ከከብ መጥቆ ይሄ ዳል እንጂ በቆመ ብእሲ ዘቅ ዝቆ አይሄድም ። በቆመ ብእሲ ዘቅዝቆ በመሄዱ ይኸስ በሌ ሊት የሚታየውን በመዓልት እንዲታይ ወደ ምዕራብ የሚ ሄደውን ወደ መስዕ እንዲሄ ድ መጥቆ የሚሄደውን በቆመ ብእሲ ዘቅዝቆ እንዲሄድ የሚ ያደርግ እሱ ነው ብሎ በቁ ሙ ከከብ ነው ። ስለምን በከ ከብ መራቸው ቢሉ በለመዱ ት ለመሰብ ከከብ ያመልኩ ነ በርና ። ከዚያ ሁሉ ግብፃውያን ላም ያመልኩ ነበር በለመዱ ት ለመሰብ ላም ሠዉልኝ እን ጸላቸው ።

፭ወሰሚያ ሄሮድስ ንጉሥ ደን ገፀ ወተህውከ ።

ንጉሥ ያሉትን ሰምቶ ሄሮድስ ደነገጼ አዘነ ። ሐተታ ፡ ንጉሥማ ከሆነ ንጉሥ ሳይገድል ይነግ ሣልን ብሎ ።

ወኵላ ኢየሩሳሌም ምስሌሁ ። ተሀውከት ያለበት ነው ። ከተ ማዪቱ ከሱ ጋራ እንደ እሱ ተደረጸች ። የንጉሥ ሞት የፀ ሐይ ዕርበት የሁሉ ነውና ። አንድም ሶስቱ ነገሥታት ማን ቱሲማር በዳዳስፋ ሜልኩ ይባ ላሉ ዕልፍ ዕልፍ ሠራዊት አስ ከትለው መጥተዋልና ይኸን በሰማ ጊዜ ደነገጠ አዘነ ሕዝ ቡም ደነገጡ አዘኑ ። ፤ዋዊ ተ መላልሰባቸው ነበርና ። ታምረ ኢየሱስ ሶስት ይላል ። ትርጓሜ ወንጌል ፲፪ት አለ ፡ አይጣላም ቢሉ አይጣላም ፡ ነገር እንደ ት ርጓሜ ወንጌል ነው ፡ አሥራ ሁለት ሁነው ተነሥተዋል ፡ ፈ ለገ ኤፍራዮስ ሲደርሱ ንጉሠ ነገሥቱ ፍርሻቡር ይባላል ዘ ጠኑን ይዘ.ቸው ተመልሱዋል በምን ምክንያት ቢሉ ከወደ ኋላችሁ ጦር ተነሣብችሁ ብለ ዋቸው ። አንድም ስንቅ አልቆ ባቸው ። አንድም ኢየሩሳሌም ጠባብ ናት ለሰፈር አትበቃም ብለዋቸው ምሥጢሩ ግን ከበ ረከተ ልደቱ እንዳላሳተፋቸው ያጠይቃል ። በደቂቀ ነቢያት ወ ይትነሥኡ ፯ቱ ናሶት ወ፰ ቱ ሠራዊት ይላልሳ ቢሉ ። ሰ ባቱ ንጉሠ ነገሥትነት የደረቡ ናቸው ፡ አምስቱ ንጉሠ ነገሥ ትነት ያልደረቡ ናቸውና እንደ አንድ ንጉሠ ነገሥት አድርጎ ሳምኖሙ በግለት ተናገራቸው እንጂ ነገር እንደ ትርጓሜ ወ ንጌል ነው ።

፬ ወአስተጋብኦሙ ለኵሎሙ ሊ ቃነ ካህናት ወጸሐፍተ ሕዝብ

፭ የሕዝቡን ጸሐፍትና ሊቃነ ካህ ናትን ሰበሰባቸው ። ሐተታ ። ሊቀ ካህናቱማ አንድ አይደ ለም ቢሉ ። ምሉና ዱግ ሁነው ተሹመው ነበርና ። አንድም አንዱ ሹም አንዱ የሹም ሽር ነው ። ጸሐፍት የሚላቸው ወተ ሠይሞሙ ለለነገዶሙ እንዲል ከሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ተወጻጽተው ርስት ፤ክርስት ትውልድ ከትውልድ እንጻይ ፋለስ የሚጽፉ ናቸው ። ይልቁ ንም ከህነት ከቤተ ሌዊ መን ግሥት ከቤተ ይሁዳ እንጻይ ወጣ የሚጽፉ ናቸው ። አንድ ም ከነገደ ስምዖን ተወልደው ይኸን ሁሉ የሚጽፉ ናቸው ከኢህ ወግ ታሪክ አይታጣምና ብሎ ሰበሰባቸው ።

ወይቤሎሙ በአይቴ ይትወ ለድ ክርስቶስ ።

ክርስቶስ ወዴት ይወለዳል ብሎ ጠየቃቸው ።

፮ ወይቤልዎ በቤተ ልሔም ዘ ይሁዳ ።

፯ እንደ ዛሬ ምቀኝነት አልሰ ፋም ነበርና ቀንተው ይመ ልሱለታል ። የይሁዳ ዕፃ በም ትሆን በቤተ ልሔም ነው አሉት ።

እስመ ከማሁ ጽሑፍ በነቢይ ። እንዲህ ያለ ጽሑፍ አለና ነበርና ይላል ወንጌላዊ ፡ ከነዋ ዌው ጠቀሰው ። ወበእንቲአክ ሙ ይጸርፉ አሕዛብ ላዕለ ስ መ እግዚአብሔር እንዲል ።

፯ ወአንቲኒ ቤተ ልሔም ምድረ ኤፍራታ ኢትቲሐቲ እምነገ

ሥት ይሁዳ።ሚክ፭ ፪ ዮሐ፯ ፵፪ ፮ የይሁዳ ዕፃ የምትሆኝ አንቺም ቤተ ልሔም የይሁዳ ነገሥታት ከነገሡባቸው አህጉር ብት ባልሞ እንጂ አታንሽም የሚ ል ጽሑፍ አለና ነበርና ይላል እስመ እምኔኪ ይወጽእ ንጉ ሥ ዘይርእዮሙ ለሕዝብየ እስ ራኤል።

ወገኖቼ እስራኤል ዘሥጋን የ ሚጠብቃቸው ንጉሥ ባንቺ ይ ነግሣልና። ታሪክ ነቢዩ ሚክያ ስ ነው ሌላውን ሲያስተምር ውሉ ወደ ግታ በቤተ ልሔ ም በሁል አልፎ ሲሄድ ተፈ ታ ምድረ በዳ ሆና ቋያ በቅ ሎባት አየ። እንዲህ እንጂ እ ንደሆንሽ አትቀሪም ንጉሥ ይ ነግሥብሽል የነጋሪት ድምፅ ይ ሰማብሽል ድንኳን ይተከልብሽ ል እስራኤል ደጅ ይጠኑብሽ ል አሕዛብ ይገብሩብሽል ብሎ ትንቢት ተናግሯል ይህም አ ልቀረ ዘሩባቤል ነግሦባታል እ ስራኤል ደጅ ጠንተውባታል የነጋሪት ድምፅ ተሰምቶባታል አሕዛብ ገብረውባታል ድንኳን ተተክሎባታል፤ ይህም ወገኖቼ እ ስራኤል ዘነፍስን የሚጠብቃቸ ው ንጉሥ ከርስቶስ ባንች ይ ወለዳልና ።ዘሩባቤል እንደ ነገ ሠ ጌታ ተመልዶባታል። ድንኳ ን እንደ ተተከለበት የብርሃን ድንኳን ተተክሎባታል ።ነጋሪት እንደ ተሰማበት ቅዳሴ መላእ ክት ተሰምቶባታል። እስራኤል ደጅ እንደ ጠኑ መቶው ነገደ መላእክት ደጅ ጠንተውባታል አሕዛብ እንደ ገበሩ ሰብአ ሰ ገል ገብረዋል።እንድም አንቺ የኤፍራታ ልጅ እመቤታችን በይሁዳ ከነገሡ ነገሥታት ብ ትበልጭ እንጂ አታንሽም።ወ ገኖቼ እስራኤል ዘነፍስን የሚ ጠብቃቸው ንጉሥ ክርስቶስ ባ ንቺ ባሕርይ ይወለዳል፤ እምኔ ኪ ካንች ይወለዳልና።

፯ ወእምዝ ጸውዖ ሄሮድስ ለ ሰብአ ሰገል ጽሚተ።

፯ ከዚህ በኋላ ሰብአ ሰገልን በቂ ይታ ጸራቸው ከሀናትን ጠይቆ ባጻራሽ አውጥቶ ሰብአ ሰ ገልን በእልፍኝ ጠራቸው፤ አሁን ከኛ ጠይቆ ይነግራ ቸዋል እንዳይሉት ።አንድም ከ ሀናትን በእልፍኝ አስወጥቶ ሰብአ ሰገልን በአጻራሽ አስጠ ራቸው። ይኸም ውዳሴ ከንቱ ሽቶ ነው።እኛስ እንኳ አውቀ ን ስንመጣ እሱ ከዚህ ሁኖ እ ስከ ዛሬ ሳይሰማ ኑሯል ይሉ ኛል ብሎ።

ወተጠየቀ እምኔሆሙ መዋዕ ሊሁ በዘአስተርአዮሙ ከዋክ። ከዋክብ የታየበትን ቀን ጠየ ቃቸው ። አንድም ከዋክቡ በ ታየበት ቀን የጌታን ዘመኑን አውቆ ተረዳው።ይህን ከዋክ ከያችሁ ምን ያህል ዘመን ሁ ኖታል አላቸው።ሁለት ዓመት ሁኖታል አሉት፤ ለካ ያም ብላ ቴና ሁለት ዓመት ሁኖታል አለ

፰ ወፈነዎሙ ኀበ ቤተ ልሔም ቤተ ልሔም ነው ብሎ ሰደዳ ቸው።

ወይቤሎሙ ሐዊረከሙ ተሰ አሉ ጥዩቀ በእንተ ውእቱ ሕፃን ወእምከመ ረከብክምዎ ግብኡ ኀቤየ ወዜንዉኒ።

ሂዳችሁ የብላቴናውን ነገር ጠ ይቃችሁ ድርሱን ያገኛችሁት እንደሆነ በኔ በኩል ተመል ሳችሁ ንገሩኝ አላቸው።

ከመ እምጸአ አነሂ ወእስግድ ሉ።

እኔም መጥቼ እሰግድለት ዘን ድ። ለሄሮድሳውያን ጉሕሉት ልማዶቸው ነውና እስግድ ሉቱ አለ እንጂ።እቅትሉ ሊል ነው ሐተታ እንዲህማ ከግለት ተ ቀድሞ ሄዶ አይነግራቸውምን ቢሉ ከሀናቱ ዘመዶቹ ናቸው ና ልከው ያሸኹብኛል ብሎ። በንድ ሂዶ አይገድለውም ነበር ቢሉ ሰብአ ሰገል ይገላግሉኛል ብሎ።አይሆንም ያልኋቸው እ ንደሆነ ዕልፍ ዕልፍ ሠራዊት አስከትለው መጥተዋል አግባ መልስ ብለው ይጸሉኛል ብሎ አንድም እኛ ብቻ መስሉን የሀ ገሩም ነገሥታት ያምኑበታልሳ ብለው የሰብአ ሰገል ሃይማኖ ታቸው እንዲጸናላቸው። መንፈ ስቅዱስ አፋን ከፍቶ ፊቱን ጸ ፍቶ እናገረው።

ወሰሚዖሙ ሖሩ እምኀበ ንጉ ሥ።

ቤተ ልሔም ነው ያላቸውን ሰ ምተው ወተአዚዘሙ ይላል፤ ወእምከመ ረከብክምዎ ግብኡ ኀቤየ ያላቸውን ሰምተው ን ጉሥ ነውና ይበጅ ያድርግ ብ ለው ሄዱ።

፱ ወናሁ ከከብ ዘርእዩ በምሥራ ቅ ይመርሆሙ እስከ ሶበ አብ ጽሐሙ ቤተ ልሔም፤

፱ በሥምራቅ ያዩት ከከብ ቤተ ልሔም እስኪያደርሳቸው ያመ ራቸው ነበር።

ወቆመ መልዕልተ በዓት ኀበ

ሀሎ ሕፃን ።
ባለበት ቦታ በሰው ቁመት ልክ ዘቅዝቆ ቆመ ። በጣት ጠቅሶ እንደ ማሳየት ።

፲ ወርእዮ·ሙ· ኮከበ ተፈሥሑ· ዓቢየ ፍሥሐ።

፲፩ ከከቡን አይተው ፈጽመው ደስ አላቸው·።ለልማዱ ከሰው· ሲያርሱ ያሰወራቸው· ከሰው· ሲለዩ ይመራቸው· ነበር አሁን ቢገለጽላቸው· እሱ እንጂ ቢሆን ነው· ብለው·።አንድም ስንኳን ሁለት ዓመት የሄዱለት ነገር ሁለት ሰዓት የሔዱለት ነገር ሲፈጸም ደስ ያሰኛልና ። አንድም እንዲህ መርቶ ከምን ያደርሰን ይሆን ። ከባሕር ያጠልቀን ከያዝ ያደርሰን ይሆን ብለው· ነበርና ከሰቡት ቢያደርሳቸው· ደስ አላቸው·።አንድም የሚቀድመው· አለ፡

፲፪ ወበቂያመ· ውስተ ቤት ረከብዎ ለሕፃን ምስለ ማርያም እመ· መዝ ፸፭ ፲

፲፫ ከቤት ገብተው· ብላቴናውን ከናቱ ጋራ· አይተው·።ከዚህ በኋላ ከከቡን አይተው· አምሳያው· ሁኖ ቢያገኙት ፈጽሞ ደስ አላቸው·።ቤት በዓት ጎል ይላል አብነት ።ቤት ቢል ዮሴፍ እንደ ዳስ አድርጎ ጥሶ· ነበርና ።በዓት ያለ እንደሆነ ኢዮስያስ በጨው· ማሸጋ ግምብ ዓሠርቶ ነበርና፤ጨውን ሲልሱ እንስሳት እየጋጡ አጕድጕደውት ነበርና ። ጎል ያለ እንደሆነ የተመቸ የእንስሳት ማደሪ ሁኖ ነበርና ።
ወወድቁ ወሰገዱ ሎቱ ።
ከፈረስ ከሰረገላ ወርደው· ሰገዱለት ። አንድም መላልሰው· ሰገዱለት ። ሐተታ ፡ እንደ ስናሩ ንጉሥ ጃን ተከል ሲደርስ ይሰግዳል ።የታዘዘ ብላቴና መጥቶ ተነሥ ብለው·ሃል ይለዋል ።ዳግም አልፎ ይሰግዳል ። ተነሥ ብለው·ሃል ይለዋል እንዲህ ኢያለ ከዚያ ሲደርስ እጅ ነሥቶ ከዙፋኑ በቀኝ አብሮ ይቀመጥ ነበር ።
ወአርኃዉ መዝግብቲሆ·ሙ·።ሣጥናቸውን ከፈቱ ።እየራሳቸው· ጭነዋል ያሉ እንደሆነ የተመቸው·።አንድ ነው ያሉ እንደሆነ ሰደፋ ብዙ ነውና፡እንደ ሰደፍ ነፍጥ ።አንድም ፈትሑ· ወአርኃዉ ይላል ሣጥናቸውን ከፈቱ ከረጅዎቸውን ፈቱ ።
ወአብኡ ሎቱ አምኃ ወርቀ ከርቤ ወስኒን።
ወርቁን ዕጣኑን ከርቤውን ግብር አገቡለት ። ሐተታ ወርቅ አመጡለት ይህን የምንገብራቸው· ነገሥታት ቀድሞም ፍጡራን ኋላም ኃላፍያን ናቸው· አንተ ግን ቀድሞም ያልተፈጠርህ ነህ ኋላም የማታልፍ ነህ ሲሉ ። ዕጣን አመጡለት ይህን የምናጥናቸው· ጣዖታት ቀድሞም ፍጡራን ኋላም ኃላፍያን ናቸው· ። አንተ ግን ቀድሞም ያልተፈጠርህ ኋላም የማታልፍ ነህ ሲሉ ። ከርቤ አመጡለት ምንም ቀድሞ ያልተፈጠርህ ኋላም ያማታልፍ ብትሆን በሰውነትህ መራራ ሞትን ጦቀበል አለብህ ሲሉ ። አንድም ወርቅ ጽሩይ ነው፤ ጽሩየ ባሕርይ ነህ ሲሉ ።ዕጣን ምውዝ ነው፤ምውዘ ባሕርይ ነህ ሲሉ ። ከርቤ የተሰበረውን ይጠግናል የተለየውን አንድ ያደርጋል ።አንተም ከግህበረ መላእክት የተለየ አዳምን አንድ ታደርገዋለህ ጽንዓ ነፍስ ሰጥተህ ታጸናዋለህ ሲሉ ። አንድም ወርቅ ጽሩይ ነው ባንተ ያመኑ ምዕመናን ጽሩያነ ምግባር ወሃይማኖት ናቸው· ሲሉ፤ዕጣን ምውዝ ነው፤በንተ ያመኑ ምዕመናን ምውዛነ ምግባር ወሃይማኖት ናቸው· ሲሉ ።ከርቤ አመጡለት በዕለተ ዓርብ ያቀምሱታልና ።አንድም ወርቅ የሰማዕታት ምሳሌ ነው· ከመ ወርቅ በእሳት ፈተኖመ· ለሰማዕት እንዲል ዕጣን የባሕታውያን ።ከሩቅ እንዲሸት ባሕታውያንም በተስፋ ይኖራሉ ።ከርቤ የምዕመናን በፍቅር አንድ ይሆናሉና ፤ወርቅ አመጡለት ወርቅ የሃይማኖት ምሳሌ ወርቅ ጽሩይነቱም ግብዝነቱም የሚታወቅ በእሳት ሲፈተን ነው ።የሃይማኖትም ጽሩይነቱና ግብዝነቱ የሚታወቅ መከራ ሲቀበሉበት ነውና ።ዕጣን የተስፋ ፤ዕጣን ከሩቅ እንዲሸት ።ተስፋም ያልያዙትን እንደያዙት ያላዩትን እንዳዩት ታደርጋለችና ። አሚንሰ ትሬሰዮ ለዘኢሀለወ ከመ ዘሀለወ እንዲል ። ከርቤ የፍቅር ያ አንድ እንዲያደርግ ፍቅርም አንድ ታደርጋለችና ።ሃይማኖት ፍቅር ተስፋ ገንዘቦችህ ናቸው· ሲሉ ። ወርቅ ዕጣን ከርቤ ገበሩለት ።አንድም ወርቅ የመላእክት

ዕጣን የደቂቀ አዳም ከርቤ የ
ከልዕ ፍጥረት። ከመ ለስሙ ለ
ኢየሱስ ክርስቶስ ይስግዱ ኵ
ሉ ብርክ ዘውስተ ሰማይ ወዘ
ውስተ ምድር ወዘታሕተ ምድ
ር እንዲል። መላእክት ደቂቀ አ
ዳም ከልዕ ፍጥረት ገንዘቦችህ
ናቸው ሲሉ ወርቅ ዕጣን ከርቤ
አመጡለት። ይህስ ከወዴት የ
መጣ ነው ቢሉ ሶስቱ መላእ
ክት ቅዱስ ሚካኤል ቅዱስ
ገብርኤል ቅዱስ ሩፋኤል ወ
ርቅ ዕጣን ከርቤ አምጥተው
ለአዳም ሰጡት። አዳም ንሥኢ
ኅጼኪ ብሎ ለሔዋን ሰጣት
ሔዋን ለሴት ሰጠችው ከሴት
ሲወርድ ሲዋረድ ከኖኅ ደርሱ
አል። ኖኅ ከመርከብ ሲገባ ይዘ
ት ገብታል ሲወጣም ይዘት ወ
ጥታል በሚሞትበት ጊዜ ሴምን
ልጁን ከወንድምህ ከካም ወገ
ን ደግ ልጅ ይወለዳልና ካባ
ት ከናቱ አሰናብተህ ወርቁን
ዕጣኑን ከርቤውን አጽመ አ
በውን አስጠብቀው ሥራት
ሥራበት ብሎታል። ካባት ከና
ቱ አሰናብቶ ወርቁን ዕጣኑን
ከርቤውን አሸክሞ ሲሄድ ወ
ንድሞቹ ያፈትና ከም ተከተ
ሉት እናንተ አልታዘዛችሁም
የታዘዝን እኛ ነን ተመለሱ
አላቸው ተመለሱ ፣ መልአክ
ተገልጾ እየመራቸው ሄዱ ዱ
ዳሌም ሲደርሱ ጕድጓዳ በታ
አገኙ ዓጽመ አበውን ቀብሮ
ሶስቱን ንዋያት ሰጥቶ ሥራት
ይሠራበታል ከሴት አትድረስ
ዳባ ልበስ ሥጋ አትብላ ጠጅ
አትጠጣ ራስክን አትላጭ ጥ
ፍርህን አትቀረጥ በስንዴ በ
ወይን አስታዝት ብሎ ። እንዲ
ህ ሁኖ ሲኖር። አብርሃም ላም
ስቱ ነገሥተ ሰዶም ረድቶ አራ
ቱን ነገሥተ ከሎዶጎሞርን ድ
ል ነሥቶ ሲመለስ ደስ በሊው
በመዋዕልየኑ ትፈኑ ታለክ ወ
ሚመ ታርእየኒሁ ኪያሃ ዕለተ
አው አልቦ አለው። እሱንስ
አታየውም ምሳሌውን ታያለህ
ና ሑር ዕድም ለዮርዳኖስ። ዮ
ርዳኖስን ተሻግረህ ሂድ አለው
ዮርዳኖስን ተሻግሮ ቢሄድ መ
ልከ ጼዴቅ ጎብስተ በረከት
ጽዋዓ አኰቴት ይዘ ተቀብሎ
ታል ፣ መልከ ጼዴቅ የቀሳው
ስት አብርሃም የምዕመናን ጎ
ብስት የሥጋው ጽዋዕ የደመ
ዮርዳኖስ የጥምቀት ምሳሌ።
በዚህ ጊዜ መልከ ጼዴቅ ወ
ርቁን ዕጣኑን ከርቤውን ለአብ
ርሃም ሰጠው። ከአብርሃም ለይ
ስሐቅ ከይስሐቅ ለያዕቆብ ደ
ርሰዋል ያዕቆብ ወደግብፅ ሲወ
ርድ ይዘት ወርዷል ሲወጣ
ም ይዘት ወጥቷል። ከያዕቆብ
ሲወርድ ሲዋረድ ከዕሤይ ደ
ርሰዋል ፣ ከዕሤይ ለዳዊት ከዳ
ዊት ለሰሎሞን ከሰሎሞን ለ
ሮብዓም ደርሰዋል። በሮብዓም
ጊዜ መንግሥት ከሁለት ተከ
ፈለ ፣ ኢዮርብዓም ወልደ ናባጥ
ባሥሩ ነገድ በሰማርያ። ሮብዓ
ም በሁለቱ ነገድ በኢየሩ
ሳሌም ነገሡ ሁለቱ ቢጣሉ
ሱስቀም ንጉሠ ግብፅ ለኢዮ
ርብዓም ረፃት ሁኖ ከጥቶ
ሮብዓምን ወግቶ ግብፅ ይ
ዘት ወርዷል ፣ ይህም ብቻ አ
ይደለ ፣ ሰሎሞን ወደ ቤተ እግ
ዚአብሔር ሲገባ ብላቴኖቹ ይ
ዘው የሚከተሉት ሶስት መቶ
የወርቅ ጋሻ ሶስት መቶ የወር
ቅ ጦር የወርቅ ሾተል አሠርቶ
ነበር ይህን ሁሉ አውርዶታል ።
ከግብጽ ባቢሎን እንደምን ይ
ወርዳል ቢሉ ናቡከደነፆር ፈር
ዖን ኒካውን ገድሎ ሶስት ዓመት
ባቢሎን ዘግብፅ አሰኝቶ ሲሄድ
ከግብፅ ባቢሎን ይዘት ወርዷ
ል ፣ ከዚያ አግኝተው ይዘው መ
ጥተዋል። ሊረዳውስ መጥቶ አ
ይወስድበትም አሕዛብ የሰው
ከብት ናቂዎች ናቸውና ብሎ
ሮብዓምን ወግቶ ለኢዮርብዓ
ም ሰጥቶት ይሄዳል። ኢዮርብ
ዓም ከኢየሩሳሌም ሰማርያ ይ
ዘት ወርዷል። ስልምናሶር ዓ
ሥሩን ነገድ በማረከ ጊዜ ፋ
ርስ ባቢሎን ይዘት ወርድዋል
ከዚያ አግኝተው ይዘው መጥ
ተዋል። አንድም አሜስያስ በሁ
ለቱ ነገድ በኢየሩሳሌም ዮአ
ስ ባሥሩ ነገድ በሰማርያ ነገ
ሡ ፣ አሜስያስ ንጉሠ ኤዶም
ያስን ወግቶ ሲመለስ ኃይል
ቢሰማው ነዓ ንትረዓይ ገጸ በ
ገጽ ብሎ በዮአስ ላከበት። እ
ሱም እስመሁ ሞዕከሙ ለኤ
ዶምያስ ተዝጎረኑ ልብከ ፣ አቃኒ
ዘውስተ ዕፅ ለአከት ኅበ ዕፀ
ወ ቄድሮስ እንዘ ትብል ሀበ
ወለተከ ለወልድየ ፣ ወመጽኡ
ዓራዊት ገዳም ወኬድዋ ለዓቃ
ኒ ብሎ ገሥግሦ ሂዶ ገጠመ
ው ድል አድርጎታል በአንቀጸ
ኤፍሬም አራት መቶ ከንድ አ
ደባባይ አለ በዚያ አስጎትቶ
ታል ነገሥተ እስራኤል ኃያላ
ን ነን ነገሥተ ይሁዳ ድኩማ
ን ናቸው ሲል። በዚህ ጊዜ ከ

ወንጌል ዘማቴዎስ

ኢየሩሳሌም ሰማርያ አውርዶታል። ከሰማርያ ስልሳናሶር ዓምራን ነገድ በማረከ ጊዜ ፋርስ አውርዶታል። ከዚያ አግኝተው ይዘው መጥተዋል። ይህማ እንዳይሆን ዘአንበለ ያእምር ልቦን ስምየ አቡሁ ወእሙ ይሜእ ነያለ ደማስቆ ወምሀር ቅሮርያ ይትካፈል ይላልሳ ቤ ሎ ወርቁ እንጂ ብዙ ነው ከ ዚያም ከዚያም ደርሱዋል። አ ንድም አሣ በሁለቱ ነገድ፡ በ እስ በዓሥሩ ነገድ ነግሠው ሳ ሎ የአሳ። ሬማ የምትባል መው ጫ መግቢያ ነበረችው። ባአስ ጊዮ ቀጸረበት በዚህ አዝኖ ሳ ለ በዚህን ታዝናለህ ከወልደ እዴር ጋራ ሊወጋህ ተማምሎ ብሃል አሉት። ጎድግአ ኪዳነ ሙተከየድከ ምስለ በአስ ብሎ ከዜተ እግዚአብሔር ዕቃቤት ከዜተ መንግሥት ዕቃቤት የተ ገኘውን ወርቅ ጨምሮ ለወል ዶ አዴር ወልዶ ጤዲርማን ወ ልዶ አዚን ወልዶ አዛሄል ንጉ ሥ ሶርያ ይሰድለታል በዚህ ጊ ዜ ሶርያ ይወርዳል። አንድም ኢዮአስ በሁለቱ ነገድ ነግሦ ሳለ አዛሄል ሰባት ያህል አጎ ጉር ወግቶ መጥቶ ከዳር ሰፍ ሮ ገብር አለው። አቱአ እግዚ እየ ዘአየርከኒ እፀውር ብሎ ከ ቤተ እግዚአብሔር ዕቃቤት ከ ቤተ መንግሥት ዕቃቤት የተገ ኘውን ወርቅ ሰዶለታል ሶርያ ይወርዳል። ከሶርያ ፋርስ ባቢ ሎን እንደምን ይወርዳል ቢሉ ቲልጌልቴልፈልሶር በፋርስ ረ ዓሶን በሶርያ ፋቁሄ ወልዶ ሮ ሚልዩ በሰማርያ አካዝ በኢየሩ ሳሌም ነግሠዋል በሶርያና በሰ ማርያ መካከል ሬማት ዘገለዓ ድ የምትባል አገር አለች የ ሶርያው ሲበረታ ወደሶርያ የ ሰማርያው ሲበረታ ወደ ሰማ ርያ የምትገዛ እንደ ዋግ ያ ለች ናት ዋግ የትግሬው ሲ በረታ ወደ ትግሬ የበጌምድሩ ሲበረታ ወደ በጌምድር ትገዛ እንደ ነበረ፡በዚህ ጊዜ በፋቁ ሄ እጅ ንበረች። እሱም ይህች ን አገር ላንተ እሰጥሃለሁ ላባ ቶቹ ሲገዙ የነበሩ ሁለቱ ነገ ድ አምጸውብኛልና እነዚያን አስገዛኝ ብሎ ከረዓሶን ላከበ ት በዚህ ተማምለው ሁለቱ አ ንድ ሁነው ወደ ኢየሩሳሌም ዘመቱ። ወሶበ ሰምዓ ዘንቱ ዳ ዊት ደንገፀት ነፍሱ ወነፍሰ ዙሉ ሕዝቡ እንዲል። አካዝ ይህን ሰምቶ ገብርከኒ ወወል ድከኒ። በግድ ባሯህ በፈቃድ ልጅህ ነኝና። እርዳኝ ብሎ ከቲ ልጌልቴልፈልሶር ዘንድ ላከበ ት እሱም ከተት ሠራዊት ምታ ነጋሪት ብሎ ዘመተ። ሶርያ ሲደ ርስ ይህች አገር የማናት ብሎ ጠየቀ የረአሶን አሉት። እሱ ወዴት ሂዴል አለ አካዝን ሊ ወጋ ኢየሩሳሌም ሂዴል አሉ ት የአካዝን ብላቴና ጥሩ ብሎ አስጠርቶ ጌታህ እርዳኝ ብሎ የላከብኝ ወዴት ድረስ ነው አ ለው። ኢየሩሳሌም ድረስ አለ ው። ልጅ እንጂ ቢሆን የጦር መላ ቢያውቅ ፅው ብሎ ተኩ ስ ዝረፍ አለ። የቆጡን አወ ርድ ብላ የብብቷን ጣለች አ ንዲሉ። የሰው አገር እንወጋለ ን ብላችሁ አገራችሁ ተወጋ ላችሁ አሏቸው። ተመልሰው ገጠሙት ረዓሶን በነፍጥ ተ መቶ ከዚያው ሙቷል። ፋቁሄ ተመቶ ካገሩ ይሞታል። በዚህ ጊዜ ቴልጌልቴልፈልሶር ከሰ ርያ ፋርስ አውርዶታል። ከዚያ አግኝተው ይዘው መጥተዋል አምጥተው ለእመቤታችን ሰ ዊት። እመቤታችንም ተቀብላ ከፍላ ለነዳያን መጽውታለት ለቅዱስ ጴጥሮስ ሰጥታዋለች ቅዱስ ጴጥሮስም ከፍሎ ለነዳ ያን መጽውቶለት ለቀሌምንጦ ስ ሰጥቶታል ቀሌምንጦስ ከፍ ሎ ለነዳያን መጽውቶለት ከስ ምንቱ መጻሕፍት ጋራ በእን ቀጸ ሮም ቀብሮታል። እነዚህስ ምን ጊዜ ተነሥተው ምን ጊዜ ደርሰዋል ቢሉ ለልደት ሁለ ት ዓመት ሲቀረው ተነሥተ ው የልደት ለት ደርሰዋል ይ ህ በምን ይታወቃል ቢሉ ኤ ፏንዮስ ዮም ተወልደ ይላ ልና። ይህማ እንዳይሆን እመቤ ታችን ሰብአ ስገልን ሸኝታ አ ልዋለችም አላደረችም ወዲያ ው መንገድ ጀመረች ይላል በስምንት ቀን ቤተ ግዝረት መግባት ባርባ ቀን ዕጕለ ር ግብ ዘውገ ማዕጠት ይዞ ቤተ መቅደስ መግባት ይቀር የለም ቢሉ አይቀርም። ቄሣር በግብር ምክንያት አስጠርቶት ሮም ሁ ለት ዓመት ኑሮ ይመለሣል ከዚያ በኋላ ነገሩን ያነሳዋል አንድም መንፈስ ቅዱስ ሁ ለት ዓመት ነገሩን አዘንግቶት ከዚህ በኋላ ያነሣዋል። አንድም የልደት ዕለት ተነሥተው በሁ ለት ዓመት ደርሰዋል። ወሠሊ

ሙ· ግብሮ· አተዉ ሀገ
ሮ· ናዝሬት ይላል። ወዴት
አግኝተው ይሰዉታል ቢሉ በ
አድባረ ሊባኖስ ሳለች ባመት
ባመት ለገቢረ በዓል ትወጣ
ነበርና ከዚያ አግኝተው ይሰ
ዉታል። ኤጲፋንዮስ ዮም ተ
ወልደ ይላልሳ ቢሉ እንደ ዛሬ
ደብተራ ባመት ባመቱ ዮም
ተወልደ እንዲል።

ወርቅ ያመጣ የሴም ወገን ነው
መንግሥት ከሴም ወገን ነው
ና ። ዕጣን ያመጣ የያፌት ወገ
ን ነው ከሀናት ከያፌት ወገ
ን ይበዛሉና ። ከርቤ ያመጣ የካም
ወገን ነው ፡ ምዕመናን ከካም
ወገን ይበዛሉና ። ወርቅ ያመ
ጣ የኻያ ዓመት ነው ፡ መንግ
ት ከዚህ በላይ በ፵ ዘመን ያገ
ባል ለማለት ። ዕጣን ያመጣ ያ
ርባ ዘመን ነው መንፈሳዊ ሹ
መት ከዚህ በላይ በምሳ ዘመን
ይገባል ለማለት ። ከርቤ ያመጣ
የ፰ ዘመን ነው ከዚህ በላይ ሞ
ት ያጠራጥራልና ። ለነዚህም ለ
ሕፃኑ በአምሳለ ሕፃን ለወሬዛ
ው በአምሳለ ወሬዛ ፡ ለአረጋዊ
ው በአምሳለ አረጋዊ ታይታ
ቸዋል ወጥተው ሲሄዱ እን
ዱ መልክም ብላቴና አለ ። መ
ልክም ጕልማሳ እንጂ ። መልክ
ም አረጋዊ እንጂ ተባብለው
ተመልሰው ቢገቡ በአምሳለ ሕ
ፃን ለታየው በአምሳለ ወሬዛ
በአምሳለ ወሬዛ ለታየው በ
አምሳለ አረጋዊ በአምሳለ
አረጋዊ ለታየው በአምሳለ
ሕፃን ታይቷቸዋል ። ከዚህ
በኋላ ወጥተው ነገር እንዳ
ንተ መልክም ብላቴና አ
ለው ። እንዳንተ መልክም ጕል
ማሳ እንጂ እንዳንተ መልክም
አረጋዊ እንጂ ። ተባብለዋል ።
መልአኩ እንደሁላችሁም ነው
አትጣሉ አላቸው ። ማየትንስ ሙ
ስግት አያስረዳውም ብለው ተ
መልሰው ቢገቡ በአምሳለ ሕ
ፃን ለታየው በአምሳለ አረጋዊ
በአምሳለ አረጋዊ ለታየው በአ
ምሳለ ወሬዛ በአምሳለ ወሬዛ ለ
ታየው በአምሳለ ሕፃን ታይቷቸ
ው ለሁሉም ሶስት ሶስት ሙል
ክ ደርሷቸው ፍጹም አምላክ
ነቱን በዚህ ተረድተው ሂደዋ
ል ። እነዚህስ ከብር አላቸው ቢ
ሉ የላቸውም ። ዕድግተ በለዓ
ም ዕብነ ሦፃዕን እንዳናገረ
የታምራት ነው ፡ ይህማ እንዳ
ይሆን እመቦ ዘአክበረ ልደተ
እግዚአ ይክውን ክብሩ ምስለ
ሰብአ ሰገል ይላልሳ ብሎ ክብ
ር ያላቸው ናቸው ይህም ሊታ
ወቅ ወአስነቀቶሙ ጎብስተ ሰ
ገም ይላል እመቤታችን ፈሪ
ፀ ሰገም ስንቅ ሰጥታ ሰደደቻ
ቸው ዕልፍ ልዕፍ ሠራዊት እ
የተመገበለት ባያልቅ አገራቸ
ው ሲደርሱ ደግን ነገር ከከተ
ማ ፡ ይዘ መግባት አይገባም ብ
ለው ከከተማ በአፍአ ትተውት
ገቡ ፡ ደርሳችሁ መጣችሁን አሏ
ቸው ፡ አምን አሉ ። ምን ምልክ
ት አላችሁ አሏቸው ፡ እነሱም
ምልክታቸውን እንዲህ ብለው
ተናገሩ ሁለት ዓመት የሄድነ
ው በ፵ ቀን ገባን እናቱ ስንቅ
ሰጥታን ይህ ሁሉ ሠራዊት እየ
ተመገበው ባያልቅ ከቡር ነገር
ነውና ከከተማ ይዘ መግባት
አይገባም ብለን በአፍአ ትተ
ነው መጥተናል አሏቸው ።
አስኪ አሳዩን አላቸው ። ቢሄ
ዱ ሲጤስ ሲነድ ተገኝቷል ።
ከዚህ የትነሣ በአሳት እንጂ
አምልኩ ሲለን ነው ብለው
አሳት የሚያመልኩ ሁነዋል ።
ናትናኤል ሀገረ ስብከቱ ከዚ
ያ ነውና ። ይኸስ የታምራት
ነው ሰማዩን ምድሩን ባሕሩን
የብሱን በፈጠረ በእግዚአብ
ሔር እመኑ ብሎ አስተምሮ
አሳምኖ አጥምቋቸዋልና ከብር
ያላቸው ናቸው፤

፲፪ ወነገሮሙ በህልም ከመ አይግ
ብኡ ኀበ ሄሮድስ ።

፲፫ በሄሮድስ ዘንድ እንዳይመለሱ
በራእይ ነገራቸው ። ከነገ ከሠ
ልስት ይመጣሉ ሲል እመቤ
ታችን መንገድ እንድትገፋ ሃ
ይማኖት እንዲሰፋ ። በመጡበት
የተመለሱ እንደ ሆነ ሃይማኖ
ት ይጸናል እንጂ ። አይሰፋም
ባልመጡበት ቢመለሱ ግን ያ
ልሰማው እየሰማ ይሰፋልና ።
አንድ መንገድ እንዲቀርባቸው
ሁለት ዓመት የመጡትን በ፵
ቀን ገቡ የሚል ነውና ።
ወእንተ ከልዕ ፍኖት ገብኡ ወ
አተዉ ብሔሮሙ ።
በሌላ ጎዳና በሌላ ኃይለ ቃል
በሌላ ሃይማኖት ወደ ሀገራቸው
ተመልሰው ገቡ ። በሌላ ጎዳ
ና ሁለት ዓመት የሄዱትን በ፵
ቀን ገብተዋል ። በሌላ ኃይለ ቃ
ል አይቴ ሀሎ እያሉ መጥተ
ው ነበር ። ረከብናሁ እያሉ ተ
መልሰዋል በሌላ ሃይማኖት ን
ጉሥ እያሉ መጥተው ነበር አ
ምላክ እያሉ ተመልሰዋል ።

ዘከመ ጕየ ውስተ ምድረ ግብፅ
፲፫ ወእምድኅረ ኃለፉ እሉ ናሁ
መልአክ እግዚአብሔር አስተ
ርአዮ በሕልም ለዮሴፍ። ወእ
ንተ ካልዕ ፍኖት ገብኡወአ
ተዉ ብሔሮሙ ብሎ ነበርና
፲፬ ሰብአ ሰገል ከሄዱ በኋላ ከአ
ግዚአብሔር የታዘዘ መልአክ
ለዮሴፍ በሕልም ነገረው።ሳሉ
አለመንገሩ ከሄዱ በኋላ መን
ገሩ ስለምን ነው ቢሉ።ሰብአ
ሰገል ሳሉ ነግሮት ቢሆን ሲ
ሰደድ አይተው አምላክነቱን
በተጠራጠሩ ነበርና።አንድም
ካልቀረስ ይዘነው እንሂድ ባሉ
ነበርና። ይዘውትም እንዳይሄዱ
የጌታ ስደቱ ወደ ግብፅ ነው እ
ንጂ።ወደ ባቢሎን አይደለምና።
እንዘ ይብል ተንሥእ ወንሣእ
ሕፃነ ወእሞ ወጕየይ ውስተ
ምድረ ግብፅ። ተነሥተህ
እናቱን ብላቴናውን ይዘህ ወደ
ግብፅ ሂድ ብሎ ነገረው ሐተ
ታ።ሕፃነ ወእሞ አለ ሕፃነ ብሎ
እሞን ቢተው ብላቴናውን አ
ለኝ እንጂ እናቱን አለኝ ባለ
ነበርና፡እሞ ብሎ ሕፃነ ባይል
እናቱን አለኝ እንጂ ብላቴና
ውን አለኝ ባለ ነበርና ሕፃነ
ወእሞ አለ።ጲላጦስ የሆነ
እንደሆነ አመልክቶ ይተዋል
ለመልአክ ግን አከቶ መናገር ል
ማድ ነውና ሕፃነ ወእሞ አለ።
ወሀቡ.ሀየ እስከ አመ እነግረከ
ተመለስ ብዬ እስክነግርህ ከዚ
ያ ኑር አለው።
እስመ ሀለዎ ለሄሮድስ ይኅሥ
ሦ ለሕፃን ከመ ይቅትሎ።
ሄሮድስ ብላቴናውን ሊገድለ
ው ይሻው ዘንድ አለውና።
፲፱ ወተንሢኦ ነሥአ ሕፃነ ወእሞ
በሌሊት ወሖረ ውስተ ብሔረ
ግብፅ።
፳፤ ተነሥቶ ብላቴናውን እናቱን
ይዘ በሌሊት ወደ ግብፅ ሄደ
ከብላይ ለልግዱ መንገዱ ሌሊ
ት ነውና።አንድም ወዲያው እ
ንደነገረው ሳያንተላክስ ሄደ
ሱል ሖረ በሌሊት አለ፡
፳፩ ወነበረ ሀየ እስከ አመ ሞቱ
ለሄሮድስ።ሆሴዕ፤፲፩ ፩
፳፪ ሄሮድስ እስኪሞት ድረስ ፫ት
ዓመት ከመንፈቅ በግብፅ ኖረ።
ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ እም
ኀበ እግዚአብሔር በነቢይ እ
ንዘ ይብል እምግብፅ ጸዋዕኩም
ለወልድየ፡
እግዚአብሔር በነቢይ አድሮ ነ
ቢያ ከእግዚአብሔር ተገልጾ
ለት በነቢዩ ቃል ልጄን ከግብ
ፅ ጠራሁት ተብሎ የተነገረው
ይደርስ ያፈጸም ዘንድ።ሐተታ
ይህግ መውጣቱን ያስረዳል እ
ንጂ መውረዱን ያስረዳልን ቢ
ሉ ከልወረደ መውጣትን አለ
አንድም እም ቅሉ ወደ ሲሆ
ን ነው፡ተጸውዑ እምቴምፍሱ
ስ ጽውዓን እምሰግይ እንዲል
ልጄን ወደ ግብፅ ጠራሁት ተ
ብሎ የተነገረው ይደርስ ይፈ
ጸም ዘንድ፡ወደ ግብፅ ያደረ
ው ስለምን ቢሉ ትንቢቱ ም
ሳሌው ሊደርስ ሊፈጸም፡ትን
ቢት ናሁ እወዲ እይየ ውስ
ተ ምድረ ጳብፅ፡ወትከውን አ
ሕቲ ሀገር ምሥዋዖ ለእግዚአ
ብሔር ይላል ደብረ ቍስቋም
ም እስክንድርያም ቢሉ፡ወደ
ወርድ እግዚእነ ውስተ ምድ
ረ ግብጽ እንዘ ይጼንን ዲቤ
ደመና ቀሊል፡እምግብጽ ጸው
ዕክዎ ለወልድየ ተብሎ ተነግ
ሯል።ይህግ የተነገረ ሰያዕቆብ
አይደለም ቢሉ ለጊዜው ለያዕ
ቆብ ቢሆን ፍጻሜው ለጌታ ነ
ውና፡ነቢየ ያነሥእ ለክሙ እም
አኃዊክሙ ያለው ለኢያሱ ቢ
ሆን ፍጻሜው ለጌታ እንደሆነ።
ምሳሌም አበቶቹ ወደ ግብፅ
ተሰደዋል ትንቢቱን አውቆ አ
ናግሯል።ምሳሌውንም እንጂ ባ
ወቀ አስመስሏል ፍጻሜው እ
ንደምነው ቢሉ ግብፅ ታቀር
በዋለችና ይሹታልና ለፍቅሩ ይ
ሳሳሉና።ከሀዲት በነዚህ ጸንቶ
ነበርና።ወደ ጸናበትም መሄድ
ልማድ ነው።አሁን በመዋዕለ
ስብከቱ ደቂ ወደ ጸናበቦው
ወደ ጌርጌሴናን ሄደ ብሎ እ
ንዲያመጣው።አንድም ገላግ
ተ ግብፅን ለመባረክ ደጋጉ ገ
ዳግት እነሲሐት እነ ኤስቴተ
ስ ከዚያ አሉና።አንድም መ
ልኩን አይተው የሚያምኑ
አሉና።ወተበህላ አሞልዶ ቈሐ
ት ንው ንርአዮ ለወልደ መን
ክራት እንዲል፡አንድም ኪዳ
ነ መልክ ጼደቅን ለመፈጸም
ዘመዶቿን ማርልኝ ቢለው ል
ጄን በሥጋ ሰደጀ እምርልሃ
ለሁ ብሎት ነበርና።አንድም
ሃይማኖት ከሁሉ ሲጠፉ በ
ግብፅ አይጠፋምና፡እስከ ም
ጽአት ድረስ ወልድ ዋህድ
ስትል ትኖራለችና።ብዚያውስ
ላይ መሰደዱ ስለምነው ቢሉ
እንዳይሞት ጊዜው አልደረሰም
ና ከዚያ ሳለ ድኖም ቢሆን ምት
ሐት ነው ባሉ ነበርና።እንጂ

ም አሳም ከዚህ ዓለም አፍአ ከምትሆን ከንነት ተሰዶ ነበርና ለዚያ እንደ ካሰ ለማወየቅ። እንድም ሊሰማዕታት ስደትን ለመባረክ ሰማዕትነት ብቻ በእሳት በስለት እደደለም። እገር ንም ጥሎ መሰደድ ስማዕትነት ነውና። እንድም ጉየተ ሕፃን አጉየቦ ለዲያብሎስ እንዲ ል። ኢጋንንትን ከሰው ልቡና አስወጥቶ ለመስደድ።

በእንተ ሚጠት እምነ ግብፅ።

፲፯ መሰበ ርእየ ኔርድስ ከመ ተ ግለቃ ላዕሌሁ ሰብኤ ሰገል ተ
፲፰ ምን ጥቀ።

ሄርድስ እንደዘዘቱበት ባየ ጊዜ ግልት ጠንቶ በዙል እንመለ ሰልን ብለው በሌላ ጎዳና እን ደሄዱ በሰማ ጊዜ ፈጽሞ ተበ ሳጨ። በማን ደበሳጫል ቢሉ ብስጩ ለልማዱ ዘልጋው በመከሰው በቤተ ሰቡ የጨለማ ገልማጭ እንዲሉ።

ወእዘዘ ሐራሁ ወረነወ ደቅት ሉ ዙሉ ሕፃናተ ዘቤተ ልሔ ም ወዘዙሉ አድያሂሃ።

በቤተ ልሔም ባው-ራጆዋ ያሉ ሕፃናትን ሁሉ ገደሉ ብሎ አ ዝዘ ሰደደ። ዘሄኤ ዓመት፤ መዘይንዕስሂ እምኔሁ።

ዓመት ከመንፈቅ፣ዓመት የሆ ነው-ንም፣

በከመ ሐሳበ መዋዕል ዘተጠ የቀ እምኀበ ሰብአ ሰገል፤ ከሰብአ ሰገል ጠይቆ በተረዳ ው ዘመን ልክ፤

፲፱ አሜሃ ተረጸመ ዘተብህለ በ ኤርምያስ ነቢይ እንዘ ይብል
፳ ቃል ተሰምዓ በራማ።

ያን ጊዜ ኤርምያስ ቃል በራ ማ ተሰማ ብሎ የተናገረው ት ንቢት ደረሰ ተፈጸመ ይደርስ ይፈጸም ዘንድ አዘዘ፤ ራማ በ ቁሙ ሰማይ፤ አንድም ከፍ ባለ ቦታ፤ አንድም በመላእክት ዘን ድ፤ አንድም በእግዚአብሔር ዘ ንድ፤ ብካይ፤

የልጆቻቸው ከናቶቻቸው ሲለ ይዋቸው፣

ወሰቆቃው፣

የናቶቻቸው፤

ወግዓር፤

የልጆቹ ጠምዘው ሊያርዱቸው ወሕግም ብዙኅ ይላል ፱ ወር ከምስት ቀን የፀነሰ ግሕፀን አ ይችልምና፣

፳፩ ራሄል እንዘ ትበኪ በእንተ ው ሉዳ፣ኤር ፴፩ ፲፫፣

፳፪ ራሄል ለልጆችዋ ስታለቅስ ተሰ ማ ያለው ይደርስ ይፈጸም ዘ ንድ አዘዘ። አንድም ደረሰ ተ ፈጸመ፤ ሐተታ፤

ልያን አላሄሃ ራሄል አለ ምነ ው ቢሉ የልያ ዕጻዋ ነው ጌታ ከሷ ወገን ተወልዱልና፣የራ ሄል ግን ያለዕጻዋ ነው ጌታ ከሷ ወገን አያወለድምና፣አን ድም የልያ በርኅቱተ ሀገር በ ብዛት ድንግላታል የራሄል ግን ቢማነስ በቅርብ አልቀመጣታል ና። አንድም በራሄል ልያን መናገር ነው። አንድም እናታ ችን ራሄል ኑራልን መከራ ችነን አይታ አልቅሳልን ብለ ው ስላለቀሱ፣ አንድም እንድ ናለን መስሏቸው ከመቃብረ ራሄል ገበተዋል ከዚያ እየ ገቡ ፈጅተዋቸዋልና። አንድም በራሄል ሁሉን መናገር ነው

ይሁግ እከፍሉ ውስተ ያዕቆብ ወእዘርዎ ውስተ እስራኤል እ ንዲል፣ሁሉን በሚያገናኝ በያ ዕቆብ ባልተናገረውም ነበር ቢሉ፣ወንድ ልጅ ለፈረሰ ሴት ልጅ ለበርናስ ከደረሱ በኋላ የሞቱ እንደሆነ ኃዘን በባት ይጸናል በሕፃንነት የሞቱ እን ደሆነ ግን ኃዘን በናት ይጸና ልና በሚጸናው ተናገረ። አን ድም ግፍ ለግፍ ሲያንጸባርር የ ቀደመችቱ ራሄል የምትበል ሴት ባፅ ርሔልም ስምዖንም ይባላል በሷ ሙቶ በባሷ ስፍራ ፍራ እርገጭ ብለዋት ስትረግ ጥ መንታ ወንሳ ኑራ ወጥተው ወጥተው ወደቁ ደንግጣ ቆመ ች የሰው ሥጋ ያጸናዋል እንጂ ምን ይለዋል እርገጭ አሷት ኢ።ሱኑ በዝ ሰማይ አምላክ እስራኤል ብላ እንባዋን በእ ጁዋ ተቀብላ ወደ ላይ ረጭ ተዋለች፣ሰማዕኩ ገሥርሙ ለ ሕዝብየ ወወረድኩ ከመ አድ ኅኖሙ ያሰኘው ይህ ነው። አ ንድም ራሄል መንግሥተ ሰማይ የሚገባበት አጥታ ታዝናለች ታለቅሳለች።

መዓበየት ተናገዘ ወኀፈ ላህ ራሄል ልቅሶ መተውን መጽ ናናትን እምቢ አለች። ላፉ ያ ሳዝናልና የያር ሞት ነውና ጎ ዘን በየደጁ ሁኑአልና።

እስመ ኢኮንዋ ውሉዳ ውሉደ ልጆቹአ ልጆች አልሆኑአት ምና መተዋልና ማለት ነው። አንድም እስመ ኢኮኑ ውሉ ደ። ልጆቹአ አይደሉምና የተ ውሰ ናቸውና።

ወኢሀለዉ።

በሕይወት ሥጋም የሉምና።
ሐተታ፡እነዚህንስ እንደምን አድርጎ ይሰበስባቸዋል ቢሉ ቄሣር ሕፃናትን ሰብስበህ ል ብስ ምግብ እየሰጠህ በማር በወተት አስድገህ ለናት ለ ባታቸው ርስት ጉልት እየሰ ጠህ ጭፍራ ስራልኝ ብሎኛ ል ብሎ አዋጅ ነገረ። ያላት ልጁዋን የሌላት ልብስ ምግ ብ ልቀበልበት ብላ እያታዋሰች ይዛ ሂዳለች እንዲህ አድርጎ ሰብስቦ ፈጅቷቸዋል፡ ይህስ ዕ ጻው በማን ይሆናል ቢሉ በሱ፡ በደዊት ምክንያት ፲፪ ጽርፈ ቈዋ ውያን ቢያልቁ፡፩ሳሙ ፳፪፡፲፰ በጴጥሮስ ምክንያት ፲፯ት ሰ ገራት ቢያልቁ ግብረ ሐዋ ፲፪፡ ፲፱። ዕጻው በሳአል በሄ ሮድስ ሆነ እንጂ በዳዊት በጴጥ ሮስ ሆነን አሊያስ ባያውቁ ነው እሱማ እያወቀ ቢሉ ያውቃልማ ከሉ ሁሉንም ያውቃል መጠ ቀማቸውንም ያውቃል። ለኢህ ስ ክብር አላቸው፡ ቢሉ የላቸ ውም ይሏል።ይህማ እንዳይሆ ን ስንክሳር ተጽፎላቸው ታቦ ት ተቀርጾላቸው አብያተ ክር ቲያናት ታንጸላቸው የለም ቢሉ ሳያውቁ በሠሩት ሥራ መጠቀም እንደሌለ ለማጠየቅ ነው እንጂ ክብር አላቸው
፲፱ ወ።ዊቶ ሄሮድስ ናሁ መልአ ክ እግዚአብሔር አስተርአ የ በሕልም ለዮሴፍ በብሔረ ግብፅ
፲፱ ሄሮድስ ከሞተ በኋላ በሳብዕ ሳለ ከእግዚአብሔር የታዘዘ መ ልአክ ለዮሴፍ በህልም ነገረው፡
፳ እንዘ ይብል ተንሥእ ንሣእ ሕፃነ ወእሞ ወሖር ውስተ ምድረ እስራኤል።
፳፩ ተነሥተህ ብላቴናውን እናቱን ይዘህ ወደ ምድረ እስራኤል ተመለስ ብሎ ነገረው።
እስሙ ሞቱ እለ የኀሥሥዎ ለነፍሰ ዝ ሕፃን።
የዚህን ብላቴና ሰውነት ለጥ ፋት የሚሹዋት ሰዎች ሙተ ዋልና። ኢትቀትል ነፍሰ እን ዲል።አንድም ነፍስ እንደነሣ ለማጠየቅ ለነፍስ ዝ ሕፃን አለ። ሐተታ፡ምነው የሞተ አንድ ሄሮድስ አይደለም ሞቱ ብሎ አበዛ ቢሉ።የምክር ጋናቸው እሱ ነው እሱ ከሞተ ያነሡ ታልን ብሎ።እንድም በሶስት ዓመት ከመንፈቅ ስንኳን በዓ ላውያን ከተማ በምዕመናን ከ ተማስ እንኳ ብዙ ሰዎች ይሞ ታሉና። እሱንም የመሰሉ ሰዎ ች ሙተዋልና ሞቱ አለ።
፳፩ ወተንሣእ ነሥአ ሕፃነ ወእሞ ወበዓ ውስተ ምድረ እስራኤል
፳፩ ፡ነገሥቶ ብላቴናውን እናቱን ይዘ ወደ ምድረ እስራኤል ተ መለሰ።
፳፪ ወሰሚአ ከመ አርኬላዎስ ነግ ሠ ለይሁዳ ህየንተ አቡሁ ሄሮ ድስ ፈርሃ ሖሮረ ህየ።
፳፪ ባባቱ በሄሮድስ ፈንታ ይሁዳን ለመግዛት አርኬላኦስ እንደ ነ ገሠ ሰምቶ ወደ ኢየሩሳሌም መሄድ ፈራ።ሐተታ የከፉ ል ጅ ከፉ እሱስ ያባቱን ከፋት ይተውናል ብሎ።እንድም ል ጆቻቸው የሞቱባቸው የይሁዳ ሰዎች ልጆቻችን ያለቁ በንተ ልጅ ምክንያት አደደለም ብለ ው ቢጣሉኝሳ ብሎ ደም ፈራ።
ወእስተርአዮ በሕልም፡ በሕ ልም ነገረው።
ወተግኀሠ ውስተ ደወለ ገሊላ ገሊላ ገባ፡ገኀሠ አጋእዝትየ እንዲል።
፳፫ ወበጺሖ ኀደረ ውስተ ብሔር እንተ ስማ ናዝሬት፡
፳፫ ገሊላ ደርሰ ናዝሬት ገብቶ ና ዝሬት በምትባል አገር ኖረ፡ ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ በነ ቢይ ከመ ናዝራዊ ይሰመይ ወልድየ።
ልጂ እንደ ናዝራዊ እንደ ሶ ምሶን ይባላል ተብሎ በነቢይ ቃል የተነገረው ይደርስ ደፈ ጸም ዘንድ ናዝሬት ገብቶ ኖ ረ።ሐተታ እንደህ የሚል ወ ዴት አለ ቢሉ በዜዋዊ ጠፍ ቷል በዜዋዊም እንደ ጠፋ በተግባዘ ሰሎሞን ታውቋል። ይህስ እዝራ ነሥአን ወአስተ ጋብአን ይለዋል ብሎ ተናግ ሮት ሳይጸፍ የቀረ ነው።ተና ገረውት የቀረውን ማምጣት ለሐዋርያት ልማድ ነው።ተዓ ቀቡ በመዋዕለ አፅራር ያለው ን በከመ ይቤ ኢዮብ እንዳሉ እንደ ናዝራዊ እንደ ሶምሶን ይባላል ተብሎ በነቢይ የተነገ ረው ይደርስ ይፈጸም ዘን ድ በናዝሬት ኖረ።ጸም በአሪ ቱ እስመ ናዝራዊ ሐዲስ ውእ ቱ ለእግዚአብሔር ያለውን እንዲህ ለውጦ አነበበው።ይ ህንማ የተናገረ መልአክ አ ይደለም ስለምን ነቢይ አለ ው ቢሉ፡ መልአክ ይሰመይ በእንተ ተልእኮቱ ወሐዋርያ ይሰመይ በእንተ ሐዊሮቱ አ ንዲል፡ከዚያ በግዑሩ መልአ

ከ እንደ አለው ከዚህም በግ
ብሩ ነቢይ አለው። ያውስ ቢ
ሆን ይህ የተነገረ ለሶምሶን
አይደለምን ቢሉ።ለጊዜው ለሶ
ምሶን ቢሆን ፍጻሜው ለጌታ
ነውና።አነ እከውኖ አባሁ ወ
ውእቱ ይከውነኒ ወልድየ ያለ
ው ለጊዜው ለሰሎሞን ቢሆን
ፍጻሜው ለጌታ እንደ ሆነ
ያውስ ቢሆን በምን ይመስለ
ዋልና እንዲህ አለ ቢሉ።ሶም
ሶን በተናቀች መንሰክ አድግ
ጠላቶቹን እንዳጠፋ ጌታም አ
ይሁድ አጋንንት መናፍቃን
በናቁት ሞቱ ሞትን አጥፍቷ
ልና። ሶምሶን በሕይወተ ሥጋ
ሳለ ከጠፋቸው አሕዛብ በሞቱ
ያጠፋቸው ይበዛሉ።ጌታም በ
ሕይወተ ሥጋ ሳለ ከጠፋቸው
አጋንንት በሞቱ ያጠፋቸው
ይበዛሉና።አንድም ከመ ናዝ
ራዌ ይሰመይ ብለህ ናዝሬት
ማለት ፍልጠት ከፍለት ማለት
ነው። ልጂ ልዩ ይባል ዘንድ
ናዝሬት ገብቶ ኖረ።ዘተብህለ
በነቢይ ስሙ ለልዑል ቅዱሰ ቅ
ዱሳን ወይትቀበዕ ቅዱሰ ቅዱሳ
ን ያለው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ
አንድም ናዝሬት ማለት ጎሥ
ርት ማለት ነው፤ይእተ አሚ
ሪ ይሰምያ ለናዝሬት በስመ
ኃጥር እንዲል።ልጂ ጎሠር ይ
ባል ዘንድ ናዝሬት ገብቶ ኖረ
አልህሠር እንዲል በዓረብ
ጎሠር ሲል።አንድም ናዝሬት
ማለት አጽቀ ጽጌ ማለት ነው
ልጂ አጽቅያዊ ጽጌያዊ ይባል
ዘንድ ናዝሬት ገብቶ ኖረ።እሱ
እንደ ጉንድ ናሁ ምዕመናንን
እንደ አዕፁቅ እንደ ጽጌያት
አድርጎ ያስገኛልና፤ያው ግን
በነቢይ ቃል ትወጽእ በትር እ
ምሥርመ ዕሤይ ወየዓርግ ጽጌ
እምጉንዱ ተብሎ የተነገረው
ደደርስ ይፈጸም ዘንድ ነው።

በእንተ ስብከተ ዮሐንስ።

ምዕራፍ ፫ቱ ፤

፩ ወበውእቱ መዋዕል በጽሐ ዮ
ሐንስ መጥምቅ እንዘ ይሰብክ
በገዳመ ይሁዳ ዘዮርዳኖስ፤
፪ ከመ ናዝራዊ ይሰመይ ወልድየ
ብሎ ነበርና ናዝራዊ በተባለበ
ት ወራት፤ቦአ ናዝሬተ ብሎ
ነበርና ናዝሬት በገባበት ወራ
ት፤ሐያ አምስቱን ዘመን አንድ
ወገን አድርጎ ወበውእቱ መዋ
ዕል አለ በዮሐንስ አርባውን
ቀን እንዳንድ ቀን አድርጎ ወ
አመ ሳኒታ እንዳለ። አንድም
ወተወሊዶ ብሎ ነበርና ሥጋ
በሆነበት ወራት።አንድም ለዮ
ሐንስ ሠላሳ ሲመላው ለጌታ
መንፈቅ ሲቀረው በዚያ ወራ
ት የዮርዳኖስ አውራጃ በምት
ሆን በይሁዳ ምድረ በዳ ዮሐ
ንስ መጥምቅ ሲያስተምር ደረ
ሰ።በገዳም አለ ቢታው ነውና
አንድም በገዳም እንጨት ሰባ
ሪ ውሀ ቀጂ አይታጣምና።አ
ንድም በገዳም ያር ይቀላል ለ
ወጣንያን አብነት ለመሆን በ
ገዳም ያር ይጸናል።ለፍጹማን
አብነት ለመሆን።አንድም ገዳ
ም የአይሁድ ልቡና ነው።
በገዳም እህል ተከል እንዳይ
ገኝ፤በአይሁድም ልቡና ምግ
ባር ሃይማኖት አይገኝምና።አ
ንድም ኢሳይያስ ቃለ ዓዋዲ
ዘይሰብክ በገዳም ብሎ የተ
ናገረልኝ እኔ ነኝ ሲል።

፫ እንዘ ይብል ነስሑ እስመ ቀር
በት መንግሥተ ሰማያት።ማር
፬፡፪።ሉቃ ፫፡፫።

፬ መንግሥተ ሰማያት በልጅነት
ልጅነት በሃይማኖት ልትሰጥ ቀ
ርባለችና እመኑ እያለ ሲያስተ
ምር ደረሰ።

፫ እስመ ዝንቱ ውእቱ ዘተብህለ
በኢሳይያስ ነቢይ እንዘ ይብል
ቃለ ዓዋዲ ዘይሰብክ በገዳም።
ኢሳ ፵፡፫።ማር ፩፡፫።ሉቃ
፫፡፬።

፫ በገዳም የሚያስተምር አዋ
ጅ ነጋሪ ተብሎ በኢሳይያስ
ቃል የተነገረለት ይህ ዮሐንስ
ነውና። ቃለ አዕዋዲ። አዕዋደ
ቃል ይላል ትምርቱን ከዚያም
ከዚያም የሚያደርስ ማለት ነው
ቃል ዓዋዲ ይላል። ይህንንም፤
ቃል ዘይኬልህ በገዳም ብሎ ሊ
ቁ ወስዶታል።

ወይብል ጸሐአ ፍኖቶ ለእግ
ዚአብሔር። የእግ
ዚአብሔርን መንገድ ጽረጉ።
ወርቱዓ ግበሩ መጽያሕቶ።
ጽርጊያውን የቀና አድርጉ እያ
ለ ሲያስተምር ደረሰ።ሐተታ።
ንጉሥ በመጣ ጊዜ ተራራው
ከረብታው ተንዶ ጉድጓዳው
መልቶ ሥራ ተነቅሎ ደንያጊው
ተለቅሞ ለፈረስ ለሠረገላ እን
ዲመች ተደልድሎ ይቂያልና
በዚያ ግሥ ተናገረው። የእግዚ
አብሔር ማደሪያ ሰውነታችሁ
ን ከኃጢአት ከጣዖት ንጹሕ
አድርጉ።

፬ ወልብሱ ለዮሐንስ ከነ እምፀጉ
ረ ገመል።

ዮሐንስማ እንዲህ ብሎ ማስተ
ማሩ ነገሥታት እንጂ ካፓ ላን
ቃ ያልብሱኝ ብሎ ነው ትሉኝ
እንደሆነ ፡ ይህ ለሥጋውያን
ነው ።እሱ ግን መንፈሳዊ ነውና
፭ ይህን አይሸም ።ዮሐንስስ የሚ
ለብሰው የገመል ጠጕር ነበር ።
ሐተታ ። ገመል ምን ጠጕር አላ
ትና ቢሉ ከጋማዋ ከጅራቷ ቢ
ፈልጉ አያታጣም ልብሱን ሲ
ል ወምበዴ ይጣላዋል ብላ እና
ቱ ያነን እሠርታ አልብሳው ነበ
ር ። እንድም ገመል በቀለኛ ና
ት አጥብቆ የመታትን እስከ ፯
እስከ ፯ዓመት አትዘነጋም ባጥ
ብላ ትረግጠዋለች ስፍራ ሲመ
ቻት ገደል ገፍታ ትጥለዋለች ።
እሱም ወይወድይዎሙ ውስተ
እቶነ እሳት የምትል ሕገ በቀል
ወንጌልን አስተምራለሁ ሲል ።
እንድም ገመል ሁለት ግብር
አላት ። የሚበላና የማይበላ እን
ደ ላምና እንደ በሬ ምንዛኅ ታ
ወጣለች እንደ ፈረስ እንደ በ
ቅሎ ሰኰናዋ ጽፋቅ ነው ።እስ
መ ገመል ጽፋቅ ሰኰናሁ ወያ
መሰኰዕ እንዲል።እሱም ሕገ አ
ሕዛብ ወሕዝብ ወንጌልን አስተ
ምራለሁ ሲል ፤ እንድም ገመሎ
የሚባል ዕፅ አለ ቆርጠው አድ
፮ ርቀው ከባሕር የጣሉት እንደ
ሆነ ጭረት ይወጣዋል ያነን ታ
ትታ አልብሳዋለች ፡ ለጊዜው
ኑሮው በገዳም ነውና ልብሱን
ሲል ወምበዴ እንዳይጣላው
ነው ። ፍጻሜው ግን ለምዕመና
ን አብነት ለመሆን ተርታ ልብ
ስ ለብሳችሁ አልባሌ መስላችሁ
ኑሩ ለማለት ።
ወቅናቱ ዘአዲም ውስተ ሐቄሁ

ዮሐንስማ እንዲህ ብሎ ማስተ
ማሩ ነገሥታት እንጂ የወርቅ
ዝናር ያስታጥቁኝ ብሎ ነው ት
ሉኝ እንደሆነ ። ይህ ለሥጋው
ያን ነው ። እሱ ግን መንፈሳዊ
ነውና ይኸን አይሻም ። እሱስ
ወገቡን የሚታጠቅበት ዓረብ
ነበር ፤ያ ከደመ ነፍስ የተለየ
እንደሆነ፡እሱም ከሥጋዊ ከደ
ማዊ ላብር ልዩ ነኝ ሲል፤ይኸን
አስቀድሞ ከደመ ነፍስ ይለዩታ
ል ከወሀ ይነክሩታል ኋላ ጠጕሩ
ን ይመልጡታል ያለፉታል ቀ
ለም ያገቡታል ፤ ከደመ ነፍስ
እንዲለዩት መክሮ አስተምሮ
ከሥጋዊ ከደማዊ ግብር ይለ
ያቸዋል ፤ ከውሀ እንደ መንከር
ያጠምቃቸዋል ያስተምራቸዋል
እንደ ማልፋት ምግባር ሃይማ
ኖት ያሠራቸዋል ቀለም እንደ
ማግበት ጸጋ ክብር ያሰጣቸ
ዋል ዮሐንስ ግን እንዲህ ማ
ድረጉ ፍትወት እንስሳዊት በባ
ሕርዩ እያለች በገቢር እንዳላወ
ረዳት ያጠይቃል ።
ወሰሳዩ አንበጣ ወመዓረ ገዳም
ዮሐንስማ እንዲህ ብሎ ማስተ
ማሩ ነገሥታት እንጂ ጣቦ ጋቦ
ዶሮ ስቅስቆ ያብሉኝ ብሎ ነው
ትሉኝ እንደ ሆነ ይህ ለሥጋ
ውያን ነው ፤እሱ ግን መንፈሳ
ዊ ነውና ይህን አይሻም ምግ
ቡም አንበጣ የሚባል ቅጠል
ደቁሶ ጨው ነስንሶ ነበር ፤
አንድም አንበጣ በልሳነ አቴ
ና ቀምሲስ ይለዋል በኛም ሰባ
ቦት የጋጃ ማ ይባላል ። ወ
መዓረ ገዳም አለ ።የማን ማ
ር ይሏል ፤አንድም አንበጣ ይ
ላል በቁሙ አንበጣውን ይበላ

ው ነበር ፤በወረቡ አልጀራድ ይ
ላል አንበጣ ሲል ።ሐተታ። በዘ
መኑዋ እያሉ እንድታልፍ ለማ
ጠየቅ አሪትን አይጠቅትም ነ
በር ። በ፷ ቀን ግዘሩ የምትለው
ን ኢያሱ በ፵ ዘመን ገዝሯል ።
ሶምሶን ከአፈ አንበሳ መዓር እ
ግኝቶ ተመግቧል ከመንሰከ አ
ድግ ውሀ ጠጥቷል ። ኤልያስ
ም በአፈ ቋዕ ሥጋ እየመጣለት
ይበላ ነበር ፤ዮሐንስም በቁሙ
አንበጣውን ይበላው ነበር ። ወ
መዓረ ገዳም ባለው ወመዓረ ጸ
ደና ይላል ፤ የጣዝማ ማር ። ይ
ህንም ሊቁ አንበጣ ዘይቤ ልዕ
ልና ስብከቱ ይእቲ ።መዓር ዘ
ይቤ ጣዕመ ስብከቱ ይእቲ
ብሎ ተርጕሞታል ።
፩ ወየሐውሩ ኀቤሁ ኵሎሙ ሰ
ብአ ይሁዳ ወኢየሩሳሌም ወኵ
ሉ አድያሚሃ ለዮርዳኖስ ።
ማር ፩፤ ፭ ።
፮ በኢየሩሳሌም በይሁዳ በዮርዳ
ኖስ አውራጃ ያሉ ሰዎች ሁሉ
ከሱ ዘንድ እየሄዱ ፤
፯ ወያጠምቆሙ ለኵሎሙ በፈ
ለገ ዮርዳኖስ እንዘ ይትአመኑ
ኃጣውኢሆሙ ።
፯ ኃጢአታቸውን እየነገሩት በዮ
ርዳኖስ ያጠምቃቸው ነበር ። እ
ጊሌ ተጠመቅ በማየ ንስሐ ከ
መ ትኩን ረድኦ ለክርስቶስ እ
ያለ ፤ ሐተታ ጥምቀት ከሰስት
ወገን ነው ። መዝገበ ውሉድ ፍ
ቁረን የምትባል የጌታ ጥምቀ
ት ፤ ጥምቀተ ዮሐንስ ጥምቀተ
አይሁድ።ጥምቀተ አይሁድና ጥ
ምቀተ ዮሐንስማ አንድ አይሆ
ንም ሁሉም ልጅነት ያአሰጥ
ቢሉ አንድ አይደለም ከሰውነ

ታቸው ሰውነቱ እንዲበልጥ ፤ ከተመቀታቸውም ጥመቱ ይበልጣል ።አንድም ፷ወገን ነው ፮ቱ ምሳሌ ፮ቱ አማናዊ ።ምሳሌ አጥመቃ ለምድር በማየ አይህ ።ወለዙሎሙ· አበዊነ አጥመቆሙ· ሙሴ በደመና ወበባሕር።ወተጠምቃ እገሪሆሙ· ለክሠናት ያለው ። ጥምቀተ ዮሐንስ፤ ይህ ምሳሌ ነው ። አራቱ አማናዊ መዝገበ ውሉድ ፍቁራን የምትባል የጌታ ጥምቀት አንብዓ ንስሐ፤ደመ ሰማዕት ባሕረ እሳት ።

፯ ወሶበ ርእየ ብዙኀነ አሕዛበ እምረፊሳውያን ወሰዱቃውያን እንዘ ይመጽኡ ውስተ ጥምቀቱ ጽሚተ ።ሉቃ ፫ ፣፯ ።

፯ ከጸሐፍት ከፈሪሳውያን ወገኒ ብዙ ሰዎች ጻድቃን መስለው ኃጢአታቸውን ሠውረው አልባሌ መስለው ተርታ ልብስ ለብሰው የአሪትን መፍረሻ የወንጌልን መታነጫ እና ያለን ብለው እሱ ወደሚያጠምቅበት ሲመጡ ባየ ጊዜ ።ሐ ተታ፤እስራኤል አይደሉም ስለምን አሕዛብ አላቸው ቢሉ ስለብዘታቸው።አንድም በጸያፍ የገባ ግብረ አሕዛብ ይሠራሉና፤ባባታቸው በፋሪስ ፈሪሳውያን በሳዶቅ ሰዱቃውያን ተብለዋል ባባትም ስም መጠራት ልማድ ነው ።በጌበር ፅብራውያን በይሁዳ አይሁድ እንደ ተባሉ ።

ወይቤሎሙ· አትውልደ አራዊተ ምድር መኑ አመረክሙ· ትጕየዩ እመቅሰፍት ወእመንሱት ዘይመጽእ ።

እናንት የፍኝት አባብ ልጆች በነፍስ በሥጋ ከሚመጣው መከራ ትድኑ ዘንድ ማን ነገራችሁ ።እመቅሰፍት ወእመንሱት ወእመዓት ዘይመጽእ ይላል ።በጥሬስ በሐሳዊ መሢሕ በምጽዓት ከሚመጣው መከራ ትድኑ ዘንድ ማን ነገራችሁ ።ሊማሩለት እንዳልመጡ ያውቅ የለምን በሉ የማይጠቀም ከጉባዔው አያመጣምና አንድም የሹም ሰነፍ ባይለፈልፍ እንዲሉ ።ንግር ወኢታር ምም ብሎታልና ።አባቶቻቸው ወደው ባወጡት ስም ትውልደ አራዊተ ምድር አላቸው ። ወንድማቸውን ዮሔፍን ሸጠው በልተው እኩይ አርዌ በልዖ ብለው ነበርና ። ትውልደ አራዊተ ምድር ያላት አርዌ ገሞራዊት ናት አፈ ማኅፀኑዋ ጠባብ ነው ዘሩን ባኀ ትቀበለዋለች አባለ ዘሩን ቆርጣ ታስቀረዋለች ። በፅንስ ጊዜ አባት ይሞታል በሚወለዱበትም ጊዜ አፈ ማኅፀኑዋ ጠባብ ነውና ሥጋዋን በልተው ሆዷን ቀደው ይወጣሉ ። በዚህ ጊዜ እናት ትሞታለች ። እኒህም እንዳባት የሚሆኑዋቸውን ነቢያትን እንደ እናት የሚሆኑዋቸው ሐዋርያትን ገድለዋልና ። ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም እንት ትቀትሎሙ· ለነቢያት ወትዌግሮሙ· ለሐዋርያት እለ ተፈ ;ሠ ·;ቤሃ ብሎ እንዲያመጣው ።

፰ ግበሩኬ እንከ ፍሬ ሥናየ ዘይደልወክሙ· ለንስሐ ።

፱ ከእንግዲህስ ወዲህ ለማን የሚያበቃችሁን ሥራ ሥሩ ።

፱ ወኢይምሰልክሙ· ዘታመሥጡ በብሂለ ዘትብሉ አብ ብነ ·አብርሃም ። ዮሐ፤፰ ፴፱ ።

፱ አብርሃምን ያህል አባት ሳለን ትውልደ አራዊተ ምድር ይለናል በግለት ትውልደ አራዊቶ ምድር ከመባል የምትድኑ አይምሰላችሁ፤እንዲሉት አውቆ አመጣ እንዲሉትም አውቆ ማምጣትልማድ ነው።ብፅዓን ብፅዓን እያለ ሲያስተምር ሰምተው አሪትን ነቢያትን ሲያሳልፋቸው መጥታል እንዲሉት አውቆ ኢይምሰልክሙ· ዘመጻእኩ አስዓሮሙ· ለአሪት ወነቢያት ዘእንበለ ዳዕሙ· ከመ እፈጽሞሙ· እንጸለ ። ወኢትሁበ ለጻድቅከ ይርአይ ሙስና ቢላቸው፤ይህንማ ጻዊት የተናገረው ለራሱ አይደለም እንዲሉት አውቆ ታበውሁነሁ አሰብእ ንንግርከሙ· ከሠተ በእንተ ጻዊት ርእሰ አበው ቀደምት ከመሂ ሞተ ወ ተቀብረ እንጸለ ። ከዚህም እንዲህ አለ ።

እብለክሙ· ከመ ይክል እግዚአብሔር እምእላንቱ አዕበን እንሥአ ውሉድ ለአብርሃም ፤ እግዚአብሔር ለአብርሃም ከነዚህ ከአሕዛብ ልጅ ማስነሳት አቅሞ ውሉድ ይላል መተከት እንዲቻለው ይቻለዋል ብዬ እነግራችኋለሁ፤አንሥአ ውሉድ አንሥአ ውሉደ ይላል ። እላንቱ አላቸው አሁን ያሉ በመከከል ነውና ፤ኋላ ብሔረ ጌርጌሴኖን ገባ ብሎ እንዲያመጣው፤አዕበን አላቸው ደንጊያ ያመልክሉና፤አንድም ያቡስ ነው ይቡሳን እእምሮ ናቸ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ውና፣ ቁሬር ነው ቁሬራን አእ
ምሮ ናቸውና፣ ክቡድ ነው ክ
ቡዳነ አእምሮ ናቸውና።
፲ እስመ ናሁ ተሠይመ ማሕፄ
ውስተ ጦንደ ዕፀው ይንበር፤
፲፩ ምሳር ዓፅቁን ከግንዱ ሊለይ
ተቃጥቷልና፣ ማለት የናንተን
ልጅነት ከአብርሃም አባትነት
ሊለይ ሥልጣነ እግዚአብሔር
ተቃጥቷልና ኢይምሰልክሙ በ
ብሂለ ዘትብሉ ላለው፣ ወንጌል
ሕገ አሕዛብ ወሕዝብ ውና ተ
ሠርታለችና፣ እብለክሙ ከመ
እግዚአብሔር ይክል እንሥአ
ውሉደ ላለው፣ መለከት ከሥ
ጋ ተዋሕዷልና መኑ ኦመረ
ክሙ ላለው ክፉውን ሕሊና
ከበጎ ሕሊና ሊለይ ሥልጣነ
ክህነት ተቃጥቷልና ግብሩኬ
እንከ ፍሬ ሠናየ ዘይደልወኩ
ሙ ለንሰሐ ላለው፣
ዅሉኬ ዕፅ ዘኢይፈሪ ፍሬ ሠ
ናየ ይገዝምዎ ወውስተ እሳ
ት ይወድይዎ፤
በጎ ፍሬ የማያፈራውን ዕፅ ሁ
ሉ ይቈርጡታል በእሳት ያቃ
ጥሉታል፤ በኔ ትምርት አምኖ
በጎ ሥራ የማይሠራውን ሰው
ሁሉ ነፍሱን ከሥጋው ይለዩ
ታል በገሃነም ሥቃይ ያመጡ
፲፪ በታል፣ አንሰኬ አጠም
ቀክሙ በማይ ለንስሐ፣ ማር፩
፫። ሉቃ ፫ ፲፮ ዮሐ ፩ ፳፯ ግብ
ሐ ፩ ፭። በዚህ ያልተያዘ
በሉቃስ የተያያዘ ነው ባለጸጎች
መጥተው ምንተ ንግበር አሉ
ት። ዘበ ፪ኤ ከዳናት የሀብ ፩
ደ ለዘአልቦቱ ወዘሂ በ እክል
ከማሁ ደግበር አላቸው፤ ኃጥ
አን መጸብሐን መጥተው ም
ንተ፣ ንግበር አሉት። አልቦ ፍ
ድፋዴ ዘትገብሩ እምዘተአዘ
ዝክሙ አላቸው አንበሳ ወደቅ
የወርቅ ተኩስ የግምጃው መ
ከንጃ የላሙን መንጃ እያሉ
የሚወስዱት አላቸውና። የደል
ቄፍረ መጥተው ምንተ ንግ
በር አሉት። ኢትትዓገሉ ወ
ኢትሂዱ መነሂ አላ ንበሩ በ
በሲሳይክሙ አላቸው ዮሐን
ስ እንዲህ ብሎ ማስተማሩ ክር
ስቶስ እንጂ ቢሆን ነው ብለዋ
፲፩ ል እኔስ ለጸጅ ቢረሌን ለልብ
ስ ገላን እንዲያጽቡለት ለሱ
ጥምቀት በሚያበቃ ጥምቀት
አጠምቃችኋለሁ ለሱ ተአም
ኖ ኃጣውእ በሚያበቃ ተአም
ኖ ኃጣውእ አስተምራችኋለ
ሁ እንጂ ክርስቶስ አይደለ
ሁም።
ወዘይመጽእ እምድኅሬየ ወ-እ
ቱ ይጸንዕ እምኔየ።
ከኔ በኋላ የሚመጣው እሱ
ከኔ አስቀድሞ የነበረው ነው
አለ። የባሕርይ አምላክ ነው።
ዘኢይደልወኒ እፁር ዓዝዕና።
ጫማውን ልይዝ የማይገባኝ።
ሐተታ የንጉሥን የንጣሥትን
ጫማ ትበቃለህ ያላሉት ሰው
አይዝምና። አንድም ባሕርዩን
ልመረምር ከማይቻለኝ። አን
ድም። እሱ ከሚያደርገው ከታ
ምራቱ ከትሩፋቱ አንዱን ላ
ደርግ ከማይቻለኝ። አንድም
አግዕነ መርገምን ከምዕመናን
ለአንዱ አርቅለት ዘንድ ከማ
ይቻለኝ ከኔ አስቀድሞ የነበ
ረ ነው።
ውእቱሰ ያጠምቀክሙ በመን
ፈስ ቅዱስ ወበእሳት።
እሱ ግን በጀ ብትሉ በመን
ፈስ ቅዱስ በጀ ባትሉ በገሃ
ነመ እሳት ያጠምቃችኋል። ገ
ሃነምሰ ምድር ይእቲ እንተ
ኢትመልዕ ማየ አንዲል። ፩ም
በመንፈስ ቅዱስ እሳትነት ያ
ጠምቃችኋል። ሐተታ መንፈስ
ቅዱስን እሳት አለው፣ እሳት ም
ሉዕ ነው። መንፈስ ቅዱስም ም
ሉዕ ነውና፣ እሳት በምልዓት ሳለ
ቡላድ ከልመቱ አይገለጽም።
መንፈስ ቅዱስም ቋንቋ ሲያ
ናግር ምሥጢር ሲያስተረጉ
ም እንጅ አድሮ ሳለ አይ
ታወቅምና፣ እሳት ከቡላዱ ሲ
ወጣ በመጠን ነው ኋላ በእ
ንጨት እያቀጣጠሉ ያሰፋታ
ል መንፈስ ቅዱስም በጥም
ቀት ሲሰጥ በመጠን ነው። ኋ
ላ በሥራ ያሰፋታልና እሳት
ጣዕምን መዓዛን ያመጸል። መ
ንፈስ ቅዱስም ጣዕመ ጸጋን
መዓዛ ጸጋን ያመጣልና። እሳት
በመጠን ቢሞቁት ሕይወት ይ
ሆናል። ከመጠን ወጥቶ የሞቁ
ት እንደሆነ ግን ያቃጥላል።
መንፈስ ቅዱስም በሚገባ በ
ተጻፈው የመረመሩት እንደሆ
ነ ሕይወት ይሆናል፤ በማይገባ
ከተጻፈው ወጥቶ የመረመሩ
ት እንደሆነ ግን ይቀስፋልና፣
እሳት በላሚ ለዓማፅያን ለእለ
ይክህዱ ስሞ ወእሳት ማሕየ
ዊ ለርቱዓነ ልብ ለእለ ይገብሩ
ፈቃዶ እንዲል፣ እሳት ያቀረቡ
ለትን ሁሉ ያቃጥላል መንፈስ
ቅዱስም ሕዝብ አሕዛብ የጸ
ለዩትን ጸሎት ያቀረቡትን መ
ሥዋት ይቀበላልና፣ እሳት ው
ሀ ገደል ከልከለከለው ሁሉን

የማቴዎስ ወንጌል ።

ላጥፋ ቢል ይቻለዋል።መንፈስ ቅዱስም ቸርነቱ ከልክለከለው ሁሉን ላጥፋ ቢል ይቻለዋልና እሳት ዱር ይገልጻል መንፈስ ቅዱስም ምሥጢር ይገልጻልና እሳት የበላው መሬት ለእህል ለተክል ይመቻል ፣ መንፈስ ቅዱስም ያደረበት ሰውነት ለገድል ለትሩፋት ይመቻልና እሳት ከዛጎላቸው ሳይሰተፍ ሰባቱን መዓድናት ያጸራቸዋል መንፈስ ቅዱስም ከግብራቸው ሳይሰተፍ ሁሉን ያነጻልና ይእቲ ታነጽሕ ወኢት ረስሕ እንዲል።እሳት ከንዱፋና አምሳ ስልሳ ፋና ቢያበሩለት ተከፍሎ የለበትም።መንፈስ ቅዱስም ተከፍሎ ሳይኖር በት እስከ ምጽአት ድረስ ሲሰጥ ይኖራልና ይእቲ ትሁብ ወኢትቀብል እንዲል በእሳት ቀድሞ ሰብአ ሰዶም ሰብአ ገሞራን ከእስራኤል አንዱን ጎብር አጥፍቶበታል ለመዓት እንጅ ለምሕረት አልተፈጠረም እንዳይሉ ለምሕረትም እንደ ተፈጠረ ለማጠየቅ ።አንድም ሽክላ ሠሪ ሠርታ ስትጨርስ ነቅ ያገኘችበት እንደሆነ እንደገና መልሳ ከስክሳ በውሀ ለውሳ በእሳት ታድሰዋለች።ተሐድሶም በመንፈስ ቅዱስ ነውና።ዛቲ እሳት እንተ ከነ ይትዓፀፋ አዳም እንበለ ይትዓደ ትእዛዘ እግዚአብሔር ፈጣሪሁ አመ ነበረ ውስተ ገነት ወሶበ በልዓ እምዕፀ ዕልወት ተዓርቀ ወኢረከባ እስከነ መጽአ አዳም ጸግሟዊ ወአልበሶ እመ እግደ ወእመንፈስ እንዲል

፲፱ ዘመሥኤ ውስተ እደሁ ዘበቱ ያነጽሕ ዓውደ አክሉ ።

፲፱ ፍሬውን ከገለባ የሚለይበት መንሽ በጁ ተይዞ ያለ።

ወያስተጋብእ ሥርናዮ ውስተ መዛግብቲሁ።

ፍሬውን ከገለባው ለይቶ በሪቅ በጎታ በጎተራ የሚሰበሰብበት ወንሠርሶ ያውሳ በእሳት ዘኢይጠፍዕ። ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት የሚያቃጥል እሱ ያጠምቀክሙ በል ወደ ወርቅ ሂዶ ዘኢይጠፍዕ አለ።አንድም ዘመሥኤ ብለህ መልስ።ጣቱ ሰስት ነው በሉ የሰስትነት መያዣው ያንድነት ሁለት ነው በሉ ንዑና ሑሩ የሚልበት ሥልጣን ገንዘቡ የሚሆን።

ዘበቱ ያነጽሕ ዓውደ አክሉ ዘውእቱ ፍጥረተ ሰብእ ብሎ ወስዶታል ሊቁ።ጻድቃንን ከኃጥአን የሚለይበት።

ወያስተጋብእ ሥርናዮ ውስተ መዛግብቲሁ።ጻድቃንን ከኃጥአን ለይቶ በመንግሥተ ሰማያት የሚያኖርበት። መዛግብት ብሎ አበዛ በብዙ ወገን ትወረሳለችና።እስመ ውስተ ቤተ አቡየ ብዙኅ ማኅደር ወምዕራፍ ቦቱ እንዲል።

ወንሠርሶ ያውሳ በእሳት ዘኢይጠፍዕ።ኃጥአንን ከጻድቃን ለይቶ በገሃነም ሥቃይ የሚያመጣበት ሥልጣን ገንዘቡ የሚሆን።አንድም ክፉውን ሕሊና ከበጎው ሕሊና የሚለይበት ሥልጣን ከህነት ገንዘቡ የሚሆን።ወሥርናዮሰ በጎውን ሕሊና ከክፉ ሕሊና ለይቶ በመንፈስ ቅዱስ የሚያስጠብቅበት እሱ።መዛግብት ብሎ አበዛ ስለ ሀብቱ ብዛት ወንሠሮሰ።ክፉውን ሕሊና ከበጎ ሕሊና ለይቶ በቀኖና የሚያጠፋበት ሥልጣነ ክህነት ገንዘቡ የሚሆን እሱ በመንፈስ ቅዱስ እሳትነት ያጠምቃችኋል

በእንተ ጥምቀተ እግዚእ ኢየሱስ

፲፫ ወአሜሃ መጽአ እግዚእ ኢየሱስ እምገሊላ ውስተ ዮርዳኖስ ከመ ይጠመቅ እምዮሐንስ ማር

፲፫ ፩ ፲፫ ለጌታ ሠላሳ ሲመላው ለዮሐንስ መንፈቅ ሲተርፈው ያን ጊዜ ጌታ በዮሐንስ እጅ ይጠመቅ ዘንድ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ መጣ ።አንድም ሰው ሰብስቦ በማያጠምቅበት ጊዜ መጣ።አብ በደመና ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ብሎ ሲመሰክር መንፈስ ቅዱስ በአምሳለ ርግብ ወርዶ ከራሱ ላይ ሲቀመጥ አንድነት ሰስትነት ይታወቃልና ። ያን ጊዜ ጌታ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ መጣ አለ።ሐተታ ምነው ባሪያ ወደ ጌታው ይሄዳል እንጅ ጌታ ወደ ባሪያ ይሄዳልን።ባሪያ በጌታው እጅ ይጠመቃል እንጅ ጌታ በባሪያው እጅ ይጠመቃልን ቢሉ ጌታ መምጣቱ ለትሕትና ነው እንጅ ለልዕልና አይደለምና ፣ አንድም ለአብነትነት ጌታ ዮሐንስን መጥተህ አጥምቀኝ ብሎት ቢሆን ዛሬ ነገሥታት መኳንንት መጥታችሁ አጥምቁን ባሉ ነበርና ።ሂዳችሁ ተጠመቁ

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ልግለት አብነት ለመሆን ።ጥም ቱን በዮርዳኖስ ያደረገው ስለ ምን ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው ለ ፈጸም ።ትንቢት በሕርኒ ርእየት ወነየት ወዮርዳኖስኒ ገብዓ ድኅ ሬሁ ርእዩከ ማያት አግዚአ ርእ ዩከ ማያት ወፈርሁ ተብሎ ተነ ግሯል።ምሳሌም ዮርዳኖስ ከላይ ነቁ አንድ ነው ዝቅ ብሎ በደ ልት ይከፈላል ከታች ወርዶ ይ ጠናኛል።ዮርዳኖስ ከላይ ነቁ አን ድ እንደሆነ የሰው ሁሉ ነቁ አንድ አጸም ነው ። ዝቅ ብሎ ወደልት እንዳከፈል እስራኤል ፀግዘረት አሕዛብ በቀኍልፈት ተለያይተዋል ። ከታች ወርዶ ፀመደብ እንዲገናኝ ሕዝብና እሕዛብ በክርስቶስ በጥምቀት አንድ ሁነዋልና ።አንድም አብ ርሃም ላምስቱ ነገሥት ሰዶም ረድቶ አራቱን ነገሥት ከሎ ዶንሞርን ድል ነሥቶ ሲመለ ስ ደስ ቢለው በመዋዕልየነ ትረኑ ታለከ ወሚመ ታርእ የኒሁ ኪያሃ ዕለተ አው አልበ አለ ፡ እሱንስ አታየውም ምሳ ሌውን ታያለህና ሑር ዕድም ለዝንቱ ዮርዳኖስ ፡ ዮርዳኖስን ተሻግረህ ሂድ አለው ፡ ዮርዳ ኖስን ተሻግሮ ፀሂድ መልከ ጼዴቅ ጎብስተ በረከት ጽዋዓ አኰቴት ይዞ ተቀብሎታል አ ብርሃም የምዕመናን ዮርዳኖስ የጥምቀት መልከ ጼዴቅ የቀ ሳውስት ጎብስተ በረከት ጽዋ ዓ አኰቴት የሥጋው የደሙ እንደም ኢዮብ ከዚህ ተጠ ምቆ ከደዌው ድኑዋል ፤ ኢዮብ የአጸም ከነሕፃናቱ ደዌ የመ ርገመ ሥጋ የመርገመ ነፍስ ዮርዳኖስ የጥምቀት ምሳሌ ፤ አ ንድም እስራኤል ዮርዳኖስን ተሻግረው ምድረ ርስት ገብ ተዋል ፡ ምዕመናንም እምነው ተጠምቀው ገነት መንግሥተ ሰማያት ገብተዋልና ።ኤልያስ ዮርዳኖስን ተሻግሮ ገነት አር ጓል ምዕመናንም እምነው ተ ጠምቀው ገነት መንግሥተ ሰ ማያት ለመግባታቸው ። አንድ ም የኤልሳዕ ደቀ መዛሙርት ጸበበነ ማኅደር ንው ንግዝም ዕፀ ወንሕንፅ ከልን ማኅደረ ብለው ሄዱ።እሱም መምሕረ ትሕትና ነውና አብሯቸው ሄደ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ ሲቄ ርጥ ምሳሩ ከዛቢያው ወልቆ ከባሕር ገባበት ፡ ዝኒ ኅቡይ እ ግዚእየ ፡ ጌታዬ ጥንቱን የተ ውሰ ያውም ጠፋ ተጨርሶ አለው የገባበትን አሳየኝ አለ ው አሳየው ቅርፍተ ዕፅ ቀርፎ አመሳቅሎ ቢመታው መዝቀጥ የማይቻለው ቅርፍተ ዕፅ ዘቅ ጠ መዝቀጥ የሚገባውን ብረ ት ይዘት ወጥቷል እንደዚህ ም ሁሉ ሞት የማይገባው መ ለከት ሙቶ ሞት የሚገባው አጸምን ለማጸኑ ምሳሌ ፡ ጥም ቀቱንም ሽቶ አላደረገውም። አከ ፈቂዶ ለተጠምቆ አላ ከመ የሀበነ ሱታፌ ንጽሕ እንዲል በመጠመቁም ጸጋ ያገኘበት አይደለም ። አከ ዘረከበ ጸጋ በ ተጠምቆቱ አላ ከመ ያብርህ መክኖተ ወያጎይል ማያተ ለእ ለ ሀለምሙ ይጠመቁ ውስቴ ታ እንዲል ፡ ዮርዳኖስን ብርህ ት ማሕፀን ለማድረግ ለጥም ቀት ኃይል ለመስጠት ነው እ ንጂ ። አንድም ዮርዳኖስ በበጋ የማይጐድል በክረምት የማይ ተርፍ ማዕከላዊ ውሀ ነው የጌ ታም ጥምቀቱ እኛም ከመጥቀ ም በላይ እሱን ከመጥቀም በ ታች ነውና ።ዳግመኛ በባሕረ ጥብርያዶስ ላይ የሚሄድ ውሀ ነው ወባይ በጣና ላይ እንዲሄድ የጌታም ጥምቀት ከኛ ጥምቀ ት በላይ ነውና ።አንድም ብዙ ንውሰን አንትዕፅ ይገቡበታል እሱ ያበረታቸዋል እንጂ እነ ሱ አያበረቱትም ፤ የጌታም ጥ ምቀት ለኛ ጥምቀት ኃይል ጽንዕ ይሆናል እንጂ የኛ ጥ ምቀት ለጌታ ጥምቀት ኃይል ጽንዕ አይሆንምና ።አንድም ን ዕማን ከዚህ ተጠምቆ ከደዌ ው ተፈውሷል ንዕማን የአጸ ም ከነሕፃናቱ ደዌ የመርገመ ሥጋ የመርገመ ነፍስ ዮርዳኖ ስ የጥምቀት ምሳሌ ።ኢዮብ ን ዕማን ጌታ የተጠመቁበት ወደ ቡ አንድ ነው ።ትንቢቱን አ ውቆ አናግሯል ምሳሌውንም እንጂ አውቆ አስመስሏል ።ም ሥጢሩ እንደምነው ቢሉ ዲ ያብሎስ የጨለማ መጋረጃ ጋ ርዶ በአጸምና በሔዋን ሥቃይ አጸናባቸው ስመ ግብርናታች ሁን ጽፋችሁ ብትሰጡኝ ባቀ ለልሁላችሁ ነበር አላቸው ።አ ጸም ገብሩ ለዲያብሎስ ሔዋን አመቱ ለዲያብሎስ ብለው ጽ ፈው ሰጡት ፡ መጻፉስ የለም ይሁንብን ማለታቸውን መናገ ር ነው እንጂ እሱ በሁለት ፅ ጠነ ሩካም ጽፎ አንዱን በዮ ርዳኖስ አንዱን በሲኦል ጥሎ ታል ፡ በዮርዳኖስ የጣለውን ሲ

ጠመቅ እንደ ሰውነቱ ተረግ
ጠ እንደ አምላክነቱ አቅልጠ
አጥፍቶላቸዋል ። በሲኦል የጣ
ለውን በዕለተ ዓርብ በአከለ
ነፍስ ወርዶ ነፍሳትን ሲያወ
ጣ አጥፍቶላቸው ወጥቷል ።
፲፱ ወዮሐንስስ ዓበዮ እንዘ ይብል
አንሰ አፈቅድ እምኀቤከ እጠ
መቅ ።
፲፱ ዮሐንስ ግን ባሪያ በጌታው
እጅ ይጠመቃል እንጂ ጌታ በ
ባሪያው እጅ ይጠመቃልን ብሎ
አይሆንም አለው ።
ወአኀተኑ ትመጽእ ኀቤየ ።
ባሪያ ወደ ጌታው ይሄዳል እ
ንጂ ጌታ ወደ ባሪያው ይሄዳ
ልን አለው ፤ እናቴ ምንትኑ አነ
ከመ ትምጽኢ ኀቤየ አመ
ለእግዚእየ ብላ ነበርና ። ከዚ
ያ አያይዘ እንዲህ አለ ።
፲፭ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ
ወይቤሎ ኀድግ ምዕረሰ ።
፲፭ ጌታ መለሰ አንድ ጊዜስ ተው
አለው ። ሐተታ እንድ ጊዜ ቢ
ጠመቅ ሁለተኛ ፤ በፈቃድ ቢ
ጠመቅ በግድ ፤ በሰውነቱ ቢጠ
መቅ ባምላክነቱ መጠመቅ የለ
በትምና ።
እስመ ከመዝ ተድላ ውእቱ ለነ
ይህ ለኛ ተድላችን ነውና ።
ሐተታ ። ራሱን ከዮሐንስ አግ
ብቶ አንተም መጥምቀ መለ
ኮት ተብለህ ክብርህ ይነገራልና
እኔም በባሪያው እጅ ተጠመ
ቀ ተብሎ ትሕትናዬ ይነገራልና
ወይደልወነ ከመ ንፈጽም ኵሎ
ጽድቀ ።
ትንቢተ ነቢያትን ልንፈጽም
ይገባናልና ዮሐንስ እንዲያጠ
ምቅ ጌታ እንዲጠመቅ ትን
ቢት ተነግሯልና ። አንድም እ
ስመ ከመዝ ተድላ ለነ ። ራሱ
ን ከምእመናን አግብቶ ይህ
ለኛ ተድላችን ነውና ። አናን
ተም ብትጠመቁ ይወርድላ
ችኋል ለማለት ። ወይደልወነ ከ
መ ንፈጽም ኵሉ ጽድቀ ።
ጽድቀ ተሰብአን ልንፈጽም ይ
ገባናልና ። አንድም ራሱን ከአ
ብ ከመንፈስ ቅዱስ ጋራ አን
ድ አድርጎ ይህ ለኛ ተድላች
ን ነውና ፩ለ ። አብ ዝንቱ ው
እቱ ወልድየ ብሎ ሲመሰክር
መንፈስ ቅዱስ በአምሳለ ርግ
ብ ወርዶ ከራሱ ላይ ሲቀመ
ጥ አንድነት ሶስትነት ይገለጻ
ልና ። ወይደልወነ ከመ ንፈጽም
ኵሉጽድቀ ። በማኅፀን የጀ
መርነውን ቸርነት ልንፈጽም
ይገባናልና ።
ወእምዝ ኀደጎ ።
ከዚህ በኋላ ተወው ። ሐተታ ፤
እንዲያው አይተወውም ስመ
አብ ብክ ወሰመ ወልድ ለሊ
ክ ወስመ መንፈስ ቅዱስ ህል
ው ውስቴትክ ባዕደ አጠምቅ
በስምክ ወበስመ መኑ አጠ
ምቅ ኪያክ አለው ። ወልዱ ለቡ
ሩክ ከሣቴ ብርሃን ተሣሃለነ ፤
አንተ ከህኑ ለዓለም በከመ
ሚመቱ ለመልክ ጼዴቅ ብለህ
አጥምቀኝ አለው ። ከዚህ በኋላ
ተያይዘው ወደ ባሕር ወር
ደዋል ።
፲፮ ወተጠሚቆ እግዚእ ኢየሱስ
ሶቤሃ ወፅአ እማይ ። ሉቃ ፫ ፣
ግዕ፩ ፣ ግሩ ፣
፲፯ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከ
ተጠመቀ በኋላ ከውሃው ወጣ
ሐተታ ። ጥምቀቱን በውሀ ያደ
ረገው በሌላ ያላደረገው ስለ
ምን ቢሉ ትንቢቱ ምሳሌው
ሊፈጸም ። ትንቢት መእነገ፡ኑከ
ሙ በግይ ንጹሕ ወትነጽሑ
እምርኩስክሙ ተብሎ ተነግ
ሯል ። ምሳሌም ለታውፅእ ባሕ
ር ኵሉ ዘይትሐመስ ዘበ መን
ፈሰ ሕይወት ባለ ጊዜ በልብ
የሚሳቡ በእግር የሚያሽከረ
ክሩ በክንፍ የሚበሩ በደመ
ነፍስ ሕያዋን ሁነው የሚኖሩ
ፍጥረታት ተገኝተዋል ። በረው
በረው የሄዱ አሉ ከዚያውም
የቀሩ አሉ ። በረው የሄዱ የኢ
ጦጭቃን ከዚያው የቀሩ የጥ
ጭቃን ምሳሌ ። ይህስ እንዳይ
ሆን ወበረከሙ ለክልኤሆሙ
በአሐቲ በረከት ይላል ብሎ
በልብ የሚሳቡ የሰብአ ዓለም
በእግር የሚያሽከረክሩ ከትሩ
ፋት ወደ ትሩፋት የሚሉ የበ
ሕታውያን ። በክንፍ የሚበሩ ተ
መስጠ ያላቸው የሰማዕታት
ምሳሌ ትንቢቱን አውቆ አና
ገራል ፤ ምሳሌውንም እንጂ ባ
ወቀ አስመስሏል ፍጻሜው እ
ንደምነው ቢሉ ውሀ በዙፋን
ከለ ንጉሥ ባደባባይ እስ
ከለ ጽጉስ ለሁሉ ርኩብ ነው
ጥምቀት መሠራቱ ለሁሉ ነ
ውና ። ውሀ ጽንፍ እስከ ጽንፍ
ይፈሳል ። ጥምቀትም ጽንፍ እ
ስከ ጽንፍ ይደረጋልና ። ውሀ
ያነጻል ጥምቀትም ያነጻልና ።
ውሀ ለወሰደው ፍለጋ የለው
ም ። በጥምቀትም የተሰረየ ኃ
ጢአት ዳግማ አይመረመርም
ና ። ውሀ መልክ ያሳያል መ
ልክ ያለመለግል ። ጥምቀትም
መልክአ ነፍስ ያሳያልና መል

ክአ ነፍስ ያለመልማልና።በው
ሀ የታጠበ ልብስ ኃይል ጽን
ፅ ግዘፍ እየነሣ ይሄዳል ም
ፅመንናም ተጠምቀው ገድል
ትሩፋት እያከሉ ይሄዳሉና።አ
ንድም ሥጋዊ ተፍነሮ የነር
ብቃ የነሲፓራ በውሀ ምክን
ያት ሁኑዋል መንፈሳዊ ተፍ
ጎርንም በውሀ ለማድረግ።አ
ንድም ሸክላ ሠሪ ሠርታ ስት
ጨርስ የነቃባት እንደሆነ እን
ደገና ከስክሳ በውሀ ለውሳ ታ
ድሰዋለች።ተሐድሶም በጥምቀ
ት ነውና፡አንድም በውሃ ቀ
ድሞ ሰብአ ትክትን ኋላ ግብ
ፃውያንን ከጠፋብት በኋላ ለ
መግት እንጂ ለምሕረት አል
ተፈጠረም ብለው ታል፡ለምሕ
ረትም እንደተፈጠረ ለማጠየ
ቅ።ሐተታ የወዲያኛው ቀስቱ
ን እያጋለ መርዝ እየቀባ እያ
ተባ ያመጣል።የወዲህኛውም
እግዚአብሔር ጥበቡን ገልጸ
ለት ጀባውን ከውሀ ነክሮ ለ
ጋሻው አልብሶ ይሄዳል መር
ዙን ጀባው ይጠርግለታል፡ግ
ለቱን ውሀው ያቀዘቅዝለታል
ስለቱን ጋሻው ይመልስለታል
እንደዚህ ሁሉ ምዕመናንም
በጥምቀት ባገኙት ኃይል ድ
ል ይነሳሉና።

ወናሁ ተርጎመ ሎቱ ሰማያ።
ሰማያ ተከፈተለት ። ሐተታ ።
በሰማያ መከፈት መዘጋት የለ
በትም ያ፫ በተከፈተ ጊዜ የው
ስጡ እንዲታያ ያልተገለጸ ም
ሥጢር ተገለጸለት ሲል ነው።
ወርአየ መንፈሰ እግዚአብ
ሔር እንዘ ይወርድ ከመ ር
ግብ ወነበረ ላዕሌሁ።

መንፈስ ቅዱስ በአምሳለ ርግ
ብ ወርዶ በራሱ ላይ ሲቀመ
ጥበት አየ ። ሐተታ ፡መንፈስ
ቅዱስን ርግብ አለው ርግብ
ኃዳጊተ በቀል ናት።መንፈስ
ቅዱስም ኃዳጌ በቀል ነውና
አንድም ርግብ በኖኅ ጊዜ ሐፀ
ማየ አይኅ ነትገ ማየ አይኅ
ስትል ቄፅለ ዕፀ ዘይት ይዛ
ተገኝታለች ፤መንፈስ ቅዱስም
ተስፋ መስቀልን ያበስራልና።
አንድም ርግብ ክንፏን ቢመ
ታት ዕንቁላሏን ቢሰብሩባት
ቤቷን ካላፈረሱባት አትሄድ
ም።መንፈስ ቅዱስም ኃጠአ
ት ቢሠሩ ፈጽመው ከልክዱት
አይለይምና ። ታሪክ ፡አንድ ባ
ሕታዊ እንጻየው ወለተ ከህነ
ግልፎን አጊጣ አይቶ በሐፀ ዝ
መት ተነደፈ ። ላግባሽ አላት
ላበቱ ንገረው እምቢ አይል
ሀም አለችው ሂዶ ነገረው ።
ፈጣሪዬን ልጠይቅ ብሎ ከጣ
ያቱ ዘንድ ገብቶ ልስጠው
አልስጠው ብሎ ጠየቀው።ቆ
ቡን ይቅደድ ፈጣሪውን ይክድ
ይሽን ካላደረገ አትስጠው አ
ለው ሂዶ ነገረው።ቆቡን ቀደ
ደ ፈጣሪውን ካደ ። በዚህ ጊዜ
አድሮበት የነበረ መንፈስ ቅ
ዱስ በነጭ ርግብ አምሳል ተ
ለይቶት ሲሄድ አይቷል ።ያል
ኸኘን አደረግሁ ስጠኝ አለው
ሁለተኛ ልጠይቅ ብሎ ገብ
ቶ ቢጠይቀው ። ቄይ ፈጣሪ
ውም ፈጽሞ አልራቀውም
ባጠገብ ባጠገቡ ይጠብቀ
ዋልና አትስጠው አለው ።
አይሆንም አለው፡ለዚህን ብ
ዬ ፈጣሪዬን ከድሁ ቆቤን ቀ
ደድሁ ብሎ ንስሐ ቢገባ ተ
መልሶ በርግብ አምሳል ሲያ
ድርበት አይቷል ። ጥምቀቱን
በመዓልት ያላደረገው በሌሊ
ት ያደረገው ስለምን ቢሉ ።
በመዓልት አድርጎት ቢሆን
መንፈስ ቅዱስን በቁሙ ርግ
ብ ነው ብለው በተጠራጠሩ
ነበርና ።አሁንስ በቁሙ ርግብ
አለመሆኑ መንፈስ ቅዱስ
መሆኑ በምን ይታወቃል ቢ
ሉ ።ጌታ የተጠመቀ ከሌሊቱ
ባሥረኛው ሰዓት ነው በዚያን
ጊዜ ተሐዋስያን ከየቦታቸው
እይናወጡምና ። በቁሙ ርግብ
አለመሆኑ መንፈስ ቅዱስ መ
ሆኑ በዚህ ይታወቃል፡መንፈ
ስ ቅዱስም መውረዱ ከውሀ
ው ከወጣ ከዮሐንስ ከተለየ
ነው ።ከወሀው ሳለ ወርዶ ቢ
ሆን ለቀድሶተ ማያት የወረደ
ነው ባሉ ነበረና ከዮሐንስ ጋ
ራም ሳለ ቢሆን ስለ ከብረ
ዮሐንስ የወረደ ነው ባሉ ነበ
ርና ።ረቦ ወርዷል ያሉ እንደ
ሆነ አብ ምሉዕ ነው እንተም
ምሉዕ ነህ እኔም ምሉዕ ነኝ ሲ
ል ።አሰይፎ ወርዷል ያሉ እን
ደሆነ የብሉየ መዋዕል የአብ
ሕይወት ነኝ የብሉየ መዋዕል
ያንተም ሕይወት ነኝ እኔም ብ
ሉየ መዋዕል ሕይወት ነኝ ሲ
ል ወርዶ ራሱን ቄንጠጥ አድ
ርጎ ይዘታል አብ አኃዜ ዓለ
ም ነው አንተም አኃዜ ዓለም
ነህ እኔም አኃዜ ዓለም ነኝ ሲ
ል ።መውረዱ ግን የማጎፅኑን
ለመግለጽ ነው ።አንድም ለአ
ብነት እናንተም ብትጠመቁ እ
ንዲህ ይወርድላችኋል ለማለት

ወናሁ መጽአ ቃል እምሰማይ ዘይብል ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘእፈቅር ዘበቱ ሠመርኩ ። ሉቃ ፱ ፴፭ ። ፲፯ ለተዋህዶ የመረጥሁት በሱ ሀልው ሁኜ ልመለክበት የወደድሁት ልጄ ይህ ነው የሚል ቃል ከወደ ሰማይ ተሰማ ሐተታ ። በዚህ አድሮ ያለው ልጄ ነው አላለም ፩ድ አከል ፩ በሕርይ አድርጎ ይህ ልጄ ነው አለ እንጂ ።ኢይቤ ዘላዕለ ዝንቱ ወልድየ አላ ይቤ ዝንቱ ውእቱ ወልድየ እንዲል ።ወልድየም ግለቱ እንደ አምላክነቱ ነው እንጂ እንደ ሰውነቱ አይደለም ። ኢይቤ ዝንቱ ወልድየ ዘከመ ትስብእቱ አላ ይቤ ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘከመ መለኮቱ እንዲል ።

በእንተ ተመክሮት ዘኢየሱስ ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ ወእምዝ ወሰዶ መንፈስ ገዳመ ለእግዚእ ኢየሱስ ።ማር ፩ ፩ ፲፪ ሉቃ ፬ ፩ ከተጠመቀ በኋላ ፈቃዱ አነሣስቶ ወደ ገዳም ወሰደው ። ወሰበ ትሰምዕ እንዘ ይብለከ መንፈስ ወሰዶ ገዳመ ኢተሐሊኬ ከመ ፍጡር ውእቱ ። አላ መንፈስሰ ሥምረቱ ይእቲ እንዲል ።አንድም መንፈስ ቅዱስ የሚል አብነት ይገኛል ሰማዕታትን አነሣስቶ ወደ ደም ጻድቃንን አነሣስቶ ወደ ገዳም እንዲወስድ ወሰደው ማለት አይደለም ፈቃዳቸው አንድ መሆኑን መናገር ነው ።ተጠምቆም አልዋለም አላደረም ዕለቱን ገዳም ሂዷል ።እናንተም ተጠምቃችሁ እትዋሉ እትደሩ ዕለቱን ገዳም ሂዳ ለማለት አብነት ለመሆን ወደ ገዳም ሄደ አለ ። አዳም ከዚህ ዓለም አፍአ በምትሆን በገነት ድል ተነሥቶ ነበርና ። እሱም ከዚህ ዓለም አፍአ በምትሆን በገዳም በቮቱ አርእስተ ኃጣውእ ድል ለመንሳት ። አንድም በገዳም ያር ይቀላል ለወጣንያን አብነት ለመሆን አንድም በገዳም ያር ይጸናል ለፍጹማን አብነት ለመሆን ።

ከመ ይትመከር እምዲያብሎስ ከዲያብሎስ ይፈተን ዘንድ ፣ እፈተናለሁስ ብሎ ሄዶ ቢሆን ዕዳ በሆነበት ነበር ።ከሄደ ዘንድ ያሩን እየቀለመ ይሰብርበታል እንጂ ።

ይህንም ያር እግርበታለሁ ብሎ አላደረገውም ንግእ ፩ድ መሻዴ እምአፍአ ከመ ትኩን ፍቱነ ወስቡከ እንዲል መ ከራውንም ሽቶ አላመጣውም አከ ፈቂዶ መከራው ለጸላኢ አላ ከመ ያብጥል ኃይሎ ለዘ ያሜክር በኃይሉ ለቃል ዘከነ ፩ደ ምስለ ሥጋ እንዲል ።መ ከራውንም አነሣስቶ አለመጣውም ኢሆከ አግዚእነ እሱ ንተ ሕማማተ ከመ ይኅልፉ ዲቤሁ አላ በሁከቶሙ ማሰኑ እንዲል ።መዋጋቱም በሰውነቱ ነው ፣ኢሠርዓ እግዚእነ ቀትለ በመለከቱ አላ በሥጋሁ ዘይ ትዌከፍ ሕማማተ እንዲል ። ድል መንሳቱም በሰውነቱ ነው እንጂ በአምላክነቱ አይደለም ወኢሞየ በኃይሉ መዋጊት እንዲል ።በአምላክነቱስ ድል ቢነሳው ባልተደነቀም ነበር ፣ሰበሰ ሞየ እግዚእነ በኃይሉ መዋጊት እምኢከነ መንክረ ወእምኢከነት ትሩፋት ዘውስቴቱ ዘኢስብሕት ወዘኢውድስት አኮ መንክር እመ ሞየ ኃያል ለድኩም እንዲል ።

፪ ወጸመ ፵ መዓልተ ወ፵ሌሊተ ፪ ፵መዓልት ፵ሌሊት ጸመ ።ሠራዔ ሕግ ነውና ጸምን መጀመሪያ ሕግ አደረገ ። አንድም ሥራውን በጸም ጀመረ ።ሐተታ መብል ለኃጣውእ መሠረት እንደ ሆነ ፣ጸምም ለምግባር ለትሩፋት መሠረት ናትና ።እግለጸሎት ወእጎታ ለአርምሞ ወነቅዓ ለአንብዕ ወጥንተ ሁሉ ገድል ሠናይት እንዲል ። ፵መዓልት ፵ሌሊት መሆኑ ስለምን ቢሉ ቀድሞ አብቶቹ ነቢያት ፵፵ጹመዋል ከዚያ በኋያተርፍ አተረፈ በያጕድል አጕደለ ብለው አይሁድ ደግቱን ሕገ ወንጌልን ከመቀበል በተከለከሉ ነበረና ፣ሙሴ በ፵ዘመኑ ለዕብራዊ ረድቶ ግብፃዊን ገድሎ በናፃ ቀብሮ ታል ።ሙሴ የወልደ እግዚአብሔር ዕብራዊ የአዳም ግብፃዊ የዲያብሎስ ኖፃ የመስቀል ። አንድም የቮቱ አርእስተ ኃጣውእ ምሳሌ ።ሙሴ ፵ጹሞ ሕገ ኦሪትን ሠርቷል እሱም ፵ጹሞ ሕገ ወንጌልን የሚሠራ ነውና ሙሴ፵ዘመን በምድያም ኦሮ አስራኤልን ከግብፅ አውጥቷቸዋል ።እሱም ፵ጹሞ

ወንጌል ዘማቴዎስ።

ነፍሳትን የሚያወጣ ነውና ። አንድም የእስራኤል ገብኞች በሃቀን ተመልሰዋል። እሱም የመንግሥተ ሰማይ ገብኖ ነውና እስራኤል በገዳም ሃዘመን ኑረው ምድረ ርስት ገብ ተዋል። እናንተም ሃብትጸመንነት መንግሥተ ሰማያት ት ገባላችሁ ለማለት። ኤልያስ ሃጸሞ ገነት ገብቷል። እናንተም ሃብትጸመ ገነት መንግሥተ ሰማያት ትገባላችሁ ለማለት። ሕዝቅኤል በፀጋማይ ጐኑ ሃቀን ተኝቶ ስድስት መቶ መታን አስነሥቷል ። እናንተም ሃብትጸመ ትንሣኤ ዘለክብር ትነሣላችሁ ለማለት ። ዕዝራሃቀን ከምግቡ ተከልክሎ መጻሕፍትን አጽፏል። አንሰ በውአቶን መዋዕል ኢበላዕኩ እክለ ወኢሰተይኩ ማየ። እመንቱሰ መዓልተ ይጽሕፉ ወሠርከ ይደረሩ እንዳል እነዚያ ቀን ሲጽፉ እየዋሉ ማታ ይ መገባሉ ። እሱ ግን ቀን ሲያጽፈው የሚውለውን ሌሊት ሲያስበው ይድር ነበር ። እናንተም ሃብትጸመ ምሥጢር ይገለጥላችኋል ለማለት ። እባብ አክሉ የደገደገበት እንደሆነ ሃቀን ከምግብ ተከልክሎ ይሰነብታል ። በስቀረተ ዕፅ በስቀረተ ዕብንም ቢሉ አልፎ ሲሄድ ተገፎ ይወድቅለታል ይታደሳል።እናንተም አርባ ብ ትጸመ ተሐድሶተ ነፍስ ታገኛላችሁ ለማለት ። ምሳሌውን አውቆ አስመስሏል ፍጻሜው እንደምን ነው ቢሉ አዳም በ ሃቀን ያገኘውን ልጅነት አስ ወስዶ ነበርና ለሱ እንደከሰ ለ ማጠየቅ ። አንድም በሃቀን ተ ስእሎተ መልክዕ ለተፈጸመለ ት ሰው ሁሉ ሊከስ እንደመ ጣ ለማጠየቅ።ላይቱ ባሕርያ ት አሥር አሥሩን ለመከስ። አምስተኛ ባሕርየ ነፍስን የ ጨመሩ እንደሆነ ስምንት ስምንቱን ሊከስ እንደመጣ ለማጠየቅ ። ከዚህም ተራበ አልሳሳም ተዋጋ ድል አል ተነሣም ወሰበ ጸመ እግዚእ ሃመዓልተ ወሃሌሊተ ከሠተ ከመ ኢሐመ ሥጋሁ እምረኃ ብ ወፅምዕ በኃያል ዘይደሉ ለመለኮት እንዲል ። ከዚህም ሥራውን ሠርቶ ሥሩ አለ እ ንጂ ። በልዋጁበት ጣት የዘንዶ ጉድንድ ይለኩበት እንዲሉ ሳይሠራ እኛን ሥሩ አላለንም ወሐሮን እግዚእ ለዕስ ግብ ራት እንዲል፣ዕስ ግብራት የተ በሉ ጥምቀት።ተአምኖ ኃጣውእ ፣ከዊነ ሰማዕት፣ተባሕትዎ ም ንኩስና።ጥምቀት በዕደ ዮሐን ስ መጠመቅ ተአኖ ኃጣውእ ከተአማንያነ ኃጣውእ ጋራ አ ንድ ሁኖ መቄጠር፣ከዊነ ሰ ማዕት አንሰ በእንተ ዝንቱ ተወለድኩ ወእንበይነ ዝንቱ መጻእኩ ውስተ ዓለም ከመ እኩን ሰማዕተ በጽድቅ ብሎ ከጲላጦስ ፊት ቁሞ መመስ ከር ተባሕትዎ ሃቀን ከምግ ብ ተከልክሎ በገዳም መኖር። ምንኩስና በድንግልና መኖር ነው።ረቂቅ ዘእምረቂቅ እንደ ሆነ ለማጠየቅ በጎቱም ድን ግልና ተፀነሰ በጎቱም ድንግል ና ተወለደ ። ዘኢይርኅብ እም ዘኢይርኅብ እንደሆነ ለማጠየ ቅ ሃመዓልት ሃሌሊት ጸመ ዘኢይትገሥሥ እምዘኢይትገ ሠሥ እንደሆነ ለማጠየቅ በባ ሕር ላይ ሄደ ። ብርሃን ዘእም ብርሃን እንደሆነ ለማጠየቅ ብ ርሃነ መለኮቱን በደብረ ታቦ ር ገለጸ፣ሕይወት ዘእምሕይወ ት እንደሆነ ለማጠየቅ ያሬት ቀን ሬሳ አልዓዛርን አነሣ ። ወአምዝ ርኅበ ።

ከዚህ በኋላ ተራበ።ሐተታ ረ ኃቡም የፈቃድ ረኃብ ነው እ ጂ እንደኛ ረኃብ አይደለም እኛ ብንበላው ቀኑጣን ብን ተወው ስልት ቀጠና ይሆን ብናል።ረኃበ እግዚእነሰ አኮ ከ መ ረኃበ ዚአነ አላ ገጸ ረኃ ቡ ፍሉጥ እምኔነ ለነሰ በግብ ር ይመውዓነ ወሎቱሰ በፈቃ ዱ እንዲል ። አንድ ጊዜ ርኅበ አንድ ጊዜ ኢርኅበ ይላል እ ንደምነው ቢሉ ። ከፎት አክል ፩ አክል ከሁለት ባሕርይ ፩ባሕር ይ እንደሆነ ለማጠየቅ ።በእንተ ምንት ርኅበ እግዚእነ ዘእንበለ ጸዕሙ ከመ ያጠይቅ ከመ ውእቱ እም፪ ህላዌያት እንዲል ። መራ ቡም ለአጽድቆተ ትስብእት ለ ካሳ ነው። ወቀርበ ዘያሜክር ። የሚፈታተነው ዲያብሎስ ቀረበ ሐተታ እንዲያው አይቀርበው ም ርኅብኩ የሚል ድምፅ አ ሰምቶት ፍሬ ዕፅ ሲሻ አይቶት መልኩን አጸውልጎ ታይቶት እሱም እንዲያው አይቀርብም በአምሳለ ሠዓሊ በአምሳለ ሐ ራሲ በቀዳዳ ሽልም ትኩስ ዳ ቦ የያዘ መስሎ ሁለት ደንጊ ያ ይዘ ይቀርባል እንዴን ላ

ተ አንዱን ለዚህ ለሚሉ አድርገህ እንብላ እለዋለሁ ደንጊያውን ግ ለው ከግድረግ የያዝኸውን እንጀራም ያለኝ እንደሆነ አላ ምን እበቱን በመብል ምክንያ ት ድኋ እንደነሣሁት እሱን ም ይመብል ምክንያት ድል እ ነሣዋለሁ ብሎ።

ወደዲያቡ እመሰ ወልደ እግዚ አብሔር አንተ በል ከመ አላ አዕሸን ጎብስተ ይኩና።

በዮርዳኖስ ዝንቱ ውእቱ ወል ድየ ብሎ ሊመሰክርለት ሰም ቆ ነበርና የእግዚአብሔርስ ል ጅ ከሆንህ እኒህ ደንጊያዎች ጎብስት ይሁኑ ብለህ እዘዝ አ ለው።ቢያደርገው የሰይጣን ተ አዛዢ ብቡ ዕላ አልበታለሁ ባያ ደርገው ደክሞ አሰንዋለሁ።ቢ ያደርገው ሌላ ያር እሸለታለሁ ባያደርገው ድክሙን አይቼ እቀርባለሁ ብሎ።ደንጊያውን ጎብስት አድርግ ማለቱ ምን ልማድ ይዘ ነው ቢሉ በዮሴ ፍ ልማድ።ዮሴፍን አባቱ የሱ ን ስንቅ ለብቻ አሲዘ ለወንድ ሞችህ ስንታቸውን ሰጥተህ ወንድሞችህን ጠይቀህ ና ብሎ ላከው።ያሉበትን አጥቶ ሲፈ ልግ የሱ ስንቅ አለቀበት ከዚ ያ እንዳይበላ አባቱ ያላዘዘው ነ ው።ረኃብ ጸንቶበት ሳለ መ ልእክ ያባትህን ፈጣሪ ደንጊያ ውን ዳቦ አድርግልኝ ልትለ ውም እለው።ወደእግዚአብሔ ር ቢያመልክ ደንጊያው ዳቦ ሁኖለት ተመግቧልና እንዲህ እሰ።

፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ። ጌታም መለሰ።

ወደቤሎ ጽሑፍ ከመ እከ በ ጎብስት ከመ ዘየሐዩ ሰብእ። ዘዳ፣፰ ፫ ሉታ፣፬ ፬።

ሰው የሚድነው በጎብስት ብቻ እንዳይደለ ተጽፏል።

አላ በሁሉ ቃል ዘይወጽእ እ ምአፋሁ ለእግዚአብሔር።

እግዚአብሔር ዳን ያለው ይ ድናል ሙት ያለው ይሞታል እንጂ።አንድም ሰው የሚድን ገበሬ በጸረበት በጎብስት ብቻ እንዳይደለ ተጽፏል፣እግዚአብ ሔር ምግብ ይሁን ያለውም ምግብ ይሆናል እንጂ፣እስራ ኤል ፵ ዘመን በትርሀ አልወደ ተ ጫማህ አልወለቀ ልብስህ አላለቀ እንዲሉ፣ከውቅያኖስ በ ደመና አይበት ተቋጥር በነ ፋስ ወደልጋዝ ተጭኖ መጠ ድንብላል አህሉ መልኩ በረ ድ መስሉ ወእንዘ የኃድግ ህየ ይላል የውርጭ ገበታ ሲነጸፍ እየዘነመላቸው አርባ ዘመን ተ መግበዋልና።አንደም ሰው የ ሚድን ገበሬ በጸረበት በጋረ በት በእንጀራ ብቻ እንዳይደ ለ ተጽፏል።በዓቂበ ሕግም በ ትምህርትም ነው እንጂ።ሐተ ታ።የሰው ባሕርዩ ባሕርይ እ ንስሳዊ ባሕርይ መልአክዊ ነው ባሕርይ እንስሳዊ ምግብ ሲያ ጣ ይጎዳል፣ባሕርይ መልአክዊ ትምህርት ሲያጣ ይጎዳልና።አ እምር ከመ በአማን ሲያይ ቃለ እግዚአብሔር ሲሲተ ልብ ታ ላቲሁ ለእግዚአብሔር ወአም ጽእ ረኃብ እክል ወጽምዋ ማይ ለብሔር ረኃበሰ እምሰሚዓ ቃለ እግዚአብሔር እንዲል። አንድም ወልደ እግዚአብሔር ስ ከሆንህ ይህ እንደ ድንጊያ ፈዘ ያለ ሰውነትህ ጎብስቶ ሕ ይወት ጎብስተ መድኃኒት ይ ሁን ብለህ እዘዝ ሲያሰኘው ነው።ጌታም ሰው የሚድን በ ዕሩቅ ብእሲ ሥጋ እንዳይደል ተጽፏል።አክላዊ ቃል በተዋ ሕዶው ሥጋ ነው እንጂ አለው

፭ ወእምዝ ነሥአ ወወሰዶ ውስ ተ ቅድስት ሀገር።

፮ ከዚህ በኋላ ወደ ቅድስት ሀ ገር ወደ ኢየሩሳሌም ወሰደው ሐተታ።እሱስ አይመስደውም ፈታዱን አውቆ ስለሄደለት ክ ህናትን ድል ነሥቼበት በማላ ውቅ በገዳም ቢሆን ነው እ ንጂ። ክህናትን ድል በም ነሳበት በቤተ መቅደስ ቢሆን መች ድል ይነሣኝ ነበር ብሏ ል ፈታዱን አይቶ ስለሄደለት ነሥአ ወሰዶ አዕረገ ይላል።

ወጎቀሞ ውስተ ተድባበ ቤተ መቅደስ።

ተድባብ ማዕዘንት ርእስ ይላል አብነት፣ተድባብ ያለ እንደሆነ ከገንቡው ማዕዘንት ያለ እን ደሆነ ከምሕዋሩ ርእስ ያለ እ ንደሆነ ከጕልላቱ አቆመው። ከዚህም በአምሳለ ሊቀ ካህና ት አምሞ ጠምጥሞ መነሳስን ይዘ ይታየዋል።

፯ ወይቤሎ እመሰ አማን ወልደ እግዚአብሔር አንተ ቅንጽ እ ምዝየ ወተወረው ታሕተ።

፯ መዝ፣፺፩።

በዕውነት ወልደ እግዚአብሔ ር ከሆንህ ከዚህ ዘለህ ወደቻ ች ውረድ አለው፣ሐተታ ቢ ሰበር አርፈዋለሁ ባይሰበር ም ትሐት አሰኝዋለሁ ቢያደርገው

ሌላ ያር እሸለታለሁ ባያደር
ገው ደክማ አሰኘዋለሁ ቢያ
ደርገው የሰይጣን ተአዛዚ ብዙ
ዕጻ እልበታለሁ ባያደርገው ድ
ከሙን አይቼ አቀርበዋለሁ
ብሎ ነው ፡
እስመ ጽሑፍ ከመ ለመላእክ
ቲሁ ይኤዝዘሙ በእንቲአከ
ከመ ይዕቀቡከ በሁሉ ፍናዊከ
በመንገድህ ሁሉ ይ ብቁህ ዘ
ንድ መላእክትን ስላንተ እን
ዲያዛቸው ተጽፏልና ። ወበእደ
ዊሆሙ ያነሥኡከ ከመ ኢት
ትዐቀፍ በዕብን እግርከ እግረ
ክ ይላል ። እግርህ እንዳይሰና
ከል ። በእጃቸውም ያነሡሃል የ
ሚል ጽሑፍ አለና ። ጌታ ከ
ላይ ጠቅሰበት ነበርና ፡ እሱም
ፈንታውን ይንጐዳጐዳል ።
፯ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ
ወይቤሎ ካዕበ ጽሑፍ ኢታ
መክር ለእግዚአብሔር አምላ
፯ ክከ ። ዘዳ ፮ ፲፮ ።
ዳግመኛ ፈጣሪህን እግዚአብሔ
ርን አትፈታተነው የሚል ጽሑ
ፍ አለ አለው ። እንዲህ የሚ
ል ከምን አለ ቢሉ እንደ ጊዜ
ኀጡሉ ጠቀሰ ። እስራኤል በገዳ
ም ሳሉ ሙሴ ከሥራሁለቱ ነገ
ድ አወጸጽቶ ኢያሱና ከሌብ ን
ምድረ ርስትን ሰልላችሁ ኑ ብ
ሎ ሰደዳቸው ። እሳቸውም ሰል
ለው ሲመለሱ ከወይኑ ዘለላ
ከስንዴው ዛላ በባጢ ቀር ይ
ዘው መጡ ። እንደምን ሁናች
ሁ መጣችሁ ሀገሪቱስ እንደ
ምን ያለች ናት ብለው ጠየቋ
ቸው ። ሀገሪቱስ መልከም ናት
እንደዚህ ያለ ታፈራለች ፡ ባሕ
ቱ ርኢን ደቂቆ ለኤናቅ ኑኖ
ሙ ከመ አርዝ ወጽንያሙ
ከመ አሙልዕ ንሕነሰ ከነ ከሞ
አናብጥ በቅድሚሆሙ ምድር
ኒ ትረድኦሙ ወተዓቅበሙ ብለ
ው ፲፫ አስገርመው አስፈርተው
ተናገሩ ከሌብና ኢያሱ በፈቃደ
እ ግዚአብሔር እንገባታለን ኦ
ሉ ፲፩ ከገባንስ አሁን ያገባን
ሙሴ ተነግ ታቦተ ጽዮንንም
አንግ እንሂድ አሉት ፡ ሙሴ ታ
ቦተ ጽዮንም አሁን አትንግ እ
ናንተም እግዚአብሔር ፈጣሪ
ያችሁን አትፈታተኑት አላቸ
ው ። አይሆንም ብለው ሄዱ ።
በወሰን ያሉ አሕዛብ ገጥመው
ድል አደረጓቸው ፡ በዚህ ጊዜ
ከባሕር ጠልቀው ከገደል ወ
ድቀው አልቀዋል ። ከዚህም ጌ
ታ እንደ ጊዜ ገድሉ ጠቀሰው
፳ ወእምዝ ነሥአ ዲያብሎስ ወ
አዕረጎ ውስተ ደብር ነዋኅ ጥቀ
፳፩ ከዚህ በኋላ ወደ ረጅም ተ
ራራ አወጣው ሐተታ ነገሥታ
ትን ድል በማልነሣበት በቤተ
መቅደስ ቢሆን ድል ነሣኝ
እንጅ ። ነገሥታትን ድል ስምን
ሣበት በተራራ ቢሆን መቅ
ድል ይነሣኝ ነበር ብሏል ፈቃ
ዱን አውቆ ስለሄደለት አዕረ
ጎ አለ ።
ወአርአዮ መንግሥታተ ኩሉ
ዓለም ። ወኵሉ ክብሮ ።
ጠጠሩን ወርቅ ብር ። ቅጠሉን
ግምጃ አስመስሎ አሳየው አ
ንድም መንግሥታተ ኩሉ ዓ
ለም ። ግዛቱን ሁሉ አሳየው
ወኵሉ ክብሮ እንስሳትን ዓ
ራዊትን ፈረስ በቅሎ ሠራዊ
ት አስመስሎ አሳየው ። እሱስ
ያደለታል ቢሉ ስለመሰለው
ነው እንጅ አያደለትም ድል
መንሳቱ በምን ይታወቃል ቢ
፱ ሉ ባለመጽኑ ።
ወይቤሎ ዘንተ ኩሉ እሁበከ
እምከመ ሰገድከ ሊተ ወአማ
፲ ኀከኒ ፡ ደፋር ነውና ብትሰግድ
ልኝ እጅ ብትንሳኝ ይሀን ሁ
ሉ እሰጥሃለሁ አለው ።
፲ ወእምዝ ይቤሎ እግዚእ ኢየ
ሱስ ሑር እምድኅሬየ ሰይጣ
፲ ን ። ዘዳግም ፮ ፲፫ ።ከዚህ በኋ
ላ ከኋላዬ ወገድ አለው ራ
ስ አይቶ የሚመጣ ጠላት ክ
ፉ ነውና ጽኑ ባለጋራዬ ሲል
ነው ። ወዓቀመ እጁርሃ ሰይጣ
ን ላዕለ ሰሎሞን እንዲል ። አ
ንድም እምዘድኅሬየ ይላል አ
ብነት ከኔ በኋላ ከሚነሡ ከም
ዕመናን ወግድላቸው አለው ።
እንዲህ ባለው ጊዜ እንደጠ
ስ ተኖ እንደ ትቢያ በኖ ጠ
ፍቱአል ። ሐተታ እስከሁን ሑ
ር አላለው አሁን ሑር ማለ
ቱ ስለምን ቢሉ ። በቀዳሚ ጊ
ዜ ጕየይ ወበካልዕ ጊዜ ጕየ
ይ ወበሣልስ ተንሥእ ወተታ
ተል እንዲል ። አብነት ለመሆ
ን በሰስተኛው ድል ንሱ ለማ
ለት ንጉሥ ወመንግሥቱ ጕ
ልማሳ በሚስቱ እንዲቀና ። ጌ
ታም ለአምልኮቱ ቀናዒ ነው
ና ። እስመ አነ አምላክ ቀና
ዒ ዘእፈዲ ኃጢአተ አቡ ላ
ዕለ ውሉድ እስከ ሣልስ ወ
ራብዕ ትውልድ ለእለ ይጸልኡ
ኒ ። ወለእልፍ ያፈቅሩኒ እገብ
ር ምሀረተ እስከ ፲፪ ትውል
ድ እንዲል ።
ጽሑፍ ለእግዚአብሔር አምላ
ክከ ትሰግድ ወኪያሁ ብሕ

ቲቶ ታምልክ ። ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር ትሰግድ ዘንድ እሱንም ብቻ ታመልክ ዘንድ ተጽፏል አለው ። ሐር አምድ ጎፈየ ባለው ጊዜ እንደ ጠ ስ ተኖ እንደ ትቢያ በኖ ጠ ፋ አላለምን ለማን ይጠቅሰዋ ል ቢሉ ሰይጣንና ውሸ ምል ልስ ወዳጅ ነውና ተመልሶ ይ ሰማዋል ። አንድም እንደ አ ምላክነቱ አጽንቶት ሰምቶ ይ ሄዳል ። እንድም ወጸጋሁ ታሰም ያ እንዲል ከለበት ሁኖ እንዲ ሰማው አድርጎታል ። አንድም ከሐተታ ለመዳን ጥቅሱ ይቀ ድማል ።

፲፩ ወእምዝ ጎደጎ ዲያብሎስ ።
፲፪ ከዚህ በኋላ ተወው እስከ ጊዜ ሁ ብሎ በሉቃስ ያቀናዋል ። በዕለተ ዓርብ በእይሁድ ሥ ግው ሁኖ እስኪያሰቅለው ድ ረስ እያመለሰበትም ። ከዚህም በጎ ልጅ ተወልዶ ለአዳምና ለሔዋን በሶስቱ አርእስተ ኃ ጣውእ ድል ነሣላቸው ። አሁ ን ዛሬ ደም ያለበት ሰው ጌ ሻ አስነሥቶ አምባውን ሰብሮ ይመኖውን ገድሉ ይሙን መ ልሶ ሲሄድ የቀሩት ከዛፍ ከ ገደል ተጠግተው የሆነስ ሆነ አንተ ማነህ እንወቅህ ባሉት ጊዜ የዘመዶቹ የእገሌ የእገሌ ይም የማይቀርብኝ እኔ እገሌ ነኝ ብሎ እንዲል ። ጌታም ዋእ ባቴ የአዳም የእናቱ የሔዋን ደም የማይቀርብኝ ሲል በሶስቱ አርእስተ ኃጣውዕ ድል ነሣ ላቸው ። ሶስቱ አርእስተ ኃጣ ውዕ ስስት ትዕቢት ፍቅረ ን ዋይ ናቸው ።ስስት ያልሰጡትን መሻት ነው ። ትዕቢት አምላክ እሆናለሁ ማለት ነው ። ፍቅረ ንዋይ በቃኝ አለማለት ነው ። በዚህ ሁሉ ድል ነሥቶታል ። ዛቲ ስፍጠት እንተ ረሰየቶ ለ አዳም ይትመየጥ ውስተ መ ሬት ወሶበ በጽሐ ኀበ አምላ ኪየ ወሀቤ ሲሳይ ለሁሉ ገብ ሮ ሰይጣን ተኃፈሮ ወተመዊየ እንዲል ።ጌም ድል መንሳቱ ለ አዳምና ለሔዋን ብቻ አይደ ለም ለሁሉም ድል ነሥቶላቸ ዋል የመነሰትም ያራቸው ስ ስት ነው በሹት ጊዜ አያገኙ ትምና በትጎርምት ኑዋሮች ና ቸው በበታቸው ዘገዳም በስስ ት ቢመጣበት በትእግሥት ድል ነሥቶላቸዋል ። የክህናት ያራቸው ትዕቢት ነው አእም ፇችን ረቂቅ ማዕርጋችን ም ጡቅ እያሉ ይታበያሉ ። በበታ ቸውም በቤተ መቅደስ በትዕ ቢት ቢመጣበት በትሕትና ድ ል ነሥቶላቸዋል ። የነገሥታት ያራቸው ፍቅረ ንዋይ ነው ቤ ታቸውን ከፍ ከለ ቢታ ሠርተ ው ያለፈ ያገደመውን የወጣ የወረደውን እያዩ የዘሀ ሁሉ እንጅ ኑሮው በኛ ነው እያሉ ገንዘብ ይሰበስባሉ በታቸው በተራራ ነው ። በተራራ በፍቅ ረ ንዋይ ቢመጣበት በጸሊማ ንዋይ ድል ነሥቶላቸዋል ፣ ከ ዚህ በኋላ ኃጢአት ከሥሩ እንደተነቀለ ዛፍ ሁናለች ከ ሥሩ የተነቀለ ዛፍ እንዳያብ መልም እንዳያብብ እንዳያፈራ ኃ ጢአትም በፍዳ የማታሲዝ ሆ ናለች ። ዛሬ የተያዙ አሉሳ ቢ ሉ እሊህማ አዋጅ አፍራሾች ናቸው ። ንጉሥ ይዘምታል ድ ል ነሥቶ ሲመለስ ከመንገድ የወጣህ ወታደር ብሎ አዋጅ ይነግራል በደለኛ ወታደር ገ ንዘብ ሲዘርፍ ከመንደር ገብቶ ቢሞት ንጉሥ ድል አልነሣ ም ይባላል።እኒህስ አዋጅ አ ፍራሾች ናቸው ።

ወናሁ መጽኡ መላእክት ይት ለአክዎ ።

አርባ ቀን በትሕርምት ኖረ ልና መላእክት ጎብስት ሰማያ ዊ ጽዋዕ ሰማያዊ ይዘው መጡ አንድም ድል ነሥቷልና ለክ ኃይል ለክ ጽንዕ እያሉ እያመ ሠገኑ ቀረቡ ። እንደ ዓቢይ ንጉ ሥ እንደ ንዑስ ንጉሥ ተሳል ፈው ሰንብተዋል ። ከዚህ በኋላ ሠራዊታችን ለምን ያልቃል አንድ ላንድ እንገናኝ ብለው ተገናኙ ። ዓቢይ ንጉሥ ንዑስ ንጉሥን ገደለው ። የዓቢይ ንጉ ሥ ሠራዊት ደስ ብሏቸውእ የዘፈኑ ቀርበዋል ። የንዑስ ንጉ ሥ ሠራዊት እያዘኑ እየፈሩ ሸሽተዋል ። እኒህም ድል ነሥ ቶላቸዋልና ። መጡ አለ ። ድል ከነሣ በኋላ መምጣታቸውስ ስለምን ቢሉ አስቀድመው መ ጥተው ቢሆን መላእክትን ይ ዘ ድል ነሣኝ እንጂ ብዙውንማ ቢሆን መች ድል ይነሣኝ ነበር ባለ ነበርና እንዲህ እንዳይል ። አንድም እናንተም ድል ብት ነሱ ይገለጽላችኋል ለማለት ። እንዳንድ ባሕታዊ ሰይጣን መ ጥቶ ንጉሥ ይጠራሃል አለው። አልብየ ንጉሥ ዘእንበለ እግዚ እየ ኢየሱስ ክርስቶስ አለው፣ ይህ ደፋር በዓለም እያለ ንጉሥ

የለም ይላል ብሎ በያዘው በሎ
ታ ቀጥቅጠት ሄዷል። ከዚህ
በኋላ መልአክ ዑቃቢው ተገ
ልጸለት ማነህ አለው እኔ መ
ልአክ ዑቃቢህ ነኝ አለው።
እንኪያ እስከዙን ወዴት ኖረ
ሃል አለው አሁንም ድል ብት
ነግ ነው እንኂ ድል ብትነሣ እ
ልገለጽልህም ነበር ብሎታል።

ዘከመ ነበረ እግዚእ ኢየሱስ
በቅፍርናሆም።

ወሰሚያ እግዚእ ኢየሱስ ከመ
አኀዝዎ ለዮሐንስ ተግኅሦ ው
ስተ ገሊላ። ማር ፩ ፲፬ ፥

ከመ አኀዝዎ ከመ ተግኅሦ ያ
ላል ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶ
ስ ዮሐንስን እንዲጋዙት ዮሐ
ንስ እንደተጋዘ በሰማ ጊዜ ገሊ
ላ ገባ መከራ በመጣባችሁ ጊዜ
ሽሹ ለማለት አብነት ለመሆን።
ወኀደጋ ለናዝሬት ወመጸአ
ኀደረ ቅፍርናሆም እንተ መ
ንገለ ባሕር። ናዝሬትን
ትቶ በባሕር አጠገብ ባለች በ
ቅፍርናሆም ሲያስተምር ኖረ።
ውስተ አድባረ ዛብሎን ወን
ፍታሌም። የዛብሎን
የንፍታሌም ዕፃ በምትሆን።
ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ በ
ኢሳይያስ ነቢይ። በነቢዩ በ
ኢሳይያስ ቃል የተነገረው ትን
ቢት ያደርስ ይፈጸም ዘንድ ኖረ
እንዘ ይብል ምድረ ዛብሎን
ወምድረ ንፍታሌም።ኢሳ ፱ ፩።
በዛብሎን በንፍታሌም ዕፃ ያሉ
ፍኖተ ባሕር። በባሕር አጠገብ
ያሉ ጸራልዩ ወጸራልያስ። ጠጠ
ር ገጠር።
ግዕዶተ ሐይቀ ዮርዳኖስ።

ብዮርዳኖስ ወደብ ማዶ በአንጻ
ረ ጲባኖስ ያሉ።ገሊላ ዘአሕዛብ
የአሕዛብ ከፍል ዕፃ በምትሆን
በገሊላ ያሉ። ሐተታ ዘሕዝብ
አለና ከዚያ ሲለይ ዘአሕዛብ
አለ፡ ሰሎሞን ቤተ መቅደስን
በሠራ ጊዜ ወአርድኦ ኪራም
በዕፀው ቈድሮስ ወጸውቂና እ
ንዲል፡ ጥድ ዘግባ እየጠረበ
አግዘታል፡ ሀያ ያህል ቀላል
ቀላል አህጉር ሰጠው እስመ
ኢዓደማሁ ይላል ደስ ባያሰኙ
ት ወዳጁ በኔና ባንተ ዘንድ
ይህ ምን ቁም ነገር ነው አለ
ው። የመልክተኛ ማደሪያ ይሁ
ንህ ብዬ ነው አለው ከዚህ በ
ኋላ አሕዛብ እንደ ባለጉልት
አስራኤል እንደ ባለርስት ሁነ
ው የሚኖሩ ሁነዋልና ገሊላ
ዘአሕዛብ አለ። አንድም ፈርዖ
ን አሕዛብን ወግዶ ለልጁ ለ
ሰሎሞን ሚስት ሰጥቷት ነቢ
ርና ገሊላ ዘአሕዛብ አለ።

፲፮ ሕዝብ ዘይነብር ውስተ ጽልመ
ት ርእየ ብርሃነ ዓቢየ።

፲፯ በጨለማ ላሉ ሕዝብ ታላቅ ብ
ርሃን ወጣላቸው። ወለእለሂ
ይነብሩ ውስተ ጽልመት ወጽ
ላሎተ ሞት ብርሃን ሠረቀ ሎሙ
በጨለማ በሞት ጥላ ለሚኖሩ
ብርሃን ወጣላቸው ብሎ ኢሳ
ይያስ የተናገረው ይደርስ ይፈ
ጸም ዘንድ በቅፍርናሆም ኖረ።
አንድም በድንቁርና በቀቢጸ ተ
ስፋ ለነበሩ ሰዎች ዕውቀት
ተሰጣቸው፡ አንድ ገጽ በግለት
ሞትን በመምሰል ሞት ባመ
ጣው ምስል ለሚኖሩ ሰዎች
ክርስቶስ ተወለደላቸው ወንጌ
ል ተጻፈላቸው።

አንድም በሞተ ሥጋ በሞተ
ነፍሰ ለነበሩ ልጅነት ተሰጣቸ
ው። በኃጢአት በክህደት ለነ
በሩ ሃያማኖት ተገለጸላቸው።
ሐተታ ኃጢአትን ጽልመት ክ
ህደትን ጽላሎተ ሞት አለው
በጨለማ ላይ የዛፍ የገደል
ጥላ የተጨመረ እንደሆነ ጨ
ለማው እንዲጠና በኃጢአትም
ላይ ክህደት የተጨመረ እንደ
ሆነ ፍጻሙ ይጸናልና፡

፲፯ ወእምአሜሃ አኀዘ እግዚእ ኢ
የሱስ ይስብክ ወይብል ንስሑ
እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰ
ማያት። ማር ፩ ፲፭፡

፲፯ ዮሐንስ ከተጋዘበት ቀን ጀም
ሮ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ
ደጊቱ በልጅነት ልጅነት በሃ
ይማኖት ልትሰጥ ቀርባለችና እ
መኑ እያለ ያስተምር ጀመረ ዮ
ሐንስ ከተጋዘ በኋላ ማስተማሩ
ስለምን ቢሉ መምር ሳለ በመ
ምር ላይ እናስተምራለን እት
በሉ ለማለት። አንድም መም
ሩ አንድ ዮሐንስ ነበረ ያው
ም ተመተረ እንዳይሉ ትምር
ቱንም አለመጠውም የስንቱን
ይሰሚል እንዳይሉ፡ አንድም
ዮሐንስ ቀርበት መንግሥተ
ሰማያት ብሎ ያስተማረልኝ እ
ኔ ነኝ ሲል ነው፡ ነያ ይሰምያ
መንግሥተ ሰማያት ለአስተርእ
ዮቱ ማዕከለ ፍቁራኒሁ እንዲል

በእንተ ቀዳማውያን ሐዋርያት

፲፰ ወእንዘ ያንሰሱ መንገለ ባሕረ ገ
ሊላ ርእየ ፪ቱ አኃው።ማር፩ ፲፮
፲፱ በገሊላ ባሕር ማዶ ሲመላለስ
ሁለት ወንድማማቾች አገኘ።
ስምዖንሃ ዘተሰምየ ጴጥሮስ።

ኤጥሮስ የተባለ ስምዖንን።
ወእንድርያስሃ እኅዋሁ።
ወንድሙን እንድርያስን።
እንዘ ይወድዩ መርበብቶሙ
ውስተ ባሕር።
መረባቸውን ከባሕር ሲጥሉ።
እስመ መዋግራን እሙንቱ
ዎ ወጋርኖ ነበሩና።
፲፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ
ንው ትልዉኒ ድኅሬየ።
፲፱ ለጊዜው በእግር ተከተሉኝ ፍጻ
ሜው በግብር ምሰሉኝ አላቸው
ወእረስየክሙ መዋግራኒ ሰብእ
ሰውን እንደ ዎጣ ወንጌልን እ
ንደ መረብ ይህን ዓለም እ
ንደ ባሕር አድርጋችሁ እን
ድታስተምሩ አደርጋችኋለሁ
አላቸው።
፳ ወበጊዜሃ ኅደጉ መጣፊሆ
ሙ ወተለውዎ።
፳፩ ያን ጊዜ ፈጥነው መርከባቸው
ንመረባቸውን ትተው ተከተሉ
ት ለጊዜው በእግር ተከተሉ
ት ፍጻሜው በግብር መሰሉት
፳፪ ወተዓዲዎ ሕቀ እምሀየ ርእ
የ ካልዓነ ጸተ አኃው።
፳፫ ከዚያ ጥቂት እልፍ ብሎ ሁ
ለት ወንድማማች አነኖ።
ያዕቆብሃ ወልደ ዘብዴዎስ ወ
ዮሐንስሃ እኅዋሁ።
የዘብዴዎስ ልጅ ያዕቆብን ወ
ንድሙ ዮሐንስን።
ውስተ ሐመር ምስለ ዘብዴዎ
ስ አቡሆሙ።
ከአባታቸው ከዘብዴዎስ ጋራ
እንዘ ይሠርው ወያስተጣንዩ
መጣፊሆሙ።
መረባቸውን ያደፈውን ሲያጥ
ቡ የተቈረጠውን ሲቀጥሉ፣ ወጸ
ውዖሙ።ለጊዜው በእግር ተከ
ተሉኝ ፍጻሜው በግብር ምሰ
ሉኝ አላቸው።
፳፬ ወበጊዜሃ ኅደጉ ሐመሮሙ ወዘ
ብዴዎስሃ አቡሆሙ ወተለውዎ፣
፳፭ ያን ጊዜ ፈጥነው መረባቸው
ን መርከባቸውን ዘብዴዎስ
አባታቸውን ትተው ተከተሉት፣
ሐተታ። አክብር አባክ ወ
እመክ ይል የለም ቢሉ።ያ
ህን ቅሉ ከልተማሩ እያወቁ
ትምና።አንድም ከአክብሮተ
አብ ወእም አክብሮተ እግዚ
አብሔር አንዲበልጥ ለማጠየ
ቅ።አባትን የሚረዳው ልጅ
የሚረዳበት ገንዘብ ያለ እ
ንደሆነ ትቶ መሄድ ይገባ
ል።የሚረዳው ልጅ የሚረዳ
በት ገንዘብ የሌለው እንደሆ
ነ ትቶ መሄድ አይገባም እ
ሱን ግን ምስለ አሳቡ ብሎ
በግርቆስ ያቀናዋል ገንዘብ ያ
ለው ነው።

በእንተ ቀዳማዊ ስብከቱ ወመ
ንክራቲሁ ለእግዚእ ኢየሱስ።

፳፰ ወእንሶሰወ እግዚእ ኢየሱስ
ውስተ ኩሉ ገሊላ እንዘ ይ
ሜህር በምኵራባቲሆሙ።
፳፱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በ
ምኵራብ ገብቶ ሲያስተምር
በገሊላ ሲመላለስ ኖረ።
ወይሰብክ ወንጌለ መንግሥት።
ጌትነቱን የምትናገር ወንጌልን
እያስተማረ ኖረ።ሐተታ፣ ወልደ
እግዚአብሔር እንደነገሠ ዲያብ
ሎስ እንደተሸረ ሞተ ሥጋ ሞ
ተ ነፍስ እንደጠፋ ትናገራለች
ና ወንጌለ መንግሥት ይላታል
ወያፈውስ ኩሉ ደውያነ ወ
ኩሉ ሕመማነ ዘውስተ ሕዝብ
ለዘሀም ምልክት በሕዝቡ ዘን
ድ ያሉ ደውያንን ሁሉ ያፈ
ውስ ነበረ።
፳፭ ወወፅአ ስሙዓተ ኀጥሩ ውስ
ተ ኩሉ ሶርያ።
፳፮ የተአምራቱ ዜና በሶርያ በሄ
ቱ መዓዝን ተነገረ።
ወአምጽኡ ኀቤሁ ኩሉ ድው
ያነ ወኩሉ ሕመማነ ዘለለዘ
አሁ ሕማሞሙ።
ደዌያቸው ልዩ ልዩ የሚሆን
ድውያንን ወያሉ ይዘው መጡ
ወፅውራኑ።ወእለሂ በሙ እጋ
ንንት።
የተጨነቁን።አጋንንት ያደሩ
በቸውን።
ወወርኃውያነ።
ሠርቀ ወርኀ እያየ የሚጥላቸ
ውን፣ ጨረቃ እንጂ ባታመል
ኩ ነው ለማለት።አንድም ም
ልዓተ ወርኀ ሲሆን ደም ያመ
ላል ብርድ ብርድ ይላል ደዌ
ያቀሰቀሳልና።
ወእለሂ ነገርጋር።
ድልስጣ የሚባል ጋኔን አለ
አንድ እግሩን ወደ ላይ አንድ
እግሩን ወደ ታች አድርጎ ሲ
ታያቸው ይጥላቸዋልና።
ወመፃጉዓነ።
የጸናባቸውን።
ወአሕየዎሙ።
እነዚህን ሁሉ አጸናቸው።
፳፯ ወተለውዎ ብዙኃን አሕዛብ እ
ምገሊላ ወእምዓሥርቱ አህጉር
ወእምኢየሩሳሌም ወእምይሁዳ
ወእማዕዶተ ዮርዳኖስ።ማር፣ ፫
፯፣ ሉቃ ፮፣፲፯።
፳፰ ከሥር አህጉር ከብዙ መንደ

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ር ተወጻጽተው አምስት ገበያ ያህል ሰዎች ተከተሉት ፣ ላንድ ሽማግሌ አሥር ልጆች ነበሩት እኒህ እየራሳቸው አንድ አንድ አገር አቅንተው ይኖሩ ነ በርና ።አንድም ጲላጦስ ለተ ረጥ ያመቸኝ ብሎ አንዱን ከተማ ከሥር ከፍሎታል ፣ከዚ ህ ተወጻጽተው ተከትለውታል እነዚህም ስለ አምስት ነገር ይ ከተሉታል ፣ አንዱ. ገበያ መል ኩን እናያለን ብለው ፣ አንዱ. ገባያ ጎብስት አዩርከቶ ያበላ ናል ብለው ። አንዱ. ገበያ ትም ርቱን እንሰማለን ብለው ። አን ዱ ገበያ ከደዌያችን ይፈውሰ ናል ብለው ።አንዱ. ገበያ የአ ፊትን መፍረሻ የወንጌልን መ ታኅሣ አናያለን ብለው ነው። ለኢህም ትንቢት ተነግሮላቸዋ ል ተነግሮባቸዋል ። መልኩን እ ናያለን ላሉት ይሄኒ ላህዩ እም ውሉደ እንለ እመሕያው ተብ ሉ ። ጎብስት አበርከቶ ይመግ በናል ላሉት ወኢያጎጥአመ እምዘፈቀዱ. ተብሉ ። ያስተም ረናል ላሉት ጥውም ለጉርዔ የ ነቢብክ ተብሉ ። ከደዌያችን ይፈውሰናል ላሉት ነሥአ ደዌነ ወያረ ሕማመነ ተብሉ ። የአሪ ትን መፍረሻ የወንጌልን መታ ኅሣ አናያለን ባሉት ቅንዓት አኅዘሙ ለሕዝብ አብዳን ተ ብሉ ተነግሮባቸዋል ።እኒህንም ባምስት ነገር ይፈውሳቸዋል ።ሐልዮ በነቢ ብ በገሚሥ በዘ ፈረ ልብስ በመሪቱ ምራቅ ገ ቢር ከሁሉ ይገባል ።

በእንተ ብፁዓን ።

ምዕራፍ ፣ ፭ ።

፩ ወርእዮ ብዙኃነ አሕዛበ ዓርገ ውስተ ደብር ወነበረ ።

፪ ወሶበ ርእየ ያላል ።ብዙ ሰዎ ችን ባየ ጊዜ ከተራራ ላይ ወጥቶ ተቀመጠ ።ሐተታ ፣ ምን ው አሕዛብ አላቸው አስራኤል አያደሉም ቢሉ ብዛታቸውን ሲያይ ።አንድም ግብረ አሕዛ ብን ይሠራሉና ።በጸያፍ የገባ ሰው ሲበዛ ከመርከብ ከተራራ ሁኖ ማስተማር ልማድ ነው ። መምር ከፍ ከለ ቦታ ሰማዕ ያን ዝቅ ከለ ቦታ የሆኑ እን ደሆነ ትምርት ለሰማዕያን ይረ ዳልና ።ወይረድ ከመ ጠል ነቢ ብየ እንዲል ።አንድም በደብረ ሲና ሕገ አሪትን የሠራው እኔ ነኝ ሲል ።አንድም ልዑለ ባሕ ርይ ነኝ ሲል ።አንድም የሠራ ሁላችሁ ሕግ ልዕልት ናት ። እናንተም ሉዓላውያን ናችሁ ሲል ።

መቀርበ ኀቤሁ አርዳኢሁ ። ደቀ መዛሙርቱ ወደሱ ቀረ ቡ ።የቀረው ግን የራቀውም ር ቆ የቀረበውም ቀርበ ይሰግ ል እኒህ ላን መደበኞች ናቸ ውና ትምርት የሚቀር በኒህ ነውና ።አንድም ለጉባኤው ስፍ ራ አለውና ። ጥንተ ቀራቢች ና ቸውና ቀረቡ ።

፪ ወከሠተ አፉሁ

፪ ነገር ጀመረ ።ወከሠተ አፉሁ ኢዮብ ወረገማ ለዕለት እንተ ባቲ ተወልደ ።ወከሠተ አፉሁ ኢዮርሰ መአኅዘ ይንግርሙ እ ምጥንቱ እስከ ተፍጻሜቱ ። ወ ከሠተ አፉሁ ፈልዶስ መአኅዘ ይንግርሙ በውእቱ መጽሐፍ እንዲል ።

ወመሀርሙ እንዘ ይብል ።

እንዲህ ብሎ አስተማራቸው ። ሐተታ እስከ አሁን ያምስት ገብያ ሰው ይከተለው ነበር ከ እንግዲህ ወዲህ በብፁዓን አ ዋጅ ይለያቸዋል ። ንጉሥ መን ግሥቱ እስኪደላደልለት ድረስ ሌባ ወምበዴ ይከተለዋል ። መ ንግሥቱ ግን ከተደላደለ በኋ ላ ሌባ ወንበዴ ተለይ ብሎ ዓ ዋጅ እንዲነግር ፣ በብፁዓን ዓዋ ጅ ይለያቸዋል ።

፫ ብፁዓን ነዳያን በመንፈስ ።ሉቃ ፮ ፣ ፳ ብፁዓን እለ ያንድዩ

፫ ርእሶሙ ይላል ።አውቀው ከብ ፅል ነዳያን ነን የሚሉ ንውዳ ን ክቡራን ናቸው ፣ ብፅል እን ጂ የእግዚአብሔር የባሕርይ ገንዘቡ ነው ለኛስ ባሕርይ የ ሚሰማው ንዴት ነው ብለ ው ብፅሉም እንደ ኢዮብ እንደ አብርሃም ነው እንድም ከጥበብ ነዳያን ነን የሚሉ ን ውዳን ክቡራን ናቸው ጥበብ እንጂ የእግዚአብሔር ገንዘብ ነው ።ለኛስ ባሕርይ የሚሰማ ው ድንቁርና ነው ብለው ጥበ ቡም እንደ ሲራክ እንደሰሎ ሞን ነው ።አንድም ከአእምሮ ነዳያን ነን የሚሉ ንውዳን ክ ቡራን ናቸው ።መኩንን ተሰሉ ንቄ አፈ ወርቅን እንደጠየቀ ው ፣ ቅዱሳን ከበቁ በኋላ ከአ እምሮ ነዳያን ነን ማለታቸው እንደ ምነው አለው ።እንተ በ

የማቴዎስ ወንጌል ።

ሀገርህ እንደምን ትኖራለህ አለው ። ከሁሉ በላይ ነኝ አለው። እልፍ ብለህ በቁሰርያሰ አለው የምበልጣቸውም አሉ ፣ የሚ ተካከሉኝም አሉ አለው ።እል ፍ ብለህሳ ቍስጥንጥንያ አለ ው ። የሚበልጡኝም አሉ የሥ ተካክላቸውም አሉ አለው ።ገቅ እያለ ሄደ ። አልፍ ብለህ በአን ጾኪያሰ ፡ አለው ። ከዚያስ እንዳ ለሁም እንደ ሌላሁም የሚያ ውቀኝ የለም አለው ። ቅዱሳን ም ከአእምሮ ነዳያን ነን ማለ ታቸው በበላያቸው ያለውን እ ያዩ ነው ብሎታል ።አንድም በ መማር በማስተማር በምናኔ በንስሐ በሃይማኖት ነዳያን ነን የሚሉ ንዑዳን ከቡራን ናቸው እስመ ለሙ ይእቲ መንግሥ ት ሰማያት

መንግሥተ ሰማያት የሳቸው ናትና ማለት መንግሥተ ሰማ ያትን ይወርሳሉና ፣

ፀ ብፁዓን አለ ይላህው ይእዜ ። ፀ መዝ ፻፵፯፤፩ ዛሬ የሚያዝኑ የ ሚያለቅሱ ንዑዳን ከቡራን ና ቸው ። ሐተታ ። የሚገባ ኃዘን የ ማይገባ ኃዘን አለ ። የማይገባ ኃ ዘን እናት አባት ሞተብኝ ፣እኅ ት ወንድም ዘመድ የለኝ ርስት ጉልት ሄደብኝ ብሎ ማዘን አ ይገባም ። እንዳባት እንደናት ሥ ላሴ እንደ ወንድም እንደ እ ኅት መላእክት አሉና ።እንደ ር ስት እንደ ጉልት የማታልፍ ርስት ጉልት መንግሥተ ሰማያ አለችና ። የሚገባ ኃዘን የራ ሱን ኃጢአት አስቦ የባልንጀ ራውን ኃጢአት አይቶ ግፍን ሰማዕታትን ሞተ ወልደ እግ ዚአብሔርን አስቦ ማዘን ይገ ባል ፡ የራስን ኃጢአት እያሰቡ ማዘን እንደ አዳም እንደ ቅ ዱስ ጴጥሮስ እንደ ዳዊት ነ ው ፡ መልካቸው ሳያለወጥ ሳ ይሰቀቁ እንባቸው እንደ ሰን ወሀ ይወርድ ነበር ። የባልንጀ ራውን ኃጢአት እያሰቡ ማ ዘን እንደ ሳሙኤል ነው እስ ከ ማዕዜኑ ትላሀም ሳሙኤል ለ ሳኦል እስመ እነ መነንክም ወ ገደፍክም ። ወሶበ ርእያ ለሀገር በከየ ላዕሌሃ ወሶበ ርእዮ ለ ዘያገብኦ ተሀውከ በመንፈሱ እንዲል ። ግፍን ሰማዕታትን አ ስቦ ማዘን እንደ እስጢፋኖስ። ወለእስጢፋኖስሰ ኀሥዕዎ ዕደ ው ጻድቃን ወቀበርዎ ወለሀ ውም ዓቢየ ላህ እንዲል ።ሞተ ወልደ እግዚአብሔርን አስቦ ማ ዘን እንደ ዮሐንስ ነው የዕለ ተ ዓርብ መከራውን እያሰበ ፳ ዘመን ቍጹረ ገጽ ሁኖ ኑ ረል ።እንድም ዛሬ በንስሐ የሚ ያለቅሱ ንዑዳን ከቡራን ናቸው እስመ እሙንቱ ይትፈሥሑ ። የኃዘን አጸፋው ደስታ ነውና ይ ትፈሥሑ አለ እንጂ መንግሥ ተ ሰማይን ይወርሳሉና ሲልነው ፀ ብፁዓን የዋሀን ፣

ፀ ኢሳ ፷፩፤፩ ኃይማኖት በቀል የ ሆኑ ከየውሃት ጠባይዓዊ የደ ረሱ ንዑዳን ከቡራን ናቸው ። አንድም ሰውነታችንን መከረ ን አስተምረን ማኖር እንደም ን ይቻለናል ብለው በምክረ ከህን በፈቃደ ከህን የሚኖሩ ሰዎች ንዑዳን ከቡራን ናቸው እስመ እሙንቱ ይወርስዋ ለ ምድር ።

ምድር መንግሥተ ሰማያን ይ ወርሳሉና ። ሐተታ ምድር አላ ት ይህ አልፎ በዚህ የምት ተክ ስለሆነች ምድራውያን ጻ ድቃን የሚወርሷት ስለሆነ ። በ ምድር በሠሩት ሥራ የምትወ ረስ ስለሆነች ። በምድር ትድላ ሥጋ እንዲፈጸም ። በመንግሥ ተ ሰማይም ተድላ ነፍስ ይ ፈጸማልና ። ወሥርዓተ እግዚእ ነሰ አሰፈወነ በብሂሎቱ ብፁ ዓን የዋሃን እስመ እሙንቱ ይወርስዋ ለምድር ከመ ለ ሙ ይእቲ መንግሥተ ሰማያ ፯ ት እንዲል ።

ብፁዓን አለ ይርኅቡ ወይጸ ምዑ በእንተ ጽድቅ ።

፯ አብዝተንማ ከተመገብን ሰው ነታችንን ወስኖ ገቶ ማናር እ ንደምን ይቻለናል ብለው ከ ሚበሉት ከሚጠጡት ከፍለው የሚራቡ ንዑዳን ከቡራን ና ቸው ። እስመ ኵሉ ዘያነሪ ር እሶ እምነ መበልዕት ብዙኃት ውእቱ ይክል እኂዘተ ሥጋሁ እንዲል ። አንድም ጨርሰንማ ከተመገብን መንግሥተ ሰማያ ትን በምን እንዋጃታለን ብለው ከፍለው ነዳያን ሰጥተው የ ሚራቡ የሚጸሙ ንዑዳን ከቡ ራን ናቸው ። አንድም ከመብ ልዓ ኃጢአት የሚራቡ ከስቱ ኃጢአት የሚጸሙ ንዑዳን ከ ቡራን ናቸው ። አንድም ለፍቅ ሩ የሚሰሱ ሰዎች ንዑዳን ከ ቡራን ናቸው ። ጸምዓት ነፍስየ ለከ እንዲል ። አንድም በመማ ር በማስተማር በሃይማኖት በ ምናኔ በንስሐ የሚራቡ ሰዎች ንዑዳን ከቡራን ናቸው ።

እስመ እሙንቱ ደፀግቡ ። የረኃብ አጸፋው ጽጋብ ነውና ደጸግቡ አለ እንጂ መንግሥተ ሰማያትን ይወርሳሉና ሲል ነው ይጸምዑ ባለው አጸፋ ይረውዩ የሚል ይገኛል።

፮ ብፁዓን መሀርያን፣

፯ ለሰው የሚያዝኑ የሚራሩ ን ውጻን ከቡራን ናቸው። ሐተታ ምሕረት ሥጋዊ ምሕረት መ ንፈሳዊ ምሕረት ነፍሳዊ አለ ምሕረት ሥጋዊ ቀዩ ማል በስ ቄርሶ ማጉረስ ቢበድሉ ማሩኝታ ቢበደሉ ይቅርታ ነው ምሕረት መንፈሳዊ። ክፋው ም ግባር በጎ ምግባር መስሎት ይዘ ሲኖር መክሮ አስተምሮ ክፋውን ምግባር አስትቶ በ ጎውን ምግባር ማሠራት ነው ምሕረት ነፍሳዊ ክፋው ሃያማ ኖት በጎ ሃያማኖት መስሎት ይዘት ሲኖር ክፋውን ሃያማ ኖት አስትቶ በጎውን ሃያማ ኖት ማስያዝ ነው። እንድም ምሀረት ሥጋዊ አያለወጥም ምሕረት መንፈሳዊ ክፋውን ሃያማኖት ክፋውን ምግባር በጎ ምግባር በጎ ሃያማኖት መስ ሎት ይዘት ሲኖር መክሮ አ ስተምሮ ክፋውን ሃያማኖት አ ስትቶ በጎውን ማስያዝ ክፋውን ምግባር አስትቶ በጎውን ማሠ ራት ነው።ምሕረት ነፍሳዊ መ ጥምቀ ርእስ ነው። ታሪክ እንደ እንጢላርዮስ እንደ እኑ ቅዱስ ይህ እንጢላርዮስ ባለጸጋ ነው ንቆ ነው፣ነዳያን ሲያልፍ አ ይተው፣ይህ ጽኑ ጨካኝ ባለ ጸጋ ለሰው አያዝንም አሉ አ ንዱ እኔ ሂጀ ሰጥቶኝ በልቼ ብመጣስ በትመጣስ ተወራርዶ ሃዲል ምግቡን አቅርቦ እጁን ታጥቦ በሚመገብበት ጊዜ ስመ እግዚአብሔር ጠራበት እንዳ ይሰጠው ተርፎል እንዳይነሣው ስመ እግዚአብሔር ጠራበት ተናደ ዳቦውን ወርውሮ ግን በሩን ገመሰው ደሙን አብሶ ዳቦውን ጉርሶ ለምልክት ጥ ቂት ይዘ ሄደ። በዚህ ሌሊት ራ እይ ያያል ነፍሱ ከሥጋው ተ ለያታ መላእክተ ጽልመት እ ያዳፉ ይዘዋት ሲሄዱ መላእ ክተ ብርሃን ሲከተሏት እናተ ከዚህ ምን አላችሁ ሲሏቸው ምነው ትላንት ለድኃ ሰጥቶ የ ለም ይሏቸዋል መታው እንጂ መቱ ሰጠው አሏቸው ይመ ስክር ተባብለው መጥተው መ ስክር አሉት አባዕል ትግልም ዘአጽገብከኒ አምጽኡከኑ ዝየ ወኢተዎውቀኒ ደም እምጽንዓ ረኃብ ብሎ መስክሮ ሲያስለ ቅቃት መላእክቱ ብርሃን እጅ ሲያያርጓት አየ ። ሲኃጋ በዚህ ዓለም ሳሉ በገንዘብ ቢያውቁ በት እንዲህ ያለ ጥቅም አለን ብሎ ነዳያንን ሰብስቦ ያለ ገ ንዘቡን ጨርሶ መጽውቶ ሲ ሄድ ነዳያን ከመንገድ አገኙት ገንዘብ ትሰጣለህ ቢሉን መ ጥተን ነበር አሉት ቀደም ብ ላችሁ መጥታችሁ ቢሆን ከ ፍዬ እሰጣችሁ ነበረ አሁንማ ጨርሻለሁ አላቸው። እንደምን እንሁን አሉት። እኔን ሸጣች ሁ ተከፈሉ አላቸው። ለሰ፬ ወቄት ሸጠውታል። ከተሸጠበት አገር ከብት ያውላል ማታ የሚያል በው ደም ይሆናል። በዚህ ሰው እጅ ለመረዳት አልበቃችሁም ለማለት፣ሲያርስ ውሉ ማታ ሣ ሩን አለምልሞ ውሀውን አፍ ልቆ ይመግባቸዋል በዚህ ዕ ፀብ ዕፀብ ሲሉ፣ከተወለደ ጀ ምሮ ተናግሮ የማያውቅ ድኅ ሰምቶ የማያውቅ ደንቆሮ ነበር እፍ ቢለው ድዳው ተናግሯል ደንቆሮው ስምቷል ዘዚህ ዕ ፀብ ዕፀብ ሲሉ ተሰውሯል።

እኅ ቅዱስ በአሕዛብና በክርስቲያን መካከል ባለች በወሰን አገር ኤጲስ ቆጶ ስነት ተሹሞ ይኖራል። አሕ ዛብ ክርስቲያንን እየማረኩ ሲ ወስዱ ገንዘብ እየሰጠ ይመ ሳቸዋል።እንዲት ድኃ ልጁዋ ተማረከበት መጥታ ገንዘብ ስ ጠኝ አለችው ገንዘቤን ጨርሻ ለሁ እኔን ተክተሽ ልጅሽን መ ልሺ አላት። እሱን ተክታ ልጁ ዋን መልሳለች ከሄደበት አገር የንጉሡ ልጅ ሞተችበት ኃዘን እደጸናበት አይቶ ልጅህን ባ ነሣልህ ምን በደረግህልኝ አ ለው የመንግሥቴንም እኩሌ ታ ቢሆን እሰጥሃለሁ አለው ይህንስ አልሻም ከኔም አስ ቀድሞ ከኔም በኋላ የተማረኩ ትን ክርስቲያን ትሰጠኝ እንደ ሆነ ላስነሣልህ አለው። ይሁን ልህ አለው። አስነሥቶለት ከ ሱም አስቀድሞ ከሱም በኋላ የተማረኩትን ክርስቲያን ይዘ ወጥቷል። በዚህም ጌታን መስ ሎታል ጌታ እሱ ሰው ሳይሆን ከሱ አስቀድሞ የነበሩትን ሰው ከሆነም በኋላ ሲኦል የወረዱ ትን ፩ድ ቀን በዕለተ ዓርብ ይዘ ለመውጣቱ ምሳሌ። እኅ

ድም በንስሐ ለሰው የሚያዝ ትሳውስት ንውጣን ከሁራን ና ቸው።

እሰመ ሉ-ኒ ይምሀርዎ-። ለሸቸውም ሥላሴ ያዝኑላቸዋ ል ይራሉላቸዋልና።

፭ ብፁዓን ንጹሐን ልብ። መዝ ፳፫፡፬።

፮ ክንጽሐ ልቡና የደረሱ። አንድ ም በንስሐ ከኃጢአት ንጹሐ ን የሆኑ፣አንድም ከቂም ከበ ቀል ንጹሐን የሆኑ። ንውጣን ከሁራን ናቸው፣እስመ ዘያነብ ር ቂመ ውስተ ልቡ ሊ-ከፍ ት ጸሎቱ ቅድመ እግዚአብሔር ጸሎቱ ለመስተቀይም ከመ ዘ ርዕ ዝወድቀ ማዕከለ አስዋከ እ ንዲል።

እሰመ እመ-ንቱ ይረእይዎ ለ እግዚአብሔር።

ሰውነታቸው ጸርቶላቸው እግ ዚአብሔርን ያዩታልና፣እስመ በእንጽሖ መንፈስ ርእይዎ ነቢ ያት ለእግዚአብሔር መተናጸሩ ገጽ በገጽ እንዲል። እስከሁን ይ ረእይዎ አላለ አሁን ይረእይዎ አለ ምነው ቢሉ በኂሀ ማየት የሁሉን መናገር ነው።

፱ ብፁዓን ገባርያነ ሰላም።

፱ አብነት እለ ይገብሩ ሰላመ ይ ላል፣አቀበቱን ወጥተው ቍል ቍለቁን ወርደው ሰውን ከሰ ው ጋራ የሚያስታርቁ ንውጣ ን ከሁራን ናቸው። እንደ መ ልክ ጴጥቅ እንደ ሊቀ ሀገር የመልክ ጴጥቅ በጳውሎስ ታ ውቋል፣ሊቀ ሀገር ሶስት ልጆ ች ነበሩት። አንተ ይኸን ሥራ አንተ ይኸን ሥራ ብሎ አ ዝዘ እሱ ግን ከግን ተጣል

ቷል እያለ እየዘረ ሲያስታርቅ ይመ-ል ነበር። አንድም ሰው ሰ ርቆ ቀምቶ ከፈጣሪው ጋራ የ ሚጣላ የሚበላው የሚለብሰው እንጂ ቢያጣ ነው ብለው የሚ በላውን የሚለብሰውን ሰጥተ ው ከእግዚአብሔር ጋራ የሚ ያስታርቁ ባለጠጎች ንውጣን ከ ቡራን ናቸው። አንድም ሰው ን በንስሐ ከእግዚአብሔር ጋ ራ የሚያስታርቁ ቀሳውስት ን ውጣን ከቡራን ናቸው።

እስመ እመ-ንቱ ውሉደ እግ ዚአብሔር ይሰመዩ፣

የእግዚአብሔር ልጆች ይባላ ሉና፣እስከሁን ውሉደ እግዚአ ብሔር አላለም፣አሁን እንዲ ህ ግለቱ ስለምን ቢሉ በመ ሰሉት። ጌታ በመስቀል ተሰቅሎ ወደ መቃብር ወርዶ ሰውን ከ እግዚአብሔር እንዳስታረቀ፣እ ሱቸውም አቀበቱን ወጥተው ቍልቁለቱን ወርደው በማስ ታረቃቸው ይመስሉታልና በ ኂህ መምሰል የሁሉንም መ ምሰል መናገር ነው።

፲ ብፁዓን እለ ይሰደዱ በእንተ ጽድቅ። ፭ጴጥ ፪ ፳፫፣፬ ፲፬፣፬ ፲፬

፲ በመማር በማስተማር በምናኔ በንስሐ በሃይማኖት አገራቸው ን ጥለው የሚሰደዱ ንውጣን ከቡራን ናቸው።

እስመ ሉመ- ይእቲ መንግሥ ተ ሰማያት

መንግሥተ ሰማያትን ይወርሳ ሉና። በመጀመሪያ ተናግሯት ውስጥ ለውስጥ ሲናገራት መ ጥቶ ነበርና በጅኖው አነሣት በመጀመሪያ ማንሣቱ ለአጸም እንደ ተሰጠች ለማጠየቅ በጅኖ ው ማንሣቱ በጅኖው ሽህ ለሁ ሉ እንድትሰጥ ለማጠየቅ።

፲፩ ብፁዓን አንትሙ ሶበ ይሰድ ዱክሙ።

፲፩ ከሀገራችሁ አስወጥተው ቢሰ ዱችሁ ንውጣን ከቡራን ናችሁ ወይዘነጉጉክሙ።

ንብጣን ዝንጉንን ጊጉያን ርጉ ማን ስሑታን ቢሏችሁ።

ወይነው ሁሉ እኩየ ላዕሌክሙ እንዘ ይሔስው በእንቲአየ። በኔ ስም ስላመናችሁ በኔ ስም ስለተጠራችሁ በኔ ስም ስላስ ተግራችሁ፣በሐሰት ክፉውን ነገር ቢናገሩባችሁ።

፲፪ ተፈሥሑ ወተሀሠዩ።

፲፪ ፈጽሞ ደስ ይበላችሁ።

እስመ ብዙኅ እሜትክሙ በሰ ማያት።

ዋጋችሁ በኔ ዘንድ ፍጹም ነው ና ከሥሩ ቃላት አነፃጽሮ አሥ ራን ብፁዓን ተናገረ አሥረኛው ን በዮሐንስ ያመጣዋል። ሙሴ ዘጠኙን ቃላት በአሪት ዘፀአት ተናግሮ አሥረኛውን በአሪት ዘሌዋውያን እንዳመጣው።

እስመ ከማሁ ሰደድዎሙ ለ ነቢያት እለ እምቅድሚክሙ። ከናንተ አስቀድሞ የነበሩ ነቢ ያትን ከሀገራቸው አስወጥተ ው ይሰዷቸው ነበርና። ይሰድ ዱክሙ ላለው። አንድም መከ ራስ አንቀበል ብንል ግን አብ ነት ይሆነናል ትሉኝ እንደሆነ ከናንተ አስቀድሞ የነበሩ ነቢ ያንንም እንጂ ነቢያትንም እ ከን ከሀገራቸው አስወጥተው ይሰዷቸው ነበር። እኒያ አብነ ት ይሁኑዋችሁ።

መንጌል ዘማቴዎስ ።

በእንተ ሐዲስ ኪዳን ።
ተአርዮታ ምስለ ብሊት ።

፩ እንትሙ ውእቱ ዬዉ ለምድር ግር ሂ ኳዘ ፡ ሉታ ፲፪ ፡ ሸፀ ።
፪ ወዚያውም ላይ የሰው አብነተ እናንተ ናችሁ ።
ወእመሰ ዬው ለስሐ በምንት እንከ ይቄስምም ።
ጨው ጣዕም ባያናረው በም ን ያጣፍጡታል ። ራሱን ፡ እንድ ም አፍርጁን ሽንኵርቱን በም ን ያጣፍጡታል ።
አልቦኬ እንከ ዘይበቀዕ ።
የሚረባው የሚጠቅመው የለ ም ለአፍርንጁ ለሽንኵርቱ ። አ ንድም ለራሱ የሚያገኘው ረ ብሕ ጥቅም የለውም ።
ዘእንበለ ዘይገድፍዎ አፍአ ። አፍአ አውጥተው ይጥሉታል ወይከይድዎ ሰብእ በእገሪሆሙ ሰዎች በእግራቸው ይጠቀጥቁ ታል እንጂ ። ሐተታ ቢክቡት ይናዳል ቢንተራሱት ራስ ይ መልጣል ከተከል ቦታ ቢያደ ርጉት ተክል ያደርታል ብለው አንድም አንትሙ ውእቱ ዬው ለምድር የሰው አብነት እናን ት ናችሁ ፡ እናንተ አብነት ከ ልሆናችሁ ግን አብነት ይሆ ንላችኋል ። አንድም ለሕዝቡ እ ናንተ አብነት ከልሆናችኋቸው ግን አብነት ይሆናቸዋል ። ለ ሕዝቡ የምትረቧቸው የምት ጠቅሟቸው የለም ። እንድም ለ ራሳችሁ የምታገኙት ረብሕ ጥ ቅም የለም ። ዘእንበለ ዘይገድ ፍዎ አፍአ ። ሕዝቡ ከልቡናቸ ው በአፍአ ያወጥዋችኋል ። ወ ይከይድዎ ። በልቡናቸው ይነት ፍችኋል እንጂ ። አንድም ሥ ላሴ ከመንግሥተ ሰማይ አፍ አ ወደምትሆን ወደ ገሃነም ያወጧችኋል እንጂ ። ወይከይ ድዎ ። አጋንንትም መከራ ያጸ ኑባችኋል እንጂ ። በማደሪያቸ ው ሰብእ አላቸው ። አንድም በቁሙ ሰዎች ይጠቀጥቋችኋል ቅዱስ ጊዮርጊስ እንዳስነሣው ፍጥራ አስነሥቶ ወዲት ነበር ሀ ቢለው ከኤዲስቆጰሳችሁ ላይ ነበርሁ ብሏል ።
፲፪ አንትሙ ውእቱ ብርሃኑ ለ ዓለም ።
፲፬ አብነትነታቸው በብዙ ወገን ነ ውና ደገመው ። የሰው አብነቱ እናንተ ናችሁ ።
ኢትክል ተክብቶ ሀገር እንተ ተሐንፀት መልዕልተ ደብር ። ከተራራ ላይ የተሠራች መን ደር መሰወር አይቻላትም ።
፲፭ መኢየጎትዉ ማኅቶተ ከመ ያ ንብርዋ ታሕተ ከፈር ። ማርቆ ፬ ፡ ሸጸ ፡ ሉታ ፡ ፳ ፡ ፲፮ ፡ ።
፲፰ እንቅብ ቅርጫት ሊደፋበት መቅረዝ የሚያበራ የለም ።
አላ ያነብርዋ ዲበ ተቅዋማ ወ ታበርህ ለኵሉ እለ ውስተ ቤት ከመቅረዝ ላይ አኑረዋት ከቤ ት ላሉ ሁሉ ታበራ ዘንድ ነው እንጂ ።
፲፯ ከማሁኬ ይብራህ ብርሃንከሙ በቅድመ ሰብእ ። ፭ ፡ ፮ ፡ ፲፪ ።
፲፮ እንዲህም ሁሉ ሥራችሁ በሰ ው ፊት ይሁን ።
ከመ ይርአዩ ምግባረክሙ ሠ ናየ ወያሰብሕም ለአቡክሙ ዘ በሰማያት ።
በጎ ሥራችሁን አይተው ሰማ ያዊ አባታችሁን ያመሰግኑት ዘንድ እንዲህ ያሉ የትሩፋት አበጋዝ ያስነግልን ብለው ። ሐተታ ፡ ምነው በሚያመጣው ጸሊ በጎቡዕ ይል የለም ቢሉ አብነት የሚሆንበትን ተግልጸ ው ይሠራታል አብነት የማይ ሆንበትን ተሠውረው ይሠሩ ታልና እንዲህ አለ ። አንድም በተራራ ላይ የታነጸች መንደ ር ልሰወር ብትል መሰወር እ ንዳይቻላት የተራራው ከፍታ እንዲገልጻት ። በመቅረዝ ላይ ያለች ፋና ልሰወር ብትል መሰ ወር እንዳይቻላት የመቅረዙ ከ ፍታ እንዲገልጻት ፡ እናንተም ሥራውን አብዝታችሁ ሥሩት ግድ በተአምራት ይገልጻችኋ ል ሲል ነው ። ደብር ተቅዋም አንድ ወገን ሀገር ማኅቶት አንድ ወገን ፡ ደብር ተቅዋም ሥጋ ሀገር ማኅቶት ነፍስ ፡ ከ ሥጋ ጋራ ሞተሞሀኖች ነፍስ ሥራ ሠርታ ልትገለጽ ነው እንጂ ። ተሠውራ ልትቀር አይ ደለም ። አንድም ደብር ተቅዋ ም ሰውነት ሀገር ማኅቶት አ እምሮ ጠባይዕ በሰውነት ያለ አእምሮ ጠባይዕ ሥራ ሠርቶ ሊገለጽ ነው እንጂ ተሠውሮ ሊቀር አይደለም ። አንድም ደ ብር ተቅዋም ሥጋ ሀገር ማኅ ቶት መለኮት ከሥጋ ጋራ የ ተዋሐደ መለኮት አስተምር ታምራት አድርጎ አምላክነቱ ን ሊገልጽ ነው እንጂ ። ተሠ ውሮ ሊቀር አይደለም ። አንድ ም ደብር ተቅዋም መስቀል ሀ ገር ማኅቶት ጌታ በመስቀል

የተሰቀለ ጌታ ሙቶ ተነሥቶ እምላክነቱን ሊገልጽ ነው እንጂ ሙቶ ሊቀር አይደለም፤ አንድም ደብር ተቅዋም አሪት ሀገር ማጎቶት ወንጌል በአሪት ላይ የተሠራች ወንጌል ባደባባይ ተገልጸ ልትነገር ነው እንጂ። ተሠውራ ልትቀር አይደለም። አንድም ደብር ተቅዋም ሕገዙ ሀገር ማጎቶት ኢየሩስ ቆጵስ በሕገዙ ላይ የተሾመ ኤጲስቆጶስ ከደባባይ ወጥቶ ጉባኤ ሰርቶ ሕገዙን ሊያስተምር ነው እንጂ፣ ባለራሽገብቶ እልፍኝ ተክቶ ተሠውሮ ሲበላ ሲጠጣ ሊውል አይደለም።

፲፮ አይምሰልከሙ። ዘመጻእኩ አሥጎርሙ ለአሪት ወለነቢያት፣ ብፁዓን ብፁዓን እያለ ሲያስተምር ሰምተው አሪትን ነቢያትን እንጂ ሊያሳልፋቸው መጥቷል እንዲሉት አውቆ አመጣ። እንዲሉትም አውቆ ማምጣት ልማድ ነው። ትውልደ አራዊተ ምድር ቢላቸው አብርሃምን ያህል አባት ሳለን ትውልደ አራዊተ ምድር ይለናል እንዲሉት አውቆ አይምሰልከሙ። ዘታመስጡ በብሂለ አብ ከአብርሃም እንዳለ፣ ወኢትሁበ ለጸድቅክ ይርአይ ሙስና ቢላቸው ይህንማ ጻዊት ለራሱ የተናገረው አይደለም እንዲሉት አውቆ ታበው ሐነው አሰብኣ ንንግርከሙ ከሠተ በእንተ ጻዊት ርእሰ አበው ከመሂ ሞተ ወተቀብረ ወኅቤነ ሀሎ መቃብሪሁ እስከ ዮም እንዳለ፣ ከዚህም እንዲህ አለ።

፲፯ አሪትን ነቢያትን ላሳልፋቸው የመጣሁ አይምሰላችሁ ኢመጻኩ ይላል፣ ላሳልፋቸው አል መጣሁም።

ዘእንበለ ጸዕሙ ከመ እፈጽሞሙ።

ፍጹማን ላደርጋቸው ነው እንጂ። ኢትትትልን በኢታምዕዕ ኢትፍቱን በዘርእያ ላጸናቸው ነው እንጂ። ወፈጸመ ሕገ ርትዕ በሕገ ትሩፋት እንዲል።

፲፰ አማን አማን እብለክሙ እስከ አመ የሐልፍ ሰማይ ወምድር የውጣ እንተ አሐቲ ጎርመታ ወአሐቲ ቅርፀታ ኢተሐልፍ እምአሪት ወእምነቢያት እስከ ሶበ ኵሉ ይትገበር ወይከውን።

ሉቃ ፲፮ ፲፯።

፲፰ ሰማይ ምድር እስኪያልፍ ይህ ሁሉ እስኪሆን ይህ ሁሉ እስኪደረግ ድረስ ሥራቲ ጽፈቲ እንዲት የምትሆን ኢትፍቱስ እንኳ ከአሪት ከነቢያት ተለይታ አታልፍም ብዬ እንዳታልፍ በውነት እነግራችኋለሁ ዮድ ለአሌፍ አሥረኛ እንደሆነ ኢትፍቱም ለኢታምልከ አሥረኛ ናትና። አንድም አሰራረዘ አቀራረጹዋ አንድ የምትሆን አሥርቱ ቃላት ሁሉ ሲያልፍ ከአሪት ከነቢያት ተለይታ እንዳታልፍ አታልፍም ብዬ በውነት እነግራችኋለሁ፣ በሀገራቸው ፲ቱ ሲሉ የውጣ ይላሉ እንዲት ጭራ ናት እዝል ቅጽል የላትም። በኛም ፲ አንዲት ጭራ ናት ዕዝል ቅጥል የላትም። አንድም ለኛ ፈደል አሥረኛው ተነው። መስቀላዊት ሕገ ክርስቶስ ወንጌል ከአሪት ከነቢያት ተለይታ ወደሰው ልቡና አትገባም ብዬ እነግራችኋለሁ። ወኅለፈት ሰንበት እንዲል። አብራ ትነገራለች እንጂ ማለት ነው። ውኅጣ የሚል አብነት ይገኛል። የውጣ ማለት ነው። በጸር ሮሉ ብሉ ይገኛል፣ ሮ በፊል ከ መንግሥተ ሮም የምትበልጥ ሉ ቢል ልዕልት የምትሆን ወንጌል ከአሪት ከነቢያት ተለይታ ወደሰው ልቡና አትገባም ብዬ እንዳትገባ በውነት እነግራችኋለሁ።

፲፱ ዘኬ ፈትሐ አሐተ እምእላ ት እዛዝት እንተ ተሐዕዕ ወይሚሕር ከመዝ ለሰብእ ሕፁፀ ይከውን በመንግሥተ ሰማያት። ያዕ ፪ ፲፡

፲፱ ከ፲ቱ ቃላት እንዲቱ ታናሽ ናት ብሎ ለራሱ የሚሠራ ለሌላው የሚያስተምር ውዕአ ሲል ነው ከመንግሥተ ሰማያት የወጣ ይሆናል፣ መኑ አብአ ለዘ እግዚአብሔር አሕፀየ ወሐፀ መንፈቅ ወየሐዕየሙ እመንግሥተ አቡሁ አንዲል። ወዘሰ ይገብር ወይሜሕር ከመዝ ለሰብእ ውእቱ ዐቢየ ይከውን በመንግሥተ ሰማያት። ከሰርቱ ቃላት አንዲቱ ደግ ናት ብሎ ለራሱ የሚሠራ ለሌላው የሚያስተምር ግን ለመንግሥተ ሰማያት ባለቤት ይሆናል። አንድም ይከውን ሕፁፀ፣ እንደ ጨረቃ እንደ ንዑስ ከ ከብ ይሆናል፣ ይከውን ዐቢየ እንደ ፀሐይ እንደ ዐቢይ ከ ከብ ይሆናል።

፳ ናሁ እብለክሙ ከመ ለእመ ኢፈድረደ ጽድቅክሙ እምጸ

ሐፍት መፈሪሳውያን ኢትበው
ው ውስተ መንግሥተ ሰማ
ያት ። ሉቃ ፲፩ ፶፪ ፤
በቁመ. ጸሐፍት ፈሪሳውያን
ናቸው ብሎ ። ሥራችሁ ከጸሐ
ፍት ከፈሪሳውያን ሥራ ከል
በለጠ ኢያፈድፈድክሙ ጸዲቀ
አብዝታችሁ ሥራ ከልሠራች
ሁ መንግሥተ ሰማያት አትገ
ቡም ብዬ እንዳትገቡ በውነት
እነግራችኋለሁ ። እኒያም አልገ
ቡ እናንተም አትገቡ ማለት ነ
ው ። አንድም ደጋጎች አለ አ
ብርሃም አለ ሙሴ አለ ዳዊት
ናቸው ብሎ ሊቁ ወስዶታል
ብሎ በሥራ መበላለጥ ከሌለ
በክብርም መበላለጥ የለም ብዬ
በውነት እነግራችኋለሁ ። ሥራ
ው ምንድነው ። ሊሁ አፍቅሮ
ጸላዕት ተዐፍየ መልታሕት መ
ንኖ ጥሪት ነው ። ይህንማ እነ
ሱስ አድርገውት የለም ለእመ
ርኢክ አድኅ ፀላኢክ ዘኃየሉ
ያሩ ኢትትዓደዎ አላ አስተ
ልዕል ምስሌሁ እንዲል ። ዘፀ
፳፫ ፭ ። አድርገውት የለም ቢሉ
መጥምተ ርእስ ነው ይህንስ አ
ድርገውት የለም ሙሴ እምት
ጥስዎ. ለእሉ ሕዝብክ ጠስ
የኒ እመጽሐፈ ሕይወትክ ብ
ኒል ። ዘፀ ፴፪ ፲፭፡ ዳዊትስ ም
ንተ ገብሩ እሉ አባግዕ እንዘ ኖ
ላዊሠ. አነ ዘአበስኩ ። ዳዕመ.
ለትረድ አዲክ ላዕሌየ ወላዕለ
ቤተ አቡየ ብሎ የለም ቢሉ፡
እኒያ ለዘመዩ፡፡ቸው ነው ።እና
ንተ ግን ለሁሉ አድርጉት ሲል
እኒያ አስበውት ቀር፡ቷል እናን
ተ ግን አድርጉት ሲል ነው፡
ዳግመኛ ሕግ ሁኖ ስላልተጻፈ
ተጽፎ የለም ቢሉ ገብሩ ተብ
ሎ ተጽፏል እንጂ ግበሩ ተብ
ሎ ተጽፏልን ። በሥራም ከል
ተበላለጣችሁ ማለቱስ እንደ
ምነው ቢሉ ለእኒያ አብነት አ
ልነበራቸውም ። ለኢህ ግን አብ
ነት ጌታ አላቸውና ። እኒያ በ
ልጅነት አልታደሱም እኒህ
ግን በልጅነት ታድሰዋልና ።
ለኢያ አጋዝ አልነበራቸውም
ለኢህ ሳን አጋገር ሥላሴ መ
ላእክት መጻሕፍት መምራን
አሏቸውና ።

፳፭ ሰማዕክሙ. ዘተብህለ ለቀዳም
ትክሙ. ኢትቅትል ነፍሰ ።

፳፯ ለቀደሙ. ሰዎች ነፍስ አትጣ
ይል የተባለውን ፤ ዘፀ ፳ ፲፫
ዘከመ ተብህለ ሎሙ እንደተ
ባለላቸው ፡ ዘይቤልመ. ያሏ
ቸውን ፡ ዘከመ ይቤልመ. እ
ንዳሏቸው ሰምታችኋል ።
ወዘሰ ቀተለ ረስሐ ፡ ውእቱ
ለኵነኔ ።
ነፍስ የገደለ ኃጥእ ተብሎ ይ
ፈረድበታል የተባለውን ሰም
ታችኋል ።

፳፪ ወአንሰ እብለክሙ. ኵሉ ዘያ
ምዕዕ እኁሁ በከንቱ ረስሐ
ውእቱ ለኵነኔ ።

፳፪ እኔ ግን ወንድሙን በከንቱ
ያሳዘነ ሁሉ ኃጥእ ተብሎ ይ
ፈረድበታል ብዬ እነግራችኋ
ለሁ ። ሐተታ አሪትንስ ወንጌ
ልንስ የሠራ እሱ አይደለም
እኔ ግን ማለቱ ስለምን ቢሉ
ጌታ ሁን እንዳሻህ ሁን እን
ዳሉ ይህስ በጌታ የለበትም
ብሎ አሪትን በሙሴ በኢያሱ
አድሮ ሰር፡ቷል ወንጌልን ግ
ን እሱ ሰው ሁኖ ሠር፡ቷታ
ልና ። አንድም ለቀደሙ ሰም
ች እንዲህ ብዬ ነበር ዛሬ ግን
እንዲህ አልኩ ። አንድም አ
ሚሃኒ ዮምኒ ያን ጊዜ እንዲህ
ብዬ ነበር ዛሬም እንዲህ አ
ልኩ ። በከንቱ አለ ቦ መዓት
ዘበርትዕ እንዲል ። የሚገባ ቍ
ጣ አለና ሕፃናት ያልተማሩ
ትን እንዲማሩ የተማሩትን እ
ንዳይገድፉ ፡ መናፍቃን እንዳ
ይሠለጥኑ ሃይማኖት እንዳይጠ
ፋ ከሀዲት እንዳይሰፋ ። እን
ድም በከንቱ ያለውን መፍቀ
ርያነ መዓት የጨመሩት ነው
በሐጌ መጽሐፍ ፪ ፲፬ ፡ ዝመ
ርቅ ወገ ብሩር ዘዚአየ ባለ
ው መፍቀርያነ ብሩር ወለዘፈ
ቀድኩ እሁበ ብለው እንደጨ
መሩበት ።
ወዘሂ ይቤሎ ጎሠር ዘፀርቅ
ረስሐ ።
ወንድሙን ጨርቅ ለባሽ አባ
ተ ታናሽ ብሎ የሰደበ በደለ ።
ወይትኪነን በዓውድ ።
በአደባባይ ይፈረድበታል ።
ወዘሂ ይቤሎ ለእኁሁ ዓብድ
ረስሐ ውእቱ።
ወንድሙን ድኻ ደንቆሮ ያለ
ው እሱ በደለ ።
ወይትኪነን በእሳተ ገሃነም ።
በእሳተ ገሃነም ይፈረድበታል
ሐተታ ወንድሙን ጨርቅ ለ
ባሽ አባተ ታናሽ ቢለው በደባ
ባይ ። ድኻ ደንቆሮ ቢለው በ
ገሃነም ይፈረድበታል አለ ም
ነው ቢሉ ። ከተፈጥሮተ ሥጋ
ተፈጥሮተ ነፍስ እንዳበልጥ ከ
ሰድቡም ስድቧ ይበልጣልና ፡
ከፍዳውም ፍዳሙን አበለ
ጠ።እንድም በዓውድ ገሃነም

የማቴዎስ ወንጌል ።

በገሃነም ዓውድ ያለ ነው።በአ
ክብርም ፍርሀም በፍርሀም አ
ክብርም እንዳለ።ይህንም ሊቁ
ዘሰ ጸረፈ ላዕለ ሰብእ ጸረፈ
ኬ ላዕለ እግዚአብሔር ብሎ
ወስዶታል። መጽሐፉን አይ
ቶ መንቀፍ ጸሐፈውን ሕንፃ
ውን አይቶ መንቀፍ ሐናፂው
ን መንቀፍ እንደሆነ ። ፍጥረ
ቱንም አይቶ መንቀፍ እግዚ
አብሔርን መንቀፍ ነውና ።

፳፫ ወእምከመኬ ታበውዕ መባዓ
ከ ውስተ ምሥዋዕ ወበህየ ተ
ዘከርከ ከመ ቦ እኁከ ዘተጎ
የስከ ።

፳፬ መባህን ለቤተ እግዚአብሔር
በምትሰጥበት ጊዜ እንተ ወን
ድምህን የነቀፍህበት። ዘተጎየ
ሰከ እሱ አንተን የነቀፈበት
ነገር እንዳለ ብታስብ ።

፳፭ ጎድግ ህየ መባዓከ ቅድመ ም
ሥዋዕ ።

፳፮ መባውን ከደጀ ሰላም አኑረህ
ወሑር ቅድመ ተኳነን ምስለ
እኁከ ።
አስቀድመህ ከወንድምህ ተወ
ቃቅሰህ ታረቅ ።
ወእምዝ ገቢዓከ አብዕ መባዓከ፡
ከዚህ በኋላ ተመልሰህ መባህ
ን ስጥ።ሰጥቶ ቢሄድ መዘው
እንኳን የገባልኝ እጋጂ ብሎ
ዕርቁ በቀረ ነበርና። ይዘ ወደ
ቤቱ ተመልሶ ቢሆን ዕርቁም
መባውም በቀረ ነበርና ልብ
እንዲቀረው ከእዳሪ አኑሬለሁ
ብሎ ፈጥኖ ታርቆ እንዲመለ
ስ እንዲህ አለ አንድም ወእ
ምከመኬ ብለህ መልስ ጸሎ
ት በምትጸልይበት ጊዜ የነቀ
ፈህ ወንድምህ የነቀፍከው ወ
ንድምህ እንዳለ ብታስብ ጸሎ
ቱን ትተህ ሂድ አስቀድመህ
ከወንድምህ ተወቃቅሰህ ታረ
ቅ ከዚህ በኋላ ተመልሰህ ጸ
ሎትህን ጸልይ ። በቂም በበቀ
ል ሁኖ የጸለዩት አያረባም
አይጠቅምምና እስመ ዘያነብር
ቂመ ውስተ ልቡ ኢውክፍት
ጸሎቱ ቅድመ እግዚአብሔር
ጸሎቱ ለመስተቀይም ከሠ ዘ
ርእ ዘወድቀ ማእከለ አስዋከ
እንደል ።

፳፭ ኩን ጠቢብ ለዕድውከ ፍጡን
እንዘ ሀሎከ ምስሌሁ ውስተ
ፍኖት

፳፭ በመንገድ ከሱ ጋራ ሳለህ በ
ባላጋራህ ፈጥነህ ዕወቅበት ተ
ዓረቅ በፍናት ብሎ በሉቃስ
ያቀናዋል ።
ከመ ኢያመጡከ ዕድውከ ለ
መኰንን
ባላጋራህ ለዳኛ አሳልፎ እንዳ
ይሰጥህ ።
ወመኰንን ይሜጥወከ ለወግ
ሊሁ ።
ዳኛውም አሳልፎ ለሎሌው ይ
ሰጥሃል ።
ወወአለሁ ይሞቅሐከ ።
ሎሌውም ያግዝሃል ።

፳፮ አማን እብለከ ከመ ኢትወፅእ
እምህየ እስከ ሰብ ትሜልጥ
ደኑሪተ ገመስ ዘዛላዕሌከ ።

፳፯ ሌላው ገንዘብህስ ይቅርና ሰን
ኪቶ የምትባል ቀለበትህን እስ
ከመስጠት ደርሰህ።አንድም ገ
መሰ ደኑሪት ይላል።የታናሽ ጣ
ትህን ቀለበት እስከ መስጠት
ደርሰህ ከዛዘት ቤት አትወጣ
ም ብዬ እንዳትወጣ በውነት
እነግርሃለሁ ።አንድም ኩን ጠ
ቢብ ብለህ መልስ ፡በዚህ ዓለ
ም ሳለህ በባለጋራህ በዲያብ
ሎስ ዕወቅበት። ይህን ዓለም
ፍናት አለው ፡በመንገድ አን
ዱ ሲያልፍ አንዱ ሲተርፍ እ
ንደሆነ ፡በዚህም ዓለም አንዱ
ሲያልፍ አንዱ ሲተርፍ ነው
ና ።ባላጋራህ ዲያብሎስ ለጌታ
አሳልፎ እንዳይሰጥህ። ጌታም
አሳልፎ ለዲያብሎስ ይሰጥሃል።
ዲያብሎስ ያግዝሃል። ወዓለሁ
አለ የግድ ነው የፈቃድ አይ
ደለም። ሥራ ሠርተህ ያገኘኸ
ው ጸጋ ከብር ይቅርና ባርባ
ቀን ያገኘኸውን ልጅነት እስ
ከ ማጣት ደርሰህ ከገሃነም
አትወጣም ብዬ እንዳትወጣ
በውነት እነግርሃለሁ።አንድም።
በዚህ አለም ሳለህ በባለጋ
ራህ በፈቃደ ሥጋህ ፈጥ
ነህ ዕወቅበት።ባለጋራህ ፈቃ
ደ ሥጋ አስፈርዶ ለጌታ እን
ዳይሰጥህ ። ጌታም አሳልፎ ለ
ዲያብሎስ ይሰጥሃል።ዲያብሎስ
ያግዝሃል።አማን አብለከ ። በነ
ቢብ በገቢር በሠራኸው ኃጢ
አት ቀርቶ በሐልዮ በሠራኸ
ው ኃጢአት ተፈርዶብህ ከገ
ሃነመ እሳት አትወጣም ብ
ዬ እንዳትወጣ በውነት እነግ
ርሃለሁ።ከሐልዮ ኃጢአት የ
ሚነጻ አለን ቢሉ የሚያሲዝ
ሐልዮ የማያሲዝ ሐልዮ አ
ለ ። የሚያሲዝ ሐልዮ እሰርቃ
ለሁ እቀማለሁ ብሎ ሂዶ ሰ
ው ነቅቶበት ውሻ ጨሆበት
አጥር ጠንቶብት ቢመለስ ያ
ሲዛል። የማያሲዝ ሐልዮ እሰ
ርቃለሁ እቀማለሁ ብሎ ይሄ
ዳል ከመንገድ ሲደርስ ፈጣ

ወንጌል ዘማቴዎስ ።

ሪዮ በ፩ፈርድብኝሳ ብሎ የተ
መለሰ እንደሆነ ይህ አያሲገ
ም።አንድም ሁሉም ያሲዛል
ለዚህ ቅሉ ጥቂት ቀሮና ያ
ሻዋል በሰይጣን ፃር ተወግ
ቷልና።ሁለት ሰዎች ከሰልፍ
ይገባሉ ሁለቱ ሁሉ ተወግተ
ው ያመለሳሉ አንዱ ይሞታል
አንዱ ይድናል ከዳነው ላይ
እትረት ይጠፋልን።ይህም በ
አቡነ እንጦንስ ታውቋል በሚ
ሞቱበት ጊዜ መላእክተ ጽል
መት ቀረበ መላእክተ ብርሃ
ን መጥተው ከዚህ ሰው ምን
አላችሁ አሏቸው።ምነው ያስ
የሐልየው አሏቸው ከቆብ በ
ኋላ ነው ከቆብ በፈት አሏቸው
ከቆብ በፈት ነው እንጂ ከቆብ
በኋላማ በዕንበነስ ምን ተገኝ
ቶበት አሉ።ያማ በቆብ ታርቆበ
ት የለም ወግዱ ብለዋቸዋል።

፳፯ ሰማዕክሙ ዘተብህለ ለቀደምት
ክሙ ኢትዘምሙ።ዘዐ ፳፡፲፱።

፳፰ ለቀደሙ ሰዎች አትሰስኑ የተ
ባለውን ሰምታችኋል።

፳፱ ወአንሰ እብለክሙ ኑሉ ዘር
እያ ለብእሲት ወፈተዋ ወድአ
ዘመወ ባቲ በልቡ ።

፴ እኔ ግን ሴትን ያየ ሁሉ ፈጽ
ሞ በደለ ብዙ እነግራችኋለሁ
ርእይን መከልከሉ ነው በሉ
አምን አርቆ ግጠር ነው ።አ
ንድም ፈተዋ ያለውን ይሻል
አይቶ ባገኘኋት በል ።

፴፩ እመኒ ዓይንከ ዘየማን ታስሕ
ተከ ምልሐ ወግድፋ እምላዕ
ሌከ ማር ፭፡፳፱።ማቴ ፲፰፡፱።

፴፪ ቀኝ ዓይንህ ምክንያተ ስሕተ
ት ብትሆንብህ ከንተ አውጥተ
ህ ጣላት ።

እስመ ይኄይሰከ ኀጢረከ ትባ
እ ውስተ መንግሥተ ሰማያት
እምትባእ ውስተ እሳተ ገሃነ
ም ምስለ ክፉሃን አዕይንቲከ ፡
ዛሬ ሁለት ዓይን ኑሮህ ኋላ ገ
ሃነም ከትገባ በዚህ ዓለም ሳ
ለህ ከሁለት ዓይንህ አንዱ ጠ
ፍቶ ኑረህ ኋላ መንግሥት ሰ
ማያት ብትገባ ይሻልሃልና።ይ
ህን ያደረገ ብዙ ናቸው ከዚ
ያው ግን ስምዖን ሰፋዬ አሣ
ዕን ።አንዲት ሴት ወይዘሮ መ
ጥታ ጫማ ስፋልኝ አለችው
ሰፍቶ ሰጣት እየተመላለሰች
አስችገረችው ጫማውን ነው
ሰፍቶ ሰጥቶሽለሁ ምን ያመላ
ልስሽል አላት ።ይህ ሁሉ ም
ክንያት ነው እንትን ብወደህ
ነው አለችው በምን ነገር አ
ላት።መልክ መልክም ነህና አ
ለችው ምኔ መልክም ነው ቢላ
ት ሁለንተናህ መልክም ነው
ልያቁንም በዓይንህ ይጸናብኛል
አለችው ትወጅዋለሽ አላት አ
ምን አለችው ።ይህማ ምን ቁ
ም ነገር አለው ውሀ አይደለ
ም ብሎ በያዘው መንጦል አ
ውጥቶ ሰጥቷታል ።

፴፫ ወአመኒ እደከ ዘየማን ታስሕ
ተከ ምትረ ወግድፋ እምላዕ
ሌከ ።

፴፬ ተኝ እጅህ ምክንያተ ስሕተት
ብትሆንብህ ቁረጠህ ጣላት ።
እስመ ይኄይሰከ ይኅጥንጦል
አሐዱ እምአባልከ እምኵሉ
ሥጋከ ይትወደይ ውስተ እሳ
ተ ገሃነም ።

በዚህ ዓለም ከሐዋሳትህ አ
ንዱ ሳጵጦል ኑረህ ኋላ ገሃነ
ም ክትወርድ በዚህ ዓለም ከ
ሀዋሳትህ አንዱ ጎድሎ ኑረ
ህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብ
ትገባ ይሻልሃልና።ይህን ያደረ
ጉ ብዙ ናቸው ።ከዚያው ግ
ን አባስ ከህን ሮሜ አትናቴዎ
ስ ሊቀ ጳጳሳት ዘህገረ አንጸ
ኪያ።አባስ ከህን ሮሜ በተአም
ረ ማርያም ታውቋል አትናቴ
ዎስ ሊቀ ጳጳሳት ዘአንጸኪያ
ቀድሞ አረማዊ ነበረ ኋላ አ
ምኖ ተጠምቆ ተምሮ ተሾሟ
ል ።በህገራቸው የተሾመው
ቂ ቀን ቀድሶ ያቆርባል በዚ
ያ ልማድ በመሰቀል እየባረከ
ሲዞር ቀድሞ በአረማዊነት ሳ
ለ በግብር የምታውቀው ሴት
መለያ ይሁነኝ ብላ እጁን ነክ
ሰችው ጦር ተነሳበት ከዚህ ሁ
ሉ ያደረሰችኝ ያህች እጅ እ
ያደለችም ብሎ ከፅዮ ቤት ገ
ብቶ እጁን ቆርጦ ጣላት።አባ
ታችን ገብተህ ቀድስልን አሉ
ት አይቻለኝም አላቸው ።ሁ
ለተኛ ገብተህ ቀድስ አሉት
አይቻለኝም አላቸው ።ይህ ሰ
ው ወደ ቀደመ ግብሩ ተመ
ለሰን ብለዋል ወደ እመቤታች
ን አመለከተ እድ ብርሀት ቀ
ጠለችለት ገብቶ ሲቀድስ የ
እጁ ብርሃን እየበዘበዘ የማያ
ሳያቸው ሆነ ወጥተው አባታ
ችን ነገሩ ምንድነው ግለጥል
ን አሉት ምንጣፉን ግለጡት
አላቸው ቢገልጡት ወድቃ
አገኙዋት ያህች የኔ እጅ ና
ት ያህች እመቤታችን የሰጠ
ችኝ ናት ብሏቸዋል ።

ወአመኒ እግርከ ዘየማን ታ
ስሕተከ ምትረ ወግድፋ እም
ላዕሌከ ።

ቀኝ እግርህ ምክንያተ ስሕተ ት ብትሆንብህ ቆርጠህ ጣላት ። እስመ ይኄይሰክ ይትጐኃል ፩ ዱ እምአባልክ እምሉሉ ሥጋክ ይትወደይ ውስተ እሳተ ገሃነም ።

በዚህ ዓለም ከሕዋሳትህ አን ዱ ሳይጎድል ኑረህ ኋላ ገሃነ ም ከትወርድ ፣ በዚህ ዓለም ከሕዋሳትህ አንዱ ጉድሉ ኑ ረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና ። ይህን ያ ደረጉ ብዙ ናቸው ከዚያው ግን አባ መርትያናስ ፡ በዓቱ ከመንደር አጠገብ ነው ከበረ ሃ ውሉ ወደ ግታ ሲመለስ ዘግት ተሰብስበው አይተው ይህ መነኮስ ኃያል ጽኑዕ ነው የሚያስተው የለም አሉ ፤ አን ዲቱ እኔ ባስተውስ ባታስችው ስ ተባብለው ተወራርደዋል ። አሁን በጊዜ የሄድኩ እንደሆ ነ አይቀበለኝም ብላ ሲመሽ ሐዲ እጅ ጸፋች ። ወጥቶ ግ ነሽ አላት ከሩቅ አገር የመጣ ሁ የእግዚአብሔር እንግዳነ ኝ የምጠጋበት አጥቼ አውሬ ይጣላኛል ወምበደ ይቀጠቅጠ ኛል ብዬ ቁሜያለሁ አለችው አሱም ባስገባት ያር ይነሳብኛ ል አይሆንም ብላት ነግደ ኮን ኩ ወኢተወከፍከሙኒ ያለው ይፈርስብኛል እያለ ያወጣ ያ ወርድ ጀመረ ። ነግደ ኮንኩ ወኢተወከፍከሙኒ ያለውስ ኪ ፈርስብኝ ጠሩን እታገሰዋለሁ ብሎ እሳቱን አንድዶላት አሱ እልፍ ብሎ ጸሎቱን ያዘ እሳ ም የምትቀባውን ትቀባ የም ታጨሰውን ታጨስ ጀመር ። መ ዓዛው ቢያስቸግረው አግሩን ከእሳቱ ማገዶው የአሲን መ ዓዛ እስኪያጠፋው እስኪለውጠ ው ። ምትሬ ያለው ለዚህ ይ መቻል ፡ አሲም አባቴ አላ በጀሁም ብላ ንስሐ ገብታለች አንድም ገልጣ እንተኛ አለች ው እንተኛማ ካልሽ ከእሳቱ ላይ እንተኛ አላት ይህማ ይ ፈጀን የለም አለችው የዚህ ን ዓለም እሳት ያልቻልነው የወዲያኛውንማ ዓለም እሳት እንደምን እንችለዋለን አላት አባቴ አላበጀሁም ማረኝ ብላ ንስሐ ገብታለች አሱም አመ ንኩሲት በዓቱን ለቆላት ሂዱል አንድም ዓይን የተባለች ሚ ስት ናት ። ከይን የሚሠወር እ ንደሌለ ከሚስትም የሚሠወር የለምና ። ሚስትህ ያልሆነ ሥራ ላሠራህ ብትል ፈቃዷን አፍ ርስባት ዛሬ በዚህ ዓለም የ ሚስትህን ፈቃድ ፈጽመህ ኑ ረህ ኋላ ገሃነም ከትገባ ። በዚህ ዓለም የሚስትህን ፈቃድ አ ፍርሰህ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና ። እጅ የተባሉ ልጆች ናቸው ወ ድቆ ይነሱ በእጅ ዜማቱ ይከ ብሩ በልጅ እንዲሉ ። ልጆችህ ያልሆነ ሥራ እናሠራህ ቢሉ ፈቃዳቸውን አፍርስባቸው ፣ በ ዚህ ዓለም የልጆችህን ፈቃድ ፈጽመህ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና ። እግር የተባሉ ቤተ ሰብእ ናቸው ቤተ ሰቦ ችህ ምክንያተ ስሕተት ሁነው ያልሆነ ሥራ እናሠራህ ቢሉ ፈቃዳቸውን አፍርስባቸው ፣ በ ዚህ ዓለም የአሳቸውን ፈቃድ ፈጽመህ ኑረህ ኋላ ገሃነም እ ሳት ከትገባ ፡ በዚህ ዓለም ፈ ቃዳቸውን አፍርሰህ ኑረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይ ሻልሃልና ። አንድም እንዳይንህ እንደ እጅህ እንደ እግርህ የ ምትወደው ወዳጅህ ያልሆነ ሥራ አሠራሃለሁ ቢልህ ፈቃ ዱን አፍርስበት ። በዚህ ዓለም የሱን ፈቃድ ፈጽመህ ኑረህ ኋላ ገሃነም ከትገባ ። በዚህ ዓ ለም የሱን ፈቃድ አፍርሰህ ኑ ረህ ኋላ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና ። እንድም ምድራውያን ነገሥታት ዓይን በፍላት እጅ እግር በስለት ፡ እ ንዲቀጹ ሴሞውያን ከህናት ዓ ይንን በአንቃዕድም እጅን በ ሰፊህ፡እግርን በተቂም ፡ ሰርተው ቀጽተው እንዲናሩ ። እንተም ዓይንህን በአንቃዕድም እጅህን በሰፊህ እግርህን በቀሚም ሥራ ቅጻ ።

፴፩ ሰማዕክሙ ዘተብህለ ለቀደም ትክሙ ሁሉ ዘይድኅር ብእሲ ቶ ይጽሐፍ ላቲ መጽሐፈ ሕዳጋቲሃ ወየሀባ ። ዘዳ ፭፬ ፩ ግቲ ፲፱ ፯ ፱ ግር ፲ ፱ ፲፪ ሉቃ፲፯ ፲፰ ፩ ቆሮ ፯ ፲ ።

፴፪ ከናንት አስቀድሞ ለነበሩ ሰ ዎች ሚስቱን የሚፈታ ሰው ሁሉ የምትፈታበትን ነውር የ ሚነግር ደብዳቤ ጽር ሰጥቶ ይፍታት የተባለላቸውን ሰም ታችኋል ። እንዳለፈው በል ።

ወንጌል ዘማቴዎስ።

፳፪ አንሰኬ እብለክሙ ከመ ሖሉ ዘይድኅር ብእሲቶ ዘእንበለ ት ዘሙ በላዕሌሁ ለሊሁ ረሰያ ዘግ።

፳፫ እኔ ግን ሳትሰስንበት ሰነፈች ደረቀች ብሎ ሚስቱን የፈታ ሰው ሁሉ ዘማ አሰኛት ብዬ እነግራችኋለሁ።

ወዘሂ አውሰበ ኀደግተ ዘመወ በነውር የተፈታችውን ያገባ በደለ።በምን ያውቀዋል ቢሉ አቡን እጨጌ ይፍቱኝ በለማ ለታ።ኋላ እንደምን ትሁን ቢሉ የፍርድ መጽሐፍ በጉጉዓ ብሎ ወስዶታል። ንስሐ መግባቷን መምህረ ንስሐዋ ጎረቤቶቿ መ ስክረውላት ታግባ ብሏል።አ ንድም ሰማዕከሙ ብለህ መ ልስ።አሪትን የሚተው ሰው ሁሉ ወንጌልን ተክቶ ይተው የወንጌልን ሥራ ሳይሠራ ግን አሪትን የተወ ሰው ወንጌልን ኃላፊት ሕግ አደረጋት።ከተ ዋትም በኋላ ወደ አሪት ቢ መለስ በደለ ኃጥእ ተብሎ ይ ፈረድበታል።አንድም መልስ። ይሀን ዓለም የሚተው ሰው ሁሉ መንግሥተ ሰማያትን ተ ክቶ ይተው።የምናኔ ሥራ ይ ሥራ።ወአንሰ እብለክሙ።የም ናኔ ሥራ ሳይሠራ ይሀን ዓለ ም ተውሁ የሚል ሰው ግን መንግሥተ ሰማያትን ኃላፊት ርስት አደረጋት።ከመነኑም በ ኋላ ወደኋላም ቢመለስ በደለ ኃጥእ ተብሎ ይፈረድበታል።

፳፬ ወከዕበ ሰማዕከሙ ዘተብህለ ለ ቀደምትክሙ ኢትምሐሉ በ ሐሰት።ወባሕቱ አግብዑ መሐ ላክሙ ለእግዚአብሔር።ዘሊዋ ፲፱ ፲፱ ዘፀ ፳ ፯ ዘዳ ፭ ፲፩ ያዕቆ ፭ ፲፪።

፴፫ ለቀደሙ ሰዎች በዕውነት እ ንጂ በሐሰት በስመ እግዚአ ብሔር እንጂ በስመ ጣዖት። ዳኛ ፈርዶባችሁ ባለጋራ አው ርዶላችሁ እንጂ ዳኛ ሳይፈር ድባችሁ ባለጋራ ሳያወርድላ ችሁ አትማሉ ያሏቸውን ሰም ታችኋል።

፴፬ ወአንሰ እብለክሙ ኢትምሐሉ ፍጡራ።

፴፭ እኔ ግን ፈጽማችሁ አትማሉ እላችኋለሁ።

ኢበሰማይ።

በሰማይም ሁኖ ከሰማይ የመጣ መቅሠፍት አያሳተን።ሰማይ ተ ንዶ ይጫነን እያሉ ይምላሉና።

እስመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ውእቱ።

የእግዚአብሔር ዙፋኑ ነውና።

ወኢበምድር።

በምድርም ሁኖ ምድር ይ ከዳን ምድር ተከፍቶ ይዋጠን እያሉ ይምላሉና።

እስመ መከየደ እገሪሁ ይእቲ።

መመላለሻው ናትና።

፴፮ ወኢበኢየሩሳሌም።

፴፯ በኢየሩሳሌምም ሁኖ ከበረከተ ርስት አያሳትፈን ከምድረ ርስት ያውጣን እያሉ ይምላሉና።

እስመ ሀገሩ ይእቲ ለንጉሥ ዓቢይ።

የደግ ንጉሥ የእግዚአብሔር የመመለኪያው አገር ናትና።

፴፰ ወኢበርእስከሙ ኢትምሐሉ።

፴፱ በራሳችሁም አትማሉ እንዲህ ያድርገን እያሉ ይምላሉና።

ወኢበስእርተ ርእስከሙ።

በራሳችሁ ፀጉር አትማሉ።እ ንደ ራሳችን ፀጉር ያጥቁረን የራሳችንን ፀጉር ያህል አሞራ መጥቶ ይብላን እያሉ ይም ላሉና።

እስመ ኢትክሉ አሐተ እም ስእርተ ርእስክሙ ኢአማዕድም ወኢአጽልሞ።

ከራሳችሁ ፀጉር አንዱን ነጩን ጥቁርጥሩቱን ነጭ ማድረግ አ ይቻላችሁምና።

፵፯ ወይኩን ባሕቱ ነገርክሙ እ መሂ እወ እወ ወእመሂ አል ቦ አልቦ።ያዕ ፭ ፲፪።

፵፯ ነገራችሁ ዕውነቱን ዕውነት ለ ሰቱን ሐሰት ይሁን እንጂ። ሐተታ እወ ቢለው ያምንለታ ልን ቢሉ ይመንለት ወንጌል መሠራቷ ለሁሉ ነው እንጂ ላን ድ ብቻ ነውን ይላሉ ባያምንለ ትስ ቢሉ መሐላውን በገንዘብ ያስቀረው ገንዘብ ባይኖረውስ ቢሉ ይግል።ዕዳው ባግዱው ይሆናል እንጂ በግዱ አይሆን ምና ወለእመ ኢተከህለ ይክ ውን ጌጋይ ላዕለ ዘአምሐሎ እንዲል።ሐዋርያ ጳውሎስ ወ ሙየው ለቅሥት የሐልቅ በመ ሐላ ይላል።ከዚህ ጌታ ኢትመ ሐሉ አለ እንደምነው አይጣላ ም ቢሉ አይጣላም።ሐዋርያ የርትዑን ጌታ የትሩፋቱን ተ ናገረ እንድም ሁሉም ርትዕ ነው።ሐዋርያ ዳኛ ፈርዶባችሁ ባለጋራ አውርዶላችሁ ማሉ ሲል ነው።ጌታ ዳኛ ሳይፈርድ ባችሁ አትማሉ ሲል ነውና አንድም ኢበሰማይ ብለህ መ ልስ።በመለከት አትማሉ ባሕ ርዩ ነውና።ወኢበምድር በት ስብእት አትማሉ ባሕርዩ ነው።

ወኢበኢየሩሳሌም ። በሥጋው
በደሙ አትግሉ ባሕርዩ ነው
ና ። ወኢበርእስክሙ ፡ በክርስቶ
ስ አትግሉ ፤ ንሕነ አዛል ወው
እቱ ርእስ እንዲል ። ወኢበስእ
ርተ ርእስክሙ ፤ በጻድቃን በሰ
ማዕታት አትግሉ ። እስመ ኢ
ትክሉ ። ከጻድቃን ከሰማዕታት
እንዱን ኃጥዕ ጻድቅ ጻድቁን ኃ
ጥእ ግድረግ አይቻላችሁምና ።
ወፈድፋደሰ እምእሉ እምእኩ
ይ ውእቱ ።
ከእውና ከአልበ የወጣ ግን ከ
ሰይጣን የተገኘ ነው ።
፵፰ ሰማዕክሙ ዘተብህለ ዓይን ቤዛ
ዓይን ወስን ቤዛ ስን ።
ዘፀ ፳፩ ፡ ፳፬ ። ዘሌ ፳፬ ፳ ። ዘዳ
፲፱ ፲፭ ።
፵፰ ዓይን በጠፋ ዓይን ይጥፋ ጥ
ርስ በሰበር ጥርስ ይሰበር የ
ተባለውን ሰምታችኋል ። ቤዛነ
ቱ ለሚመጣው ለሌላው ነው ።
፵፱ ወአንሰ እብለክሙ ኢትትቃወ
ምዎ ለእኩይ በእኩይ ። ሉቃ ፮
፳፱ ፡ ፩ ቆሮ ፮ ፯ ።
፵፱ እኔ ግን ክፋውን ሰው በክፉ ነ
ገር ድል አትንሱት ክፋውን ግ
ብር በክፋ ግብር አታጥፉት እ
ላችኋለሁ ። ወለዘሂ
ጸፍዓክ መልታሕቲከ እንተ የ
ማን ሚጥ ሎቱ ካልዕታሂ ።
ቀኛ ፊትሕን ቢመታህ ግራ ፊ
ትሕን አዙረህ ስጠው ። ፊቃደ
ሥጋህን ተው ቢልህ ፊቃደ
ነፍስህን ተውለት ።
፵ ወለዘሂ ይፈቅድ ይተዓገልከ
መልበሰከ ጎድግ ሎቱ ክዳነከሂ
፵ መጉናጠፊያህን ሊቀማህ ቢወ
ድ ቀሚስህን ደርብለት ። ታሪክ
እንዳንድ ባሕታዊ መምበዶች እ
ንግዶች መስለው መጡ እግ
ራቸውን አጥበ አብልቶ አጠ
ጥቶ አሳደራቸው ፡ ሌት ተነሥ
ተው እሱን አስረው መብራት
አብርተው ያለ ገንዘቡን ይዘው
ሄዱ ። ከሄዱ በኋላ መብራት አ
ብርቶ ቢያይ ሁለት ድሪም
የምታወጣ ጸምር አገኘ ፡ ይህ
ቹም ላንድ ጉዳይ ትሆናችኋ
ለች ብሎ ተከትሎ ወስዶ ሰ
ጣቸው ይህ ሰው እንዲህ ማ
ድረጉ ከዚህ የበለጠ ዋጋ እን
ዳለ ቢያውቅ እንጂ ነው ብለ
ው ተመልሰው ንስሐ ገብተው
የሚኖሩ ሁነዋል ። አንድም አና
አዊ ግብርህን ሊያስተውህ ቢወ
ድ ውጣዊ ግብርህን ተውለት
፵፩ ወለዘሂ አበጠከ አሐደ ምዕራ
ፈ ሑር ምስሌሁ ፪ተ ።
፵፩ ትብትብ አሸክሞ አንድ ምዕራ
ፍ ቢወስድህ ይህማ የግድ አ
ይደለምን ብለህ የፈቃድ ሁለት
ምዕራፍ ተሸክመህ ውሰድለት
መምህረ ንስሐህ አንድ ሱባዔ
ቀኖና ቢሰጥህ ይህስ ተስማም
ቶኛል ጨምርልኝ ብለህ ከሱ
አስረቅደህ ሁለት ሱባዔ ጸም
፵፪ ወለኵሉ ዘሰአለከ ሀበ ። ዘዳ ፲፭
፯ ፣
፵፪ ለለመነህ ሁሉ ስጠው ።
ወለዘይፈድቅ ይትለቃሕ እም
ኔከ ኢትክልዖ ። ካንተ ሊ
በደር የሚወደውን አትከልክለ
ው ፡ እንደ ዮሐንስ መሐሪ መጥ
ተው አበድረን ሲሉት መክፈ
ያውን ሰጥቶ ወደዕድ ቤቱ ደሰ
ኛቸዋል የሚበቃቸውን ያህል
ይዘው ይሔዳሉ ። አምጥተው
የሰጡት እንደሆነ ይቀበላል ፡ ባ
ይሰጡት ግድ የለውም ነበር ።
፵፫ ሰማዕክሙ ዘኮመ ተብህለ ለቀ
ደምትክሙ አፍቅር ቢጸከ ወ
ጽላእ ጸላኢከ ። ዘሌ ፲፱ ፣ ፲፰ ።
፵፫ ከናንተ አስቀድሞ ለነበሩ ሰዎ
ች ወዳጅህን ውደድ ጠላትህን
ጥላ ያሏቸውን ሰምታችኋል ።
አፍቅር ቢጸከ ይሁን ጽላእ ጸ
ላኢከ የሚል በአሪት ወዴት
አለ ቢሉ ባጸፋው ተናገረ ወ
ዳጅህን ውደድ ማለት ጠላት
ህን ጥላ ማለት ነውና ። አንድ
ም ተጻረርዎሙ ለሚዶናውያን
ኢትርስዖ ለአማሌቅ ያለውን
ለውጦ አነበበው ።
፵፬ ወአንሰ እብለክሙ አፍቅሩ ጸ
ላእተክሙ ። ሉቃ ፮ ፳፯ ሮሜ ፲፪
፳ ግብ ሐ ፮ ፶፱ ሉቃ ፳፫ ፴፬ ።
፵፬ እኔ ግን ጸላታችሁን ውደዱ
እላችኋለሁ ።
ወባርክዎሙ ለእለ ይሰድዱክሙ
ከሀገራችሁ አስወጥተው የሚ
ሰድዷችሁን መርቋቸው ፡ ከበታች
ሁ ከሀገራችሁ አያናውጣችሁ
ከመንግሥተ ሰማያት አያውጣ
ችሁ እያላችሁ ።
ሠናየ ግበሩ ለእለ ይጸረሩክሙ
ለሚጣሏችሁ በጎ ሥራ ስሩላ
ቸው ።
ወጸልዩ በእንተ እለ ይትዜገ
ሉክሙ ።
ሥቃይ ለሚያጸንባችሁ ጸል
ዩላቸው ። እንዳንድ ምዕመን ዘ
መነ ዓላውያን ሁኖ አንድ ዓ
ላዊ መከራ ያጸናበታል ጌታዬ
ምረረ ገሃነምን ጣዕመ መንግ
ሥተ ሰማያትን ባያውቅ እንጂ
ነው ። እንዲያውቅ አድርገው እ
ያለ ይጸልይለታል ፡ ኋላ ዘመነ
ዓላውያን አልፎ ዘመነ ክርስ
ቲያን ሆነ ያ ክርስቲያን ዛሬ ቢ

ያገኙኝ እንደምን ባደረገኝ ነበ
ር አለ።አሱስ ቀድሞም እንዲ
ህ እያለ ይጸልይልህ ነበር አሉ
ት።እኒህ ክርስቲያን ምግባራ
ቸው የቀና መሆኑ ሃይማኖታ
ቸው እንጂ የቀና ቢሆን ነው
ብሎ ተመልሶ አምኖዋል ተጠ
ምቋል።

፵፩ ከመ ትኩኑ ውሉዶ ለአቡክ
ሙ ዘበሰማያት።

፵፩ የሰማያዊ አባታችሁ ልጆች ት
ሆኑ ዘንድ ማለት ሰማያዊ አባ
ታችሁን ትመስሉ ዘንድ።
እስመ ውእቱ ያሠርቅ ፀሐየ
ላዕለ ኄራን ወእኩያን።
ፀሐይን ለበጎዎችም ለክፉዎ
ችም ያወጣልና።
ወያዘንም ዝናመ ላዕለ ጻድቃ
ን ወኃጥኣን።
ዝናምን ለጻድቃንም ለኃጥአን
ም ያዘንማልና። ፀሐይ ሥጋ
ው ደሙ ዝናም ወንጌል ነው
በእንቢተኝነታቸው ይቅርባቸ
ው እንጂ ሥጋው ደሙ ወን
ጌል የተሠራ ለሁሉ ነውና።

፵፪ ወእመሰ ዘአፍቀረክሙ ታፈቅ
ሩ ምንትኑ ዕሴትክሙ።

፵፪ የወደዳችሁንማ ብቻ ብትወዱ
ዋጋችሁ ምንድነው።
አኩሁ መጸብሐንሂ ከማሁሰ ይ
ገብሩ።
?ወደዳቸውንማ ብቻ መውደ
ድ አጣሮችስ ያደርጉት የለምን
ይህንስ አጣሮችም ያደርጉታል
በንዱ አገር ያሉ አጣሮች ባ
ንዱ አገር ካሉ ጋራ ይጠቃቀ
ማሉና።

፵፫ ወእመሂ ተአማኅክሙ ቢጸክ
ሙ ባሕቲቶ ምንት እንከ ፍ
ድፋዬ ገበርክሙ።

፵፫ ወንድማችሁን ብቻ የምታክ
ብሩ ከሆነ አብልጣችሁ ምን
ትሩፋት ሠራችሁ። ምንት ፍ
ድፋዬ ዘገበርክሙ። የሠራች
ሁት ትሩፋት ምንድነው።
አኩሁ አሕዛብኒ ከማሁሰ ይገብሩ
ወንድማቸውንማ ብቻ መው
ደድ አሕዛብስ ያደርጉት የለ
ም ፣ ይህንስ አሕዛብም ያደር
ጉታል።

፵፰ አንትሙሰ ኩኑ ፍጹማነ ከመ
አቡክሙ ሰማያዊ ፍጹም ው
እቱ።

፵፰ እናንተስ ሰማያዊ አባታችሁ
ሁሉን አስተካክሎ በመውደድ
ፍጹም እንደሆነ ሁሉን አስተ
ክክላችሁ በመውደድ ፍጹማን
ሁኑ።

በእንተ ጸም ወጸሎት
ወምጽዋት

ምዕራፍ ፮።

፩ ወበሕቱ ዐቀ ምጽዋተክሙ
ኢትግበሩ ለዓይነ ሰብእ ከመ
ያስተርእዩ ሎሙ።

፩ ባሕቱን የሚጽፍም የማይጽ
ፍም አለ። ምጽዋታችሁን ሰ
ው ይይልን ብላችሁ እንዳታ
ደርጉ ዕወቁ።
ወእመ አኮሰ ዓስብ አልብክ
ሙ በጎበ አቡክሙ ዘበሰማያት
ያለዚያ ግን በሰማይ አባታች
ሁ ዘንድ ዋጋ የላችሁም።

፪ ወሶበሂ ትገብሩ ምጽዋተክሙ
ኢትንፍሑ ቀርነ በቅድሜክ
ሙ በከመ ይገብሩ መደልዋን
በመራጎብት ወበአስኳት።

፪ በምትመጸውቱበትም ጊዜ ግ

ብዞች ሰው ሰብስበው ቀን ቀ
ጥረው በተመሰቀለ ጎዳና ባደ
ባባይ እንዲያደርጉት ቀን ቀጥ
ራችሁ አዋጅ ነግራችሁ አታ
ደርጉት። አንድም ውዳሴ ከን
ቱ ሽታችሁ አታድርጉት። አ
ንድ ባለጸጋ አፈ ወርቅን እን
ደጠየቀው ይሆን ሲያስተምር
አንድ ባለጸጋ መጥቶ ምጽዋት
መመጽወት እወዳለሁ። ውዳሴ
ከንቱም እወዳለሁ አለው። ው
ዳሴ ከንቱውን ትተህ መጽው
ት አለው። አይሆንም ሁሉን
ም እወዳለሁ ይህ ከቀረ ምጽ
ዋቱም ይቅር አለው። እንኪ
ያስ አትተው መጽውት ሰው
ዘር ይዘራል ባይጠብቀው የ
እሽት ያህል ያጣለታልን አን
ተም የዚያን ያህል ጥቂት ዋጋ
አታጣም ስኖ ብሎታል።
ከመ ይትአኩቱ እምኀበ ሰብእ፡
ሰው ያይላቸው ይሰማላቸው
ዘንድ።
አማን እብለክሙ ኃጕሉ ዕሤ
ቶሙ።
ኃጕሉ ቢል የወዲያኛውን ዋ
ጋቸውን አጡ ነሥኡ ያላል ው
ዳሴ ከንቱውን አገኙ ብዬ እ
ንዳገኙ በውነት እነግራችኋለሁ

፫ ወአንተሰ ሶበ ትገብር ምጽዋ
ተከ ኢታእምር ፀጋምከ ዘት
ገብር የማንከ።

፫ አንተ ግን በምትመጸውትበት
ጊዜ ቀኝ እጅህ የምትሠራው
ን ግራ እጅህ አትወቀው።
ማለት በቀኝ እጅህ የያዝኸ
ውን በግራ እጅህ አትያዘው።
ግራ ደካማ ነው ጥቂቱን ብዙ
ያስመስለዋል ልክፈልለት ያሰ
ኛልና።ቀኝ ኃያል ነው ብዙ